

Telnický

www.telnice.cz

zpravodaj

ročník XXX. • číslo 5 • prosinec 2020

LEGIOVLAK V TELNICI

Legiovlak v Telnici

OBSAH

Informace z obecního úřadu	
Úvodní slovo starosty	1
Co nás čeká v roce 2021?.....	1
Výběr z jednání zastupitelstva obce Telnice v září a listopadu 2020.....	2
Výsledky voleb do krajského zastupitelstva v obci Telnice	3
Výsledky voleb do Senátu Parlamentu ČR v obci Telnice	4
Rychlostní radar na Palackého ulici	4
Obecní pracovní četa v podzimním období.....	5
Platby poplatku za psy a domovní odpad v roce 2021	6
Zprávy z obecního úřadu	7
Aktuality	
Významná životní jubilea telnických občanů	16
V letošním roce jsme se opět rozloučili s výraznými osobnostmi.....	16
Poděkování Rudovi Laštůvkovi	16
Život Rudolfa Laštůvky	17
Poděkování z rajhradského domova pro seniory	18
Pochvala telnické pošty	18
Audit Family Friendly Community v Telnici	18
Senior taxi	19
Místní včelaři v roce 2020	19
Uklidíme Telnici	20
MAS Slavkovské bojiště chystá regionální značku	21
Portál Slapanicko.info se představuje.....	21
Desatero pro lidi, kteří mají covid-19	21
Moje uši pro tebe	22
Pomoc s toulavými kočkami	23
Nové knihy v obecní knihovně.....	23
Výsledky dětské soutěže o listky do cirku.....	23
Výherkyně tajemky křížovky Telnického zpravodaje.....	24
Křížovka – Jak dobře znáte Telnici?	24
Rozhovor	
Rozhovor s Hanou Synáčkovou.....	25
Škola a školka	
Základní škola od září do listopadu 2020	26
Zahájení školního roku 2020/2021	27
Děti poznávají Telnici: Knihovna.....	28
Děti poznávají Telnici: Muzeum panenek.....	28
Čtvrtáci na návštěvě Legiovla.....	29
Zasadí si svůj strom	29
Okénko z mateřské školy	30
Děti z MŠ oslavily Den laskavosti	31
Společnost a kultura	
Návštěva Legiovla v Telnici byla svátkem	32
Rozhovor s osádkou Legiovla	34
Telníční legionáři a vojáci v 1. světové válce	36
Rozhovor s Františkem Kroutilem o jednom moravském generálovi	40
Pasování Sluníček na školčátka	42
Telnická farnost v době koronaviru.....	42
Současný pan farář má kořeny v Telnici?	43
Podzimní telnický bazárek.....	43
Drakiáda	43
Střevo Tour	44
Telnický KLAS oslaví v roce 2021 své desáté narozeniny	44
Setkání Klubu aktivních seniorů	45
Rok 2020 v telnickém Sokole	45
Sport	
Rozhovor s Jiřím Gregorovičem ml.	47
Novým trenérem jihomoravského výběru chlapců je Marek Jahoda	48
MINIKEMP 2020.....	48
KEMP 2020	49
HOLIDAY CUP 2020 Zlín a telníční minizáci	49
Házenkářské naděje 2020 Horka nad Moravou	50
Mladší záci přivezli z Ujezda stříbro	50
Házenkářský festival LOVOSICE 2020	51
II. Memorál Libora Konička 2020 v Sokolnicích.....	52
Montáž nafukovací sportovní haly	53
Telnická sportovní hala po půl roce ožila házenou!.....	53
Historie	
Vzpomínka na Františka Čermáka.....	54
Životopisná data Františka Čermáka	55
Na Frantu Čermáka rád vzpomínám	55
Mohyla míru – 10 let před zahájením její stavby	56
Telnické přezdívky – V.....	57
Řepářská úzkokolejka s plánovanou odbočkou do Telnice	57
Archivní slohové práce děti z telnické školy	59
70 let místního rozhlasu v Telnici.....	59
Telnický vánoční strom republiky o Vánocích 1968.....	62
Bitva u Slavkova z pera P. Františka Hrubého a Antonína Dvořáčka	62
Telnické přezdívky – V – Řešení	65
Třídění odpadu	
Kalendář svozových dnů v roce 2021	68

TELNICKÝ ZPRAVODAJ – Periodický tisk územně samosprávného celku: Obec Telnice, Růžová 243, 664 59 Telnice, IČ: 00282677. Evidenční číslo MK ČR 18785. Telnický zpravodaj je vydáván 4–6x ročně v obci Telnice a nemá žádné regionální mutace. Příspěvky můžete posílat v elektronické podobě na adresu zpravodaj@telnice.cz. Redakce si vyhrazuje právo příspěvků přiměřeně krátit. Datum vydání: 9. 12. 2020.

ÚVODNÍ SLOVO STAROSTY

Milí sousedé, pomalu přichází závěr letošního roku. Advent vrcholí. Na dveře už klepou Vánoce. Cukroví voní v kuchyni. Úklid domácnosti hotov. Dárky pořízeny. Stromeček je připraven. I když to budou jiné Vánoce než obvykle, přece budou. Navzdory koronaviru. Navzdory omezené svobodě. Navzdory zvláštní době. Vánoce nepotřebují mít plný stůl. Vánoce žádné roušky nezajímají. Vánoce nemusejí slyšet zakázané sbory zpěváků. Nikdo nám naše Vánoce nevezme, i kdybychom nemohli jít o Štědrém dnu na dětskou či půlnoční. I kdybychom se nesměli navštívit. I kdybychom se nesměli hnout z domu. I kdy-

bychom si společně nesměli zazpívat. My sami se rozhodneme, jak je oslavíme. Ještě není zase tak zle. Pořád zůstává tolik možností. Letos třeba jinak, ale přece.

Děkuji všem, kdo se zapojili do naší akce Telnické vánoční srdce. Možná právě tohle jsou ty jiné Vánoce, pro někoho možná skutečné Vánoce. A díky všem, kdo se o to letos postarali. Tak tedy: Přeji vám všem opravdové Vánoce! Slavnosti Kristova narození, svátky pravé lásky, příležitosti pro odpuštění vzájemných vin, šance pro usmíření, naděje pro budoucnost našich rodin, chvíle pro neopomenutí našich (pra)rodičů, prostoru pro láskyplnou starost a péči. Vánoce jsou tu, mezi námi, a hlavně v nás.

P. S. Jako každý rok nabízím osamělým lidem naší vesnice svou vánoční návštěvu. Budete-li chtít, rád přijdu (tel. 725 33 00 44).

František Kroutil, váš starosta

CO NÁS ČEKÁ V ROCE 2021?

Rok 2021 bude jistě mimořádným rokem, to v každém případě. Už ten letošní pro něj připravil půdu. Nemějme však obavy o dny příští, natož pak o celý rok následující. Život poběží dál, ať už tu ten virus bude, nebo ne. A my to spolu zvládneme, i kdybychom si měli něco odříct a přijmout za svou větší či menší míru skromnosti.

Pravděpodobně 31. ledna 2021 vystoupí Velká Británie z Evropské unie (*brexit*). Domnívám se ale, že to v Telnici většina lidí nijak nepozná. Zřejmě ani vládu nového amerického prezidenta zásadně nepocítíme na vlastní kůži, ale přeneseně bude mít jistě vliv na dění, které časem nějak dopadne i na naši zemi. Co už ale dnes jisté je, že se naše země více zadluží, a tak je třeba, abychom možná začali žít šetrněji, ohleduplněji k vlastním možnostem, skromněji k naplňování svých přání. Budeme si všichni přát, abychom si v příštím roce udrželi svá zaměstnání a nepotkaly nás v tomto ohledu vynucené změny.

Pozitivní předpověď je určitě to, že zima bude snad bohatší na sněhové či dešťové srážky. Naše příroda se s tím určitě vypořádá a životní prostředí vodu v dobrém využije. Na jaře pak přijde sčítání lidu, domů a bytů. Bude jiné než ty předchozí, zaměřeno více na elektronické vyplňování formulářů. To jistě můžeme jen doporučit. Více informací

přineseme v příštím vydání Telnického zpravodaje.

Heslem příštího roku bude slovo „důvěra“. Zdá se, že právě o toto slovo se bude v příštím roce nejvíce hrát. Lidé budou hledat důvěru v autority, které řídí současný boj proti pandemii. Během roku se pak budou potýkat s různými formami volební kampaně, ať už skryté, či otevřené – na podzim nás totiž čekají volby do poslanecké sněmovny. A že důvěra voličů bude hrát klíčovou roli, není třeba více připomínat.

V Telnici v příštím roce chceme postavit nové parkoviště v nádražní čtvrti, zrekonstruovat topení ve staré budově mateřské školy, opravit komunikaci v ulici U rybníka (před mostkem ke mlýnu), pokračovat v doplňování vybavenosti parku v nádražní čtvrti, postavit nové veřejné osvětlení v ulici V dědině (a částečně i v ul. U rybníka), finálně bychom chtěli dokončit projekt cyklostezky mezi hlavní částí Telnice a nádražní čtvrtí, zprovoznit od počátku roku nový dopravní radar v ulici Palackého, získat dotaci na stavbu sportovní haly a uspořádat referendum o sportovní hale. To jsou hlavní telnická témata příštího roku. Ani se více nerozepisují o samozřejmostech: zajištění provozu obecního úřadu, pošty, školských zařízení, knihovny, hasičské jednotky, sportovní haly, ve-

řejných a dětských hřišť, péči o veřejné prostranství a komunikace, hřbitov, vodovod a kanalizace, obecní sítě a vůbec náš majetek, dopravní obslužnost, bezpečnost, systém třídění odpadu a svoz komunálního odpadu atd. Je toho spousta. O tom, co se nám příští rok podaří či nepodaří, rozhodne život

sám. Naše možnosti jsou závislé především na příjmech z daní (uvidíme, jak do nich bude stát v příštím roce zasahovat) a také na spolupráci a ochotě našich spoluobčanů.

Věřím, že v příštím roce budeme i nadále dobře spolupracovat ku prospěchu a rozvoji naší krásné vesnice. Děkuji

předem všem, kteří nabídnou ruku ku pomoci, nebo alespoň nebudou házet klacky pod nohy. A předem odpouštím všem, kteří projeví zlou vůli, i s tím se člověk musí smířit, snad takových nebude mnoho. Přeji nám všem vše dobré v roce 2021!

František Kroutil, starosta obce

VÝBĚR Z JEDNÁNÍ ZASTUPITELSTVA OBCE TELNICE V ZÁŘÍ A LISTOPADU 2020

V souvislosti se zvýšenou ochranou osobních údajů (GDPR) již nyní není možné některé konkrétnější údaje v souvislosti s usneseními zastupitelstva obce Telnice zveřejňovat. Děkujeme za pochopení.

Zastupitelstvo obce Telnice schvaluje:

- Smlouvu o dílo se společností DOSIP Servis, s. r. o. (IČ: 27720713), v celkové výši 1 754 403 Kč vč. DPH (úsekový radar).
- Žádost Pobočného spolku zdravotně postižených Brněnska, z. o. Telnice, a Klubu aktivních seniorů Telnice na úhradu nákladů autobusové dopravy Aloise Hrdličky (IČ: 16370856) na zájezd pro seniory do Telče a okolí ve výši 13 000 Kč vč. DPH.
- Licenční smlouvu o veřejném provozování č. VP_2020_125569 s OSA – Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním, z. s. (IČ: 63839997).
- Nabídku společnosti JD Rozhlasy, s. r. o. (IČ: 27797007), na pořízení 1 ks solární lampy VO za cenu 43 080,84 vč. DPH a umístění na obecním pozemku p. č. 647/1 v k. ú. Telnice u Brna.
- Dodatek č. 1 k dohodě o vytvoření pracovních příležitostí v rámci veřejně prospěšných prací a poskytnutí příspěvku č. BOA-V-4/2020 ze dne 23. 1. 2020 s Úřadem práce ČR (IČ: 72496991).
- Pořízení dokumentace pro provedení stavby DPPS s uvedením obchodních názvů a konkrétních výrobků + dokumentace pro výběr zhotovitele DVZ dle zákona o VZ – bez uvedení obchodních názvů a výrobků pro akci s názvem: „MŠ Telnice Palackého 402 – optimalizace a modernizace vytápění objektu“ od projektanta Ing. Zdeňka Prokeše (IČ: 62320637) za cenu 137 940 Kč vč. DPH.
- Příkazní smlouvu se společností Steska, Kavřík, advokátní kancelář, s. r. o. (IČ: 03045315), ve věci administrace

veřejné zakázky „V 00451 – výstavba parkoviště P+R“ v telnické nádražní čtvrti.

- Složení hodnotící komise k zakázce „V 00451 – výstavba parkoviště P+R“: František Kroutil (starosta), Jan Dudák (místostarosta – zástupce nádražní čtvrti, Jan Vybíral (předseda kontrolního výboru), Marek Kučera (člen stavební komise) a Ladislav Kavřík (za administrátora veřejné zakázky). Dále schvaluje náhradníky této komise v tomto pořadí: 1. Petr Gabrhel (zastupitel), 2. Leona Bímová (zastupitel), 3. Adam Langer (zastupitel).
- Aktualizované znění smlouvy o nájmu obecního pozemku p. č. 4736 v k. ú. Újezd u Brna o výměře 2,5 m² s městem Újezd u Brna.
- Účast obce na projektu knihy Šlapavnice a okolí, přičemž schvaluje objednávku 80 knih + prezentaci o obci na 1 stranu v ceně 31 920 Kč bez DPH u společnosti CBS Nakladatelství, s. r. o. (IČ: 24804584).
- Smlouvu o spolupráci s paní Irenou Flodrovou (IČ: 05185114) na provozování kroužků/kurzů keramiky.
- Smlouvu o spolupráci s obcí Blatnička (IČ: 00488518) ve věci společných nákupů energií pro rok 2021.
- Rozpočet Základní školy a Mateřské školy Telnice, okres Brno-venkov, příspěvková organizace (IČ: 75022621) pro rok 2021.
- Střednědobý výhled rozpočtu Základní školy a Mateřské školy Telnice, okres Brno-venkov, příspěvková organizace (IČ: 75022621) pro roky 2021–2023.
- Výroční zprávu Základní školy a Mateřské školy Telnice, okres Brno-venkov, příspěvková organizace (IČ: 75022621) za školní rok 2019/2020 bez výhrad.
- Rámcovou smlouvu o poskytování zvýhodněných podmínek se společností Vodafone Czech Republic, a. s. (IČ: 25788001), s účinností od 1. 4. 2021 a výpověď stávající smlouvy

s operátorem O₂ Czech Republic, a. s. (IČ: 60193336), ke dni 31. 3. 2021.

- Návrh kronikářky Dagmar Čechové na zápis ročního textu do obecní kroniky za rok 2019.
- Smlouvu o poskytování služby SENIOR TAXI s panem Michalem Drápalem (IČ: 74991761) s účinností od 1. 1. 2021 do 30. 6. 2021.
- Kalkulaci vodného a stočného pro rok 2021, přičemž cena vodného za m³ bude v roce 2021 účtována ve výši 46,20 Kč vč. DPH a stočného pak ve výši 45,47 Kč vč. DPH.
- Poskytnutí finančního daru Domovu Matky Rosy – domov pro seniory (IČ: 73634093) ve výši 10 000 Kč a příslušnou darovací smlouvu.
- Poskytnutí finančního daru Diecézní charitě Rajhrad (IČ: 44990260) ve výši 40 000 Kč a příslušnou darovací smlouvu (pečovatelská služba).
- Poskytnutí finančního daru Tomáši Sobotkovi – restaurace U Seňora (IČ: 74614525) ve výši 15 000 Kč, Stanislavu Královi – restaurace Orlovna (IČ: 86939386) ve výši 16 466,14 Kč a Janě Hoškové – restaurace U Laštůvků (IČ: 05218632) ve výši 15 000 Kč a příslušné darovací smlouvy.
- Úkol starostovi obce oslovit písemně pronajímatele restauračních prostor k odpuštění jednoho měsíčního nájmu jejich nájemníkům – provozovatelům místních restauračních zařízení.
- Smlouvu o bezúplatném převodu vlastnického práva k nemovitým věcem č. BP-20/081 s Českou republikou – Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových (IČ: 69797111) a úkol starostovi obce smlouvu podepsat.
- S ohledem na současnou mimořádnou situaci návrh starosty obce na rozdání telnického stolního kalendáře pro rok 2021 – 1 kus do každé domácnosti darem. Prodejní cena telnického stolního kalendáře pro rok 2021 činí 100 Kč vč. DPH/kus.

- Zadávací dokumentaci pro podlimitní veřejnou zakázku na stavební práce zadávanou ve zjednodušeném podlimitním řízení dle § 53 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek s názvem „V 00451 – výstavba parkoviště P+R“.

Zastupitelstvo obce Telnice

souhlasí:

- S rozhodnutím valné hromady KTS EKOLOGIE, s. r. o. (IČ: 28310942), o přijetí nových členů: obce Ponětovice, obce Blažovice, obce Jiříkovice a města Rajhrad, a současně se vzdává svého přednostního práva k účasti na zvýšení základního kapitálu společnosti převzetím závazku ke zvýšení vkladu.

Zastupitelstvo obce Telnice

neschvaluje:

- Žádost občanů o regulaci pyrotechniky na území obce Telnice.
- Nabídku společnosti ATM Point Cz, s. r. o. (bankomat v Telnici).

Zastupitelstvo obce Telnice

bere na vědomí:

- Návrh řešení stavební lokality v ulici Hliníky investora RH Finance s tím, že schvaluje úkol starostovi obce spolupracovat s investorem na přípravě geometrického plánu podle předloženého návrhu, geometrický plán uhradí investor.
- Rizika spojená s provozováním přetlakové sportovní haly v době mimořádných opatření a vyzývá všechny návštěvníky haly, aby dodržovali aktuálně platná hygienická opatření. Současně schvaluje úkol Adamu Langerovi – správci haly, aby pravidelně dohlížel na dodržování mimořádných hygienických opatření.
- Poděkování starosty obce všem, kteří se zúčastnili veřejných brigád: stavby sportovní haly, rekonstrukce kostelní věže a akce Uklidme Telnici.
- Výsledky hospodaření projektu Letního hlídání dětí v roce 2020 a děkuje všem, kteří se na jeho realizaci podíleli.

- Informaci starosty obce o havarijním stavu železných mostních lávek na ul. Brněnská. Ve spolupráci s kovářem Ivo Lorenzem byla provedena nezbytná opatření k zabezpečení lávek a zachování provozu na nich.
- Výsledky kontroly průjezdnosti polní cesty ul. Palackého, kterou provedli brigádníci v týdnu 20.–24. července 2020.
- Neschválení žádosti o dotaci na pořízení projektové dokumentace zděné sportovní haly ze strany Jihomoravského kraje.
- Zahájení projektu uložení elektrického vedení NN do země ze strany společnosti E.ON Distribuce.
- Rozhodnutí Krajského úřadu JMK č. j.: JMK 147460/2020 (zrušení dopravních opatření – polní cesta za ulicí Palackého).
- Rekordní výsledek charitativní sbírky (28 044 Kč) na boj s rakovinou Květinový den a poděkování starosty obce všem, kteří pomohli s organizací, i těm, kteří přispěli.

František Kroutil, starosta obce

VÝSLEDKY VOLEB DO KRAJSKÉHO ZASTUPITELSTVA V OBCI TELNICE

Oznamujeme vám výsledky voleb do zastupitelstva Jihomoravského kraje, které se konaly 2.–3. října 2020 v naší obci:

- počet voličů: 1 265
- počet vydaných obálek: 581 ks
- počet platných hlasů: 576 ks (99,14 %)
- volební účast: 45,93 %

Volební výsledek v Telnici:

Poř.	Volební strana	Počet hlasů	% hlasů
1.	KDU-ČSL	189	32,81
2.	ANO 2011	89	15,45
3.	ODS s podpor. Svobodných a SOM	87	15,10
4.	Česká pirátská strana	65	11,28
5.	Spolu pro Moravu	38	6,59
6.	ČSSD	29	5,03
7.	Starostové pro jižní Moravu	25	4,34
8.	Svoboda a př. demokracie (SPD)	24	4,16
9.	Trikolóra hnutí občanů	11	1,9
10.	KSČM	9	1,56
11.	Demokratická strana zelených	4	0,69
12.	Zdraví Sport Prosperita	3	0,52
13.	Moravané	2	0,34
14.	DSSS – ČIKR	1	0,17
15.	Levice	0	0
16.	ROZUMNÍ – Petr Hannig	0	0

Preferenční hlasy v Telnici (více než 10 hlasů):

Poř.	Jméno kandidáta (volební strana)	Počet preferenčních hlasů
1.	Grolich Jan Mgr. (KDU-ČSL)	54
2.	Kroutil František (KDU-ČSL)	51
3.	Vitula Jan Ing. (Spolu pro Moravu)	16
4.	Šmíd Lubomír Ing. (Spolu pro Moravu)	15
5.	Třetina Tomáš Mgr. (Spolu pro Moravu)	13
6.	Celý Roman Ing. (KDU-ČSL)	14
7.	Kotík Ladislav Ing. (Spolu pro Moravu)	11
8.	Zborovský Miroslav Ing. (KDU-ČSL)	10

Novým hejtmanem Jihomoravského kraje pro volební období 2020–2024 se stal **Jan Grolich** (foto).

VÝSLEDKY VOLEB DO SENÁTU PARLAMENTU ČR V OBCI TELNICE

Oznamujeme vám výsledky voleb do Senátu Parlamentu ČR, které se konaly 2.–3. října 2020 (1. kolo) a 9.–10. října 2020 (2. kolo) v naší obci:

I. kolo – počet voličů: 1 263 – počet platných hlasů: 520 ks (97,93 %)
– počet vydaných obálek: 531 ks – volební účast: 42,04 %

Volební výsledek v Telnici:

Pořadí	Kandidát	Volební strana	Navrhující strana	Politická příslušnost	Počet hlasů	% hlasů I. kolo
1.	Klaška Jaroslav	KDU+ODS+TOP 09	KDU-ČSL	KDU-ČSL	214	41,15
2.	Zitterbart Karel	STAN	STAN	BEZ PP	153	29,42
3.	Wenzl Lubomír	ANO	ANO	ANO	69	13,26
4.	Bláha Libor	SPD	SPD	SPD	43	8,26
5.	Bárek Ivo	ČSSD	ČSSD	ČSSD	41	7,88

II. kolo – počet voličů: 1 262 – počet platných hlasů: 235 ks (99,58 %)
– počet vydaných obálek: 236 ks – volební účast: 18,70 %

Volební výsledek v Telnici:

Pořadí	Kandidát	Volební strana	Navrhující strana	Politická příslušnost	Počet hlasů	% hlasů II. kolo
1.	Klaška Jaroslav	KDU+ODS+TOP 09	KDU-ČSL	KDU-ČSL	149	63,40
2.	Zitterbart Karel	STAN	STAN	BEZ PP	86	36,59

V celém volebním okrsku č. 57 – Vyškov zvítězil a senátorem pro volební období 2020–2026 se stal **MUDr. Karel Zitterbart, Ph.D.** (foto). Kompletní výsledky voleb do Zastupitelstva Jihomoravského kraje i Senátu Parlamentu ČR nejen v Telnici naleznete na internetových stránkách www.volby.cz.
OÚ Telnice

RYCHLOSTNÍ RADAR NA PALACKÉHO ULICI

Po delší přípravě, kdy bylo nutné prověřit technickou realizovatelnost záměru konzultacemi s Policií ČR a dalšími

státními úřady, bylo zastupitelstvem obce rozhodnuto, že se pořídí nový rychlostní (úsekový) radar pro Palacké-

ho ulici. Tato ulice je spolu s ulicí V dědině a průtahem nejzatíženější komunikací. Právě ulicemi V dědině a Palackého reálně probíhá další průtah naší obcí. A to i přesto, že silnice na Otmarov je dlouhodobě v zoufalém technickém stavu a ulice Palackého ústí do železničního přejezdu, který má často spuštěné závory. Obyvatelé této ulice si dlouhodobě stěžují na nedodržování pravidel silničního provozu ze strany projíždějících vozidel. Navíc se v této ulici nachází nebezpečný přechod pro chodce mezi mateřskou školou a orlovnou, který je po přechodech po chodce na náměstí nejvyužívanějším místem pro přecházení ulice v naší obci. Dalším důvodem je existence dětského hřiště ve zdejším parčíku. Po konzultaci s Policií ČR byl určen úsek, na kterém bude možné měřit, a získán její souhlas s měřením. Nový měřený úsek je zhruba 200met-

rový a zaměřuje se na oba průjezdové směry, měření probíhá 24 hodin denně.

Zpracování získaných dat z úsekového radaru provádí Městská policie Šlapanice na základě platné veřejnoprávní smlouvy s obcí Telnice, která je vlastníkem tohoto zařízení. Výběr samotných pokut je pak v režii této městské policie a je příjmem do rozpočtu města Šlapanice. Recipročně jsou pak všechny úkony uskutečňované městskou policií podle této smlouvy na katastru naší obce pro Telnici bezplatné. Pořizovací cena radaru činila 1 449 920 Kč bez DPH (cena vč. instalace všech prvků, nástřiku čar a certifikace měření Českým metrologickým institutem).

Jednání s Policií ČR nebylo jednoduché a rozhodně neplatí, že každý, kdo si o takový radar požádá, tak jej „dosta-

ne“. Jedním z významných argumentů malé obce, která nemá vlastní policii ani odbor dopravy, bylo právě to, že cílem obce není na měření vydělávat, protože z něj nemá žádný příjem, ale pouze zvýšení dopravní bezpečnosti této části obce. Věříme, že se tento cíl podaří naplnit stejně, jako se to stalo na průtahu obcí v ulicích Draha, Masarykovo nám. a Brněnská. Tehdy se již od samotné instalace radarů ukázalo, že se rychlost projíždějících vozidel zásadně snížila.

Je jistě vhodné také dodat, že záznamy z těchto moderních digitálních zařízení si čas od času vyžádá přímo Policie ČR – kriminální policie, která tyto záběry používá pro odhalování trestné činnosti (např. při zachycení hledaného projíždějícího vozidla apod.).

Ačkoliv pro „změření“ projíždějícího vozidla je nezbytné, aby projelo celým měřeným úsekem, přesto upozorníme všechny občany, že udělování pokut z naměřených dat probíhá zcela bez výjimky všem bez rozdílu místa trvalého bydliště. Jak již bylo zaznamenáno po instalaci prvního radaru na průtahu, žádali někteří telničtí občané vedení obce o prominutí či snížení udělené pokuty (někteří např. i proto, že ji dostali vícekrát). To však samozřejmě ze strany starosty ani místostarosty není možné, proto prosíme všechny, aby se s těmito žádostmi na vedení obce neobraceli a přestupek projednali v přestupkovém či správním řízení s orgány k tomu určenými. Děkujeme za pochopení.

FK

OBECNÍ PRACOVNÍ ČETA V PODZIMNÍM OBDOBÍ

Činnost pracovní čety na konci léta a během podzimu spočívala převážně v předzimní údržbě zeleně, sečení trávy (pokud počasí dovolilo), v technických úpravách vnitřních prostor školky, školy, OÚ a v dalších pracích, o kterých se budu zmiňovat dále.

V mateřské škole probíhaly práce před spuštěním nového školního roku, a to zejména v oblasti technického zajištění přestěhování a sešroubování nábytku po malování. Taktéž probíhalo dokončování zednických prací v dílničce ve sklepních prostorách a vymalování. Proběhla kontrola a vyčištění svodů dešťové vody a oprava střešní krytiny. Většinu těchto prací prováděl Bertík Sklenář. Ve škole jsme pak realizovali menší zednické a malířské práce ve třídě a větší zednické práce v kotelně. Tyto činnosti taktéž pak prováděl především Bertík Sklenář.

Údržbu hřbitova jsme se snažili stihnout před dušičkovým obdobím. Probíhalo zametání, odplevelování a údržba zeleně, taktéž jsme vykopali několik starších a vzrostlých thují, které již zasahovaly do chodníků, a uklízeli kontejner na hřbitovní odpad. Vzhledem k nefunkčnosti elektrického vedení zdejšího veřejného osvětlení bylo nutné připravit výkopy pro opravu zemního kabelu, aby se dvě zhasnuté lampy mohly znovu rozsvítit – tohle se odehrávalo zrovna ve chvíli, kdy byly Dušičky. Péči o zeleň na hřbitově odborně prováděla Olinka Kozderová.

Taktéž podzimní prořezy stromů, keřů a květinovou výsadbu v obci provádí

už léta právě Olinka. Těžší práce ve výškách, s traktorem a motorovou pilou letos prováděl Vojta Frýbort.

Většinu strojové techniky, která byla letos díky deštivému počasí v permanentní zátěži, bylo nutné udržovat, seřizovat a průběžně opravovat, abychom mohli, když počasí dovolilo, pokračovat v naší práci. Při těchto pracích se nejvíce spoléháme na Vojtu, který současně řeší technicky složitější práce a obsluhu traktoru a mulčovače (údržba větších ploch, příkopů a okrajů silnic).

Pravidelný úklid obce jako např. zametání nepořádku, listí, pletí záhonků; ale i „nehezky vonící“ práce jako je dva-

krát týdně ruční vynášení košů umístěných v obci + vynášení košů na psí exkrementy, dlouhodobě poctivě provádí Martina Burková. Martina taktéž většinou roznáší téměř veškeré letáčky a korespondenci z obecního úřadu po vesnici. Tyto práce provádí někdy i v deštivém počasí, a tak bych obzvláště jí chtěl velice poděkovat za tuto obětavou činnost.

Práce na svozovém místě obecního dvora (SMOD), které je otevřeno pro veřejnost ve středu od 15 do 17 hod. a v sobotu od 10 do 12 hod. a na které mohou občané odevzdávat svůj komunální odpad, převážně provádí Jirka

Daniel. Jedná se o práce, při nichž například rozebírá a třídí přinesený velkoobjemový odpad nebo věci vyrobené z více druhů materiálů. Například nábytkovou sedačku rozloží, rozšroubuje, vypará látky a molitany, vyšroubuje železné součástky a vše roztřídí. Taktéž veškerý dřevěný a železný materiál odevzdaný na SMOD je následně ručně přebrán a mnohokrát během roku ručně naložen do velkoobjemových kontejnerů k odvozu zpracovatelům tohoto odpadu. Tyto práce povětšinou prováděl právě Jirka.

Samotné sečení trávy bylo v letošním deštivém počasí pro nás velkou výzvou. Vzhledem k tomu, že jsme letos zažili hodně deštivých dnů, často nebylo možné sekat. Obecní sekačí technika v podobě traktoru s mulčovačem (červený Yanmar), rideru (žlutá Stiga), pojezdové sekačky (Honda) a křovinořezy

(Stihl) byla v provozu, jakmile to bylo možné. Bylo slyšet některé hlasy, že letos nebylo v obci vše posečené jako dříve. To však není spravedlivá kritika: každý rozumný člověk přece ví, že v dešti a do mokré trávy nemůžeme se sekačí technikou vjíždět. A práce s křovinořezy je v dešti nebo v mokré trávě, když ne nemožná, tak alespoň velmi náročná i nebezpečná. Děkuji za pochopení, dělali jsme opravdu, co jsme mohli.

Kromě výše uvedených pravidelných činností zmíním ještě některé vybrané práce, které jsme na veřejném prostranství během podzimu odvedli: Doplnili jsme obrubníky u komunikace na dvoře u bývalých vojenských bytovek. Nové obrubníky byly položeny taktéž u chodníků na Brněnské ulici v souvislosti s asfaltováním břehů u silnice. Pomáhali jsme technicky s přípravou stavby sportovní přetlakové haly, vyčistili splav

na Zlatém potoce v ulici U mlýna od naplavenin po větším průtoku vody, který přišel po silnějších deštích. Bylo také dokončeno natažení chybějící krycí plachty ze zelené síťoviny na tenisových kurtech (víceúčelové hřiště u sokolovny), zajistili jsme uzemnění obou zábradlí hospodářského mostku (za ČOV Telnice). Provedli jsme také akutní opravu nefunkčního systému otevírání kostelní brány a asistovali při podzimním sběru sutě, pneumatik a také mobilního sběru nebezpečného odpadu. Na podzim také proběhla obecní výsadba 35 okrasných stromů. S výkopy pomohl svou technikou pan Josef Rusiňák z nádražní čtvrti. (Děkujeme!) Nachystali jsme rovněž ovocné stromky a vše potřebné k výsadbě, kterou prováděli prvňáčci se svými rodiči, a spoustu dalšího.

Museli jsme se také vypořádat se zvýšeným množstvím (především tříděného) komunálního odpadu, lidé zřejmě ve dvou obdobích koronavirových omezení výrazně doma uklízeli. Kromě výše uvedených pracovníků nám pomáhali ještě Filip Stejskal a Ivo Hostěradský. Ač jsme se letos na podzim museli vypořádat s vyšší nemocností některých zaměstnanců (nikoli covid), přesto se podařilo odvést velkou spoustu práce a jsme rádi, že naše vesnice je stále tak krásná, jak jsme na ni všichni zvyklí.

Děkuji všem kolegům za plnění svěřených pracovních úkolů a těším se na další spolupráci. Poděkovat bych také chtěl všem občanům naší obce, kterým není lhostejný vzhled naší obce a jakýmkoli způsobem nám pomáhají v údržbě veřejného prostranství.

*Eduard Tesař,
pověřený vedením obecní pracovní čety*

PLATBY POPLATKU ZA PSY A DOMOVNÍ ODPAD V ROCE 2021

Domovní odpad

Sazba poplatku podle Obecně závazné vyhlášky č. 02/2019, o místním poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů (dále poplatek za komunální odpad), pro rok 2021 zůstává stejná, činí **400 Kč/osoba** za kalendářní rok. Poplatek na rok 2021 je splatný jednorázově, a to nejpozději **do 31. března 2021**. V případě, kdy poplatková povinnost za domácnost převyšuje částku 1 000 Kč, je možno poplatek zaplatit ve dvou stejných splátkách

s termíny splatnosti první částky do 31. března a druhé splátky do 30. června příslušného kalendářního roku. Poplatníkem je nejen fyzická osoba, která je v přihlášená v naší obci, ale např. i fyzická osoba, která má ve vlastnictví rodinný dům, ve kterém není přihlášená k pobytu žádná osoba. Výše uvedená vyhláška řeší i osvobození od poplatku, např. u dětí narozených v příslušném kalendářním roce nebo občanů, kteří písemně doloží skutečnost, že žijí v sociálních zařízeních typu domov pro seniory či domov pro postižené děti mimo

k. ú. Telnice u Brna. Poplatníci mají dle zákona o místních poplatcích a daňového řádu povinnost ohlásit obecnímu úřadu vznik své poplatkové povinnosti včetně např. daňového identifikátoru, což je rodné číslo; jakékoliv změny údajů již dříve nahlášených, a to nejpozději do 15 dnů ode dne, kdy skutečnosti nastaly, a dále při uplatnění osvobození doložit nárok na osvobození. Údaj rozhodný pro osvobození je poplatník povinen ohlásit nejpozději ve lhůtě splatnosti poplatku podle čl. 6 této vyhlášky. V případě, že toto osvobození v termínu není proká-

záno, nelze jej později uplatnit! Toto stanoví přímo zákon o místních poplatcích.

Poplatek za psy

Platba poplatku za psa zůstává též stejná. Vše se řídí platnou Obecně závaznou vyhláškou obce Telnice č. 01/2019, o místním poplatku ze psů, kterou zastupitelstvo obce stanovilo základní sazbu poplatku **za prvního psa 200 Kč, za druhého a dalšího psa téhož držitele 300 Kč**. Druhým okruhem poplatníků jsou osoby-držitelé starší 65 let (není zohledňováno, zda se jedná o osobu, která je poživitelem invalidního, starobního, vdovského nebo vdoveckého důchodu) a u těch je stanovena sazba poplatku 50 Kč a za druhého a každého další-

ho psa 100 Kč. Poplatek je splatný **do 31. března 2021**. Ohlašovací povinnost a veškeré skutečnosti pro stanovení výše poplatku musí poplatník prokázat – vznik, změnu, zánik poplatkové povinnosti včetně uplatnění osvobození uvedené ve vyhlášce. Platí totéž, co u poplatku za komunální odpad – V případě, že toto osvobození v termínu není prokázáno, nelze jej později uplatnit!

Celá znění OZV č. 02/2019 o místním poplatku za komunální odpad a č. 01/2019, o místním poplatku ze psů jsou k nahlédnutí na webových stránkách obce www.telnice.cz v záložce Obecní úřad – Dokumenty obce – Vyhlášky a další informace v záložce Obecní úřad – Místní poplatky.

Úhrady poplatků

Úhrady poplatků můžete provádět následovně:

- 1) Osobně na Poště Partner v budově OÚ v Telnici v úřední dny (Po, St, Čt 8.00–18.00) od středy 3. února 2021. Do té doby nebude možné z technických důvodů poplatky na pokladně přijímat. Děkujeme za pochopení a respektování této skutečnosti.
- 2) Bezhotovostním příkazem: číslo účtu: 5821641/0100, variabilní symbol: číslo popisné, zpráva pro příjemce: druh poplatku, částky a jména, za které je poplatek odváděn.

Marcela Drápalová,
úřednice

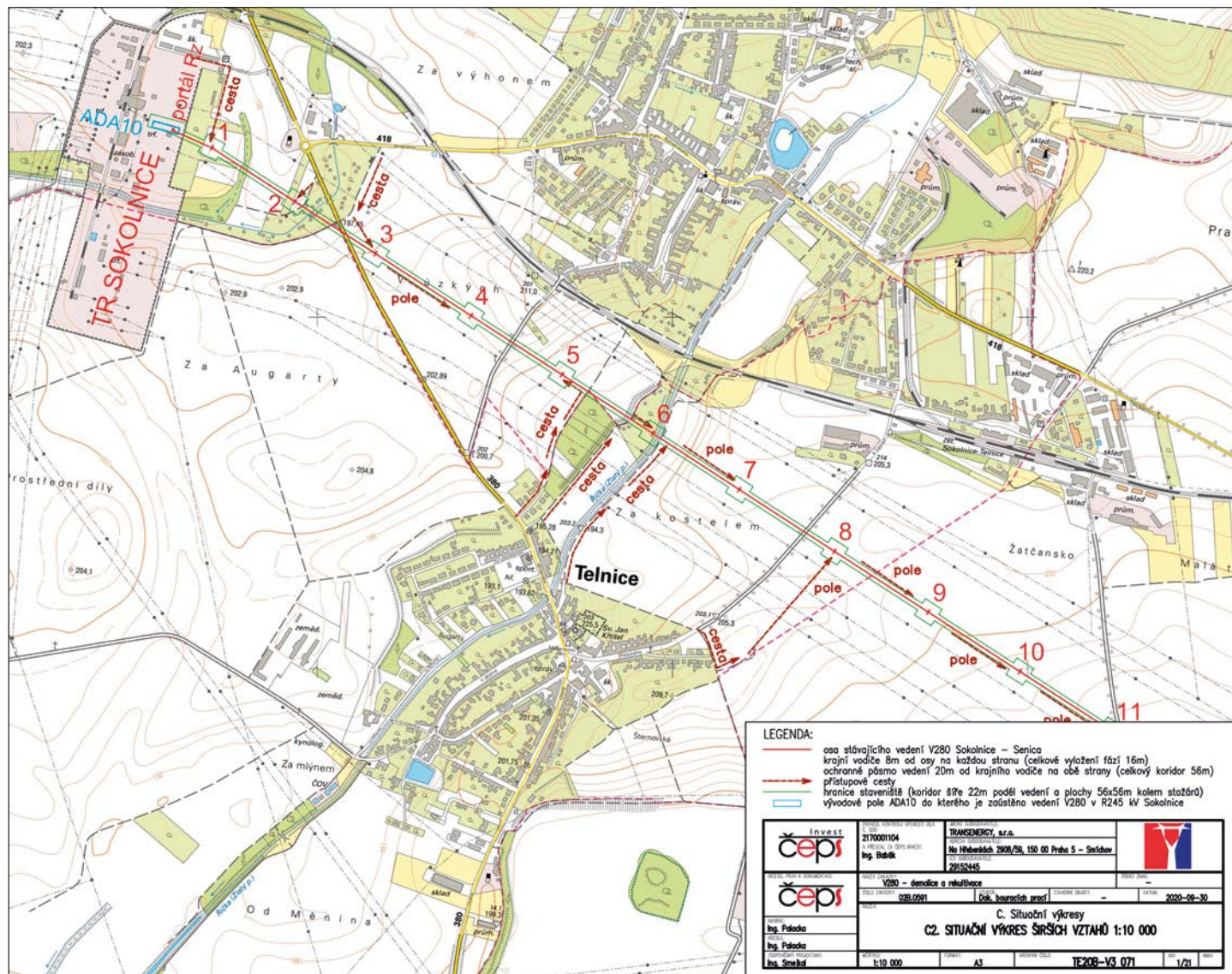
ZPRÁVY Z OBECNÍHO ÚŘADU

ODSTRANĚNÍ VEDENÍ VVN Č. V280 V TELNICI

Z důvodu zániku mezinárodního vedení velmi vysokého napětí na trase Sokolnice (ČR) – Senica (SK) v celém

úseku (na území JMK se jedná o délku 66,5 km) budeme i v Telnici moci oslavovat. Vedení s označením V280 bude kompletně demontováno a zasažené území rekultivováno pravděpodob-

ně v časovém intervalu srpen 2022 až prosinec 2023. Právě v těchto dnech probíhá projekční příprava této mimořádné události, která je dle dodavatele projekčních služeb snad první podob-

nou akcí svého druhu na našem území. Důvodem je ukončení odběru elektrického vedení v cílovém místě (Senica na Slovensku). Uvedené vedení je umístěno zhruba uprostřed mezi všemi energetickými vedeními vedoucími mezi nádražní čtvrtí a centrální částí naší obce. Tato linka zde stála od roku 1964, použity pro ni byly konstrukce typu Portál. Odstraněním tohoto energetického zařízení také zanikne stávající ochranné pásmo (šíře 56 m). Vlastníci dotčených pozemků budou vyzváni k vyjádření k tomuto projektu. Věříme, že tuto myšlenku svými stanovisky stejně jako obec Telnice podpoří.

REKONSTRUKCE NÁDRAŽNÍ BUDOVY

Ředitel brněnského oblastního ředitelství Správy železnic, pan Ing. Libor Tkáč, informoval vedení obce o tom, že vzhledem k současné situaci způsobené pandemií covid-19 nedošlo prozatím na úrovni Generálního ředitelství Správy železnic k přijetí konečného rozhodnutí o výsledné variantě realizace záměru „Rekonstrukce nádražní budovy v žst. Sokolnice-Telnice“. Jakmile budou známy nové skutečnosti k celé záležitosti, bude o nich Správa železnic informovat.

POKLES CEN ZA ELEKTRINU A PLYN NA PŘÍŠTÍ ROK

Telnice dlouhodobě spolupracuje s jinými jihomoravskými obcemi při nákupu energií přímo na Českomoravské komoditní burze Kladno. Díky společným nákupům už byly touto cestou ušetřeny statisíce korun za elektřinu a plyn.

Obec Blatnička stejně jako v minulých letech vzala nákup těchto komodit „na sebe“ a pro sebe i ostatní obce nakoupila pro rok 2021 energie za skvělé ceny. Ve srovnání s letošními cenami se jedná o pokles o více než 11 %. Děkujeme Blatničce i všem spolupracujícím, kteří mají na tomto výsledku největší zásluhu. Porovnání tarifů pro příští rok oproti letošním cenám můžete provést v přiložené tabulce.

NIŽŠÍ POČET ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA OBCE TELNICE V ROCE 2020

V letošním roce se obecní zastupitelé sešli celkem k 9 zasedáním. Je to rozhodně nejnižší počet za starostování současného starosty (10 let). V loňském roce bylo zastupitelstvo obce svoláno k celkem 11 zasedáním, což i tak byl proti dřívější praxi nižší počet. Počet devíti letošních zasedání byl ovlivněn především koronavirovou nemocí a následnou izolací a rekonvalescencí starosty obce. Dalším důvodem byla mimořádná opatření vlády a ministerstva zdravotnictví, která doporučovala snížit počet zasedání na nezbytné minimum (při dodržování nařízených hygienických opatření). I v tomto ohledu byla snaha setkávat se v delších intervalech, pokud to bylo možné. Na návrh zastupitele Jana Vybírala se od 26. listopadu 2020 podařilo vyzkoušet a zprovoznit možnost vzdáleného on-line připojování členů zastupitelstva obce na zasedání v době mimořádných hygienických opatření. Statistiky hlasování a účasti

zastupitelů na jednáních Zastupitelstva obce Telnice za rok 2021 přineseme v příštím vydání zpravodaje.

PROJEKT PARKOVIŠTĚ U NÁDRAŽÍ SE SPUSTÍ POČÁTKEM ROKU 2021

S ohledem na nejistou finanční situaci v letošním roce bylo spuštění projektu na vybudování parkoviště u nádraží (západním směrem od nádražní budovy) odloženo až na přelom roku. Z tohoto důvodu byla veřejná zakázka spuštěna až v listopadu 2020 a její výsledek bude znám zřejmě až na konci letošního roku. Vítězný účastník této veřejné soutěže bude mít za úkol parkoviště zbudovat do června 2021. Prvního půl roku 2021 bude na tomto místě staveniště, ale věříme, že výsledek bude přínosem především pro místní občany při parkování vozidel, ale i pro cyklisty, kteří zde najdou možnost odložení svého kola. Projektovaná cena této zakázky by měla činit okolo 10,5 milionu korun, přičemž získaná dotace by měla pokrýt 9,5 milionu korun. Nicméně jediným hodnotícím kritériem veřejné zakázky je nejnižší cena, proto je možné, že se podaří vysoutěžit i nižší cenové podmínky. Zastupitelstvem obce bylo také schváleno složení hodnotící komise: František Kroutil (starosta), Jan Dudák (místostarosta a zástupce nádražní čtvrti), Jan Vybíral (předseda kontrolního výboru), Marek Kučera (člen stavební komise) a Ladislav Kavřík (za administrátora veřejné zakázky).

REGULACE PYROTECHNIKY?

Na základě podnětu občanů projednávalo zastupitelstvo obce návrh na regulaci zábavní pyrotechniky v naší obci. Všechny obce jsou totiž oprávněny prostřednictvím obecně závazných vyhlášek přistoupit k regulaci používání pyrotechnických předmětů na svém území. Takový zákaz lze stanovit nejen ve vztahu k veřejným prostranstvím, ale i jiným prostorům, vyžaduje-li to např. potřeba zajištění ochrany před hlukem. Regulace však nemůže být celoplošná: není možné zakázat používání zábavní pyrotechniky na celém území obce a po celý kalendářní rok, je třeba přesně vyjmenovat konkrétní omezení na konkrétní časový úsek a plochu. Po diskusi se však většina zastupitelů shodla na tom, že případů využívání zábavní pyrotechniky na území naší obce je tak málo, že není důvod k jejímu omezení. Takže k žádnému omezení v blízké době

Kumulovaná cena el. Energie NN 1388 Kč/MWh a VN 1466 Kč/MWh =2020

Kumulovaná cena el. Energie Centropol Energy NN 1235 Kč/MWh a VN 1287 Kč/MWh =2021

Nízké napětí	2020	2021	2020	2021
	Nízký tarif v Kč/MWh		Vysoký tarif v Kč/MWh	
C01-03d	-	-	1510	1342
C25-26d	1270	1130	1527	1357
C35d	1416	1258	1502	1335
C45	1441	1282	1527	1357
C55	-	1297	-	1335
C62d	-	-	1288	1145

Charakter odběru	2020	2021
	Dosažená cena v Kč/MWh	
Maloodběr do 630 MWh na jedno OM	525	420
Velkoodběr nad 630 MWh na jedno OM	504	407

nedojde. I přes to bychom chtěli vyzvat všechny občany, aby pyrotechniku používali s maximální ohleduplností ke svému okolí, ať už k lidem, tak i ke zvířatům. Děkujeme za pochopení.

KTS EKOLOGIE ROSTE

Společnost KTS Ekologie, s. r. o., se pomalu rozrůstá. Řeč v tomto případě může být jak o počtu zákazníků z řad obcí, tak i o počtu společníků. Tato společnost zajišťuje pro naši obec svoz a likvidaci komunálního odpadu a je i částečně vlastněna i naší obcí. Stávající vlastnický podíl naší obce je velmi malý (1/44), a to proto, že vlastníků této společnosti je ke konci roku 2020 celkem 44 a jsou to jen města a obce jižní Moravy (všichni společníci drží vlastnický podíl ve shodné nominální výši 50 000 Kč). Z měst mezi vlastníky nalezneme: Rosice, Zbýšov, Židlochovice, Ivančice, Tišnov, Dolní Kounice a Šlapanice. Z Telnice blízkých vesnic můžeme jmenovat např. Měnin, Blučinu, Rajhradice, Holasice, Bratčice, Velké Němčice, Nosislav či Přísnovice. Nově mají být mezi společníky i zákazníci společnosti přijaty tyto nedaleké vesnice: Ponětovice, Blažovice, Jiříkovice a především město Rajhrad. Rozšiřování základny vlastníků o další obce a zvláště ty, které se nacházejí blízko naší obce, je dobrou zprávou i pro nás. KTS Ekologie má totiž dnes dvě větší oblasti, které obsluhuje: mikroregion Kahan a Tišnovsko. Právě naše oblast Židlochovicko a Šlapanicko byla donedávna zastoupena menším počtem zákazníků, ale po přistoupení nových čtyř členů by se situace mohla změnit a náš region posílit. Díky tomu může dojít k ještě dalšímu zefektivnění některých služeb poskytovaných KTS Ekologie obcím tohoto regionu. Prvním výrazným a ekonomicky pozitivním kro-

kem pro Telnici je otevření kompostárny v Měnině, kterou má po dlouhém období přípravy (získání všech stavebních povolení a úředních razítek) otevřít KTS Ekologie v závěru letošního roku v průmyslovém areálu na okraji Měčina (směrem na Otmarov). Obec Telnice je při jednáních valné hromady i dozorčí rady zastupována starostou obce.

POPLATEK ZA POPELNICE V ROCE 2021

Zastupitelstvo obce Telnice se rozhodlo pro rok 2021 nezvyšovat svým občanům (poplatníkům) poplatek za domovní odpad. Zůstane shodný jako v letošním roce, a to 400 korun. Ačkoliv by růst nákladů velel ke zdražení, přesto se zastupitelstvo obce rozhodlo tímto způsobem pomoci telnickým domácnostem s jejich vlastním hospodařením v příštím roce. Ty totiž především čeká nezbytné navýšení ceny za vodné a stočné celkově o necelou desetikorunu za kubík odebrané vody, a to jistě bude v domácích rozpočtech znát. V této chvíli ještě také není zřejmé, jak bude přistupovat česká vláda a parlament ke správě státních daní v příštím roce, takže aspoň tímto způsobem chtějí zastupitelé lidem přispět k dalšímu nezvyšování jejich životních nákladů.

DOPRAVNÍ OMEZENÍ NA POLNÍ CESTĚ ZA ULICÍ PALACKÉHO ZRUŠENA

Krajský úřad JMK, jako nadřízený orgán MěÚ Šlapanice i OÚ Telnice, rozhodl o zrušení Opatření obecné povahy Městského úřadu Šlapanice, odboru výstavby, ze dne 9. října 2019 č.j. OV-ČJ/58939-19/HAS, kterým se stanovuje místní úprava provozu na místní komunikaci Palackého v místě připojení účelové komunikace a na samotné účelové

komunikaci (polní cestě). Stěžovatel tak dosáhl svého záměru a díky chybně vydanému rozhodnutí Městského úřadu Šlapanice již nebude možné na základě tohoto opatření omezovat průjezd vozidel bez povolení vjezdu, které vydával obecní úřad Telnice. Díky tomuto správnému rozhodnutí, proti kterému není odvolání, jsou tedy všechna vydaná povolení obecním úřadem Telnice zrušena. O této skutečnosti byli informováni všichni žadatelé, kterým bylo povolení vydáno. Děkujeme za pochopení.

OPRAVA KOSTELNÍ VĚŽE

Dominanta naší obce, kostel sv. Jana Křtitele, se v letošním roce dočkala rekonstrukce fasády věže. Stalo se tak na základě řádného povolení dotčených státních úřadů a za patřičné a pravidelné kontroly Národního památkového ústavu. Celou akci provázela řada dobrovolnických akcí, brigád, výpomocí a přátelských gest. Společně jsme to zvládli! Jiným heslem snad ani nelze nazvat stovky brigádnických hodin, ať už přímo při stavebních pracích, nebo u plotny při vaření oběda, nebo u telefonu při domlouvání a vyjednávání zvýhodněných cenových podmínek, nebo třeba při úklidu kolem uvnitř či vně kos-

tela. Kromě fasády věže se podařilo rekonstruovat také hromosvod v kostele i na faře. Na všechny tyto práce přispěli jak sami věřící, tak i různí dárci, a především obec Telnice dotací 130 000 Kč. Velké díky patří všem, kteří na tomto výsledku mají zásluhy. Naše vesnice tak má opět krásně opravenou věž, která svou bílou barvou září do celého okolí.

ROZŠÍŘENÍ KAPACITY ČOV TELNICE

Ačkoliv je kapacita telnické čistírny odpadních vod zatím nevyčerpána, přesto je zodpovědné se bavit o budoucím zvýšení její kapacity. Po dřívější dohodě mezi obcemi Sokolnice, Telnice a Otmarov je vlastníkem tohoto zařízení největší ze tří jmenovaných vesnic, která také využívá více než nadpoloviční kapacitu jejího provozu. Přesto jsou investice koordinovány společnou dohodou a po konzultaci s provozovatelem, kterým je Vodárenská akciová společnost (VAS). Po dohodě zmíněných obcí bude prověřena možnost navýšení kapacity z pohledu technického i finančního. O budoucím rozvoji tohoto společného zařízení pak budou rozhodovat zastupitelstva zúčastněných vesnic.

ZMĚNA OPERÁTORA MOBILNÍCH SLUŽEB

Obec Telnice mění operátora. Mobilní telefonní a datové služby bude nově od dubna 2021 odebírat od společnosti Vodafone Czech Republic. Smlouva s operátorem O2 bude ukončena na konci března 2021. Důvodem k ukončení smluvního vztahu s největším operátorem na trhu je snížení kvality signálu v budově obecního úřadu, ale i cenová úspora. Věříme, že od jarních měsíců bude pracovníkům úřadu lépe rozumět při uskutečňování hovorů v mobilních sítích. Omlouváme se všem, kteří s tímto měli problémy.

SCHVÁLEN ROZPOČET ZŠ A MŠ TELNICE PRO ROK 2021

Obec Telnice schválila rozpočet své příspěvkové organizace ZŠ a MŠ Telnice pro rok 2021, přičemž počítá s tím, že formou přímého příspěvku podpoří provoz školy a školky částkou 1 195 000 korun. Tyto peníze jsou určeny na provozní (režijní) náklady školy. Do této sumy však nejsou započítány opravy budovy a investiční náklady, které hradí jako vlastník nemovitostí přímo zřizovatel, tedy obec Telnice.

POSLEDNÍ FÁZE RŮSTU CEN VODNÉHO A STOČNÉHO

Obec Telnice schválila kalkulaci předloženou Vodárenskou akciovou společností, která se mj. týká stanovení cen vodného a stočného pro příští rok. Jak již bylo v minulých letech uvedeno, obec je povinna spořit do speciálního fondu na opravy svých vodovodních a kanalizačních sítí, navíc bylo nutné navýšit spořené prostředky na zákonnou úroveň, což by se v roce 2021 mělo konečně povést. Další navyšování cen už bude pravděpodobné pouze v přímé závislosti na reálných nákladech či vývoji na trhu. V roce 2021 tedy cena vodného bude činit 46,20 Kč vč. DPH/m³ a stočného pak: 45,47 Kč vč. DPH/m³. Děkujeme za pochopení.

PODPORA REGIONÁLNÍCH SOCIÁLNÍCH ZAŘÍZENÍ

Zastupitelstvo obce Telnice schválilo žádosti sociálních zařízení ve svém regionu, které byly podány z důvodu potřeby financování provozu sociálních služeb. Částku 40 000 Kč obdržela pečovatelská služba rajhradské pobočky Diecézní charity, částku 10 000 Kč pak domov pro seniory v Rajhradě (Matky Rosy). Právě také do rajhradského domova pro seniory směřovala charitativní sbírka, kterou obec uspořádala a které se zúčastnili také občané formou jednotlivých materiálních darů (ovoce, zelenina, cukrovinky, hygienické pomůcky, časopisy apod.) Díky těmto darům byla domovu poskytnuta pomoc v kritické chvíli, kdy asi třetina personálu musela po pozitivních výsledcích testování na koronavirus nastoupit do izolace a domov musel akutně řešit výpadek kapacity zaměstnanců a přímo související zvýšené náklady. Poděkování ředitelky domova naleznete na str. 18.

NOVÁ SOLÁRNÍ LAMPA VEŘEJNÉHO OSVĚTLENÍ U RYBNÍKA

Zastupitelstvo obce vyhovělo žádosti jednoho z občanů a pořídilo novou solární lampu veřejného osvětlení, která byla v listopadu uvedena do provozu v blízkosti telnického rybníka. Lampa by měla světelně vykrývat temnou zatáčku úzké asfaltové komunikace na rohu domu Praxových. Jednou z vlastností tohoto řešení je to, že se intenzita světla zvýší při zaznamenání pohybu v blízkém okruhu lampy. Věříme, že toto řešení přispěje k zajištění větší bezpečnosti a ochrany jak občanů, tak i jejich majetku.

PODPORA MÍSTNÍCH RESTAURACÍ

Obecní zastupitelé zrealizovali ideu z jarní vlny koronavirových opatření a rozhodli o podpoře tří restauračních zařízení v Telnici – na orlovně, sokolovně a U Laštůvků. Právě tyto tři provozy získají od obce finanční dar, který se rovná výši měsíčního nájmu. Současně obec dopisem oslovila pronajímatele uvedených prostor ve smyslu zvážení podpory i z jejich strany, nejlépe v podobě přímého odpuštění jednoho měsíčního nájmu. Telnická restaurační zařízení se snaží i v nelehké době překonat překážky, které jim způsobila pandemie a související nařízená hygienická opatření. Obec Telnice si plně uvědomuje, že pro zachování dostatečné úrovně těchto služeb vlastním občanům je nezbytné bezodkladně pomoci, a věří, že tato mimořádná finanční intervence k tomu může alespoň částečně přispět.

OBEC ZÍSKÁ STÁTNÍ POZEMKY POD CHODNÍKEM

V rámci řešení tzv. „církveních restituací“ byla konečně také vyřízena žádost obce o bezplatné převedení pozemků p. č. 48/6, 48/7, 48/8, 48/9 v k. ú. Telnice u Brna do vlastnictví obce. Tyto pozemky jsou dlouholetou součástí chodníku vedoucího od rohu orlovný směrem na Palackého (k rohu domu manželů Kocmundových). Více napoví přiložený ilustrační obrázek.

REKONSTRUKCE VYTÁPĚNÍ VE STARÉ BUDOVĚ MŠ TELNICE

Na návrh ředitele školy souhlasili zastupitelé nejdříve s pořízením technicko-ekonomické studie a následně i projektu rekonstrukce vytápění ve staré budově MŠ Telnice. Právě v tomto objektu totiž již postupně dosluhují dva starší plynové kotle a je třeba řešit modernizaci celého vytápění budovy s ohledem na ekonomickou efektivitu při zachování dostatečné tepelné pohody, kterou potřebují podle platných norem mít jak děti, tak i zaměstnanci školy a školní kuchyně. Při přípravě technického řešení bylo třeba zvážit jak místní podmínky, současné technické možnosti moderních technologií, tak i realitu cen nakupovaných energií (které má obec, a tedy i škola na významně nízké cenové úrovni). Ze zvažovaných variant byla nakonec doporučena cesta investice do dvou plynových konden-

začních kotlů se zásahem do teplovodního systému budovy. Na základě výše uvedených závěrů byla zpracovatelem studie i projektu Ing. Zdeňkem Prokešem propočítána odhadovaná cena jednorázové investice na 1,5 mil. korun. Tuto investici má v plánu obec Telnice uskutečnit v příštím roce o letních prázdninách.

PODZIMNÍ VÝSADBA OKRASNÝCH A MEDONOSNÝCH STROMŮ

Díky finanční dotaci ve výši 33 000 Kč, kterou získala sokolnická základní organizace Českého svazu včelařů (kam patří i telničtí včelaři), bylo možné v Telnici vysadit okrasné a medonosné stromy. K této výsadbě se přidala také obec a připojila několik dalších stromů z vlastního rozpočtu, takže se díky této

spolupráci podařilo vysadit celkem 14 lip, 9 ks různých druhů javorů, 3 mišpule, 3 okrasné hrušky a 6 osik. Tyto stromy byly obecní četou ve spolupráci s panem Rusiňákem zasazeny ve třech lokalitách: u asfaltové polní cesty mezi rozvodnou a zemědělským družstvem (doplnění lipové aleje), u ČOV Telnice a U-rampy a konečně také do nového parku v nádražní čtvrti (osiky). Věříme, že stromům přinese vlhké podzimní počasí ideální podmínky pro jejich růst v naší „domácí přírodě“. Věříme, že tyto stromy budou již na jaře vyhledávaným cílem včelstev místních včelařů a že si na dobrém telnickém medu pochutnají také místní občané. Děkujeme včelařům za spolupráci a přeneseně také Jihomoravskému kraji za finanční podporu.

OPRAVA HAVARIJNÍHO STAVU MOSTNÍCH LÁVEK

Staré železné mostní lávky pro pěší byly na podnět obce zkontrolovány specializovaným technikem, přičemž bylo zjištěno, že jejich stav je havarijní. Obec ihned přistoupila k opravě, kterou během podzimu provedl kovář Ivo Lorenz s Josefem Motalem. Obě mostní lávky byly staticky zajištěny, takže již chodcům nehrozí žádné nebezpečí. Kontrolní technik měl tento závěr potvrdit mimořádnou kontrolou, která se uskutečnila po uzávěrce tohoto vydání zpravodaje. Za spolupráci děkujeme oběma jmenovaným řemeslníkům i pracovníkům čety za přípravu akce.

BANKOMAT V TELNICI NEBUDE

Obec Telnice obdržela nabídku na umístění bankomatu v naší obci. Podmínky však byly pro naši obec nepřijatelné – obec nemůže platit za tuto službu měsíčně 12 000 korun, případně

o něco málo méně, pokud složí státisícovou či milionovou kauci dodavatelé. Provoz bankomatu by tak ročně vyšel obec na více než 100 tisíc korun, s čímž zastupitelstvo obce nesouhlasilo. V současnosti mohou občané využít standardních peněžních služeb telnické pošty či služby cashback místní prodejny Jednota COOP Mikulov. V případě potřeby klasického výběru z bankomatu mohou zájemci navštívit sousední Sokolnice (S-pasáž) nebo Újezd u Brna (v budově radnice).

DOASFALTOVÁNÍ BŘEHŮ SILNICE NA BRNĚNSKÉ

Po dohodě se Správou a údržbou silnic JMK byla provedena úprava břehů silnice II/380 na Brněnské ulici. Obecní pracovní četa nejdříve připravila nové obrubníky pro položení asfaltu tam,

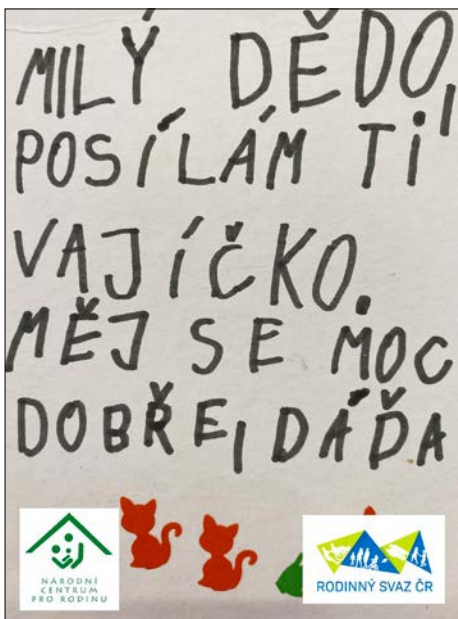

kde do té chvíle byla dlouhá léta jen šotolina, resp. zbytky starého asfaltu. Poté SÚS doplnila asfalt do břehů silnice i na nedávno vyčištěné svrchní plochy na mostě.

KNIHY SE DO VEŘEJNÝCH KNIHOVNIČEK VRÁTÍ NA JAŘE

V reakci na aktuální počasí jsme opět uklidili všechny knihy z veřejných knihovniček na veřejných prostranstvích (zastávky autobusu u školy, školky a koloniálu), pouze v nádražní budově vše zůstalo při starém. Pokud si tedy čtenáři chtějí přes zimní období knihy vypůjčit, mohou použít tuto jedinou knihovničku v provozu. V jarních měsících se knihy vrátí zpět na do všech dřevěných regálů, termín je závislý na aktuálním počasí. Děkuje se za pochopení.

TELNICKÝ OBRÁZEK NA VLÁDNÍ VÝSTAVĚ

Obrázek z Telnice s logy projektu

Až do Prahy doputoval obrázek neznámého telnického autora pod jménem Dáďa. Právě tento obrázek reprezentoval naši vesnici na výstavě nazvané Česká vlna solidarity aneb Občanská společnost v boji proti covid-19, která byla slavnostně zahájena 4. září 2020 v Lichtenštejnském paláci premiérem

A. Babišem a zmocněnkyní pro lidská práva H. Válkovou. Výstavu připravil sekretariát Rady vlády pro nestátní neziskové organizace, jako putovní výstavu dokumentů z období nouzového stavu. Má poděkovat všem dobrovolníkům a těm, kteří se jakkoli podíleli na pomoci druhým. Právě tento obrázek za Telnici krásně symbolizoval aktivity, kterých se v první vlně koronaviru v naší vesnici ujali dětští i dospělí dobrovolníci. Pro výstavu ji za nás vybral Rodinný svaz ČR, se kterým naše obec spolupracuje. Tato výstava je koncipována jako putovní a bude postupně cestovat po celé zemi (s ohledem na aktuální možnosti). Jelikož se nám nepodařilo zjistit, které z dětí je tím šikovným autorem, prosíme, aby se nám na obecním úřadě přihlásilo u paní Ivany Mífkové – tel. 544 224 410, e-mail: ivana.mifkova@telnice.cz, bude za svou skvělou reprezentaci sladce odměněno. Děkuje se.

VÝSLEDEK SBÍRKY KVĚTINOVÝ DEN 2020 V TELNICI

Přinášíme vám výsledky charitativní sbírky Ligy proti rakovině Praha (www.lpr.cz), tzv. Květinového dne v Telnici za rok 2020. Veřejná sbírka proběhla v náhradním termínu ve středu 30. září 2020 v ulicích Telnice. Spolu se starostou obce (v rámci dovolené) do ulic vyrazily Ivana Mífková a Martina Burková, na poště s prodejem kytiček pomáhaly Irena Zehnalová a Šárka Machková a na úřadě místostarosta Jan Dudák a úřednice Marcela Drápalová. Celkově se letos vybralo 28 044 korun a prodalo rovných 400 kytiček (loni 368 kytiček a 23 855 korun), což je zatím nejlepší

výsledek v historii těchto telnických sbírek. Děkujeme všem, kteří s organizací této sbírky jakkoliv pomohli, i těm, kteří čímkoliv přispěli. Omlouváme se všem, které jsme v tento den nezastihli doma, opravdu jsme se snažili zvonit či klepat snad na všechny dveře. Český den proti rakovině je nejstarší sbírka v ČR, která se pravidelně koná již od roku 1996.

PROJEKT ÚKLIDU V DOMÁCNOSTECH TELNICKÝCH SENIORŮ PŘERUŠEN

S ohledem na současnou mimořádnou situaci byl projekt úklidu v domácnosti telnických seniorů přerušen. Na obecní úřad se přihlásilo několik zájemců o zapojení do této krásné myšlenky sociální komise, avšak do toho přišla různá hygienická opatření a také zásadní nárůst virově nemocných. Z těchto důvodů nechceme riskovat zdraví samotných seniorů, ale ani těch, kteří se nabídli pomáhat. Jakmile bude možné projekt znovu spustit, budeme vás o tom informovat. Děkujeme za pochopení.

SVÁTEČNÍ ZÁPAD SLUNCE V TELNICI

V předvečer státního svátku nazvaného Den boje za svobodu a demokracii se nad Telnicí rozehrál dojemný západ slunce. Atmosféru zvláště klidného listopadového pozdního odpoledne (16:15 hod.), kdy byste jindy na ulici běžně potkali děti, které jdou se sportovním batohem na své tréninky v nafukovací hale, nebo pracující vracející se ze zaměstnání či maminky na odpoledních procházkách s kočárky, zachycuje fotografie nahoře. Ulice téměř zejí prázdnotou a připomínají dobu, která nám v závěru roku nastala v celé zemi. Snažme se dělat všechno proto, aby se už neopakovala. Však už za rok touto dobou bude vše jinak: všechny

zavěšené dráty už v ulici V dědině neuvídíme. Naopak přibudou nové lampy veřejného osvětlení a ty staré betonové či dřevěné elektrické sloupy budou minulostí. Věřím tedy, že sluneční západy příštího podzimu budou ještě krásnější a snad i s lidmi v ulicích. Za pěknou momentku děkujeme Pavlovi Ondráčkovi.

ČESKO-SLOVENSKÁ PŘIPOMÍNKA SVÁTKU VZNIKU REPUBLIKY

V letošním roce se nemohla letitá partnerská spolupráce se slovenským Cíferem projevít žádnou společnou návštěvou. Plány o návštěvách vinařských akcí vzaly za své na jaře: když jsme my i Cífer museli zrušit hody a další sezonní akce, těžko se daly zrealizovat vzájemné zájezdy. Nestihly se ani společné tradiční přátelské návštěvy mezi starosty obcí, a tak si aspoň v Cíferu připomněli Den vzniku Československa položením kytice se stužkami obou obcí, tedy obou národů. Kytice byla položena k památnému dubu, který spolu oba starostové zasadili u příležitosti 100. výročí vzniku

Československa. Na Slovensku nejsou události 28. října 1918 připomínány státním svátkem s volným dnem jako v České republice, i proto jsme rádi, že si na nás přátelé v Cíferu vzpomněli. Děkujeme a těšíme se, že nám příští rok bude více přát. Letos by oba starosty čekal společný předvánoční oběd (možná i s rodinami), ale podle všech opatření to zřejmě nevyjde. Tak vzhůru do příštího roku s optimismem a nadějí, že bude v obou bratrských zemích lépe! Vše dobré do Cíferu!

ČASOSBĚRNÉ VIDEO

Letošní rok byl zvláštní po mnoha stránkách. Není tak možná od věci, když zůstane ve svém (snad) neopakovatelném tempu zaznamenán časosběrným videem, které pořídil tým mladých studentů TeamG. V této skupině pracují také dva telničtí studenti Šimon Marek a Matěj Vybíral a výsledek jejich práce bude v závěru roku definitivně sestřihán a připraven k veřejné prezentaci. Původní plány, jak tento krátký film pustit veřejnosti, už vzaly za své. Budeme tedy hledat vhodnou příležitost a včas veřejnosti oznámíme premiéru filmu o životě v naší vesnici v roce 2020. Děkujeme všem, kteří se na tomto natáčení jakkoliv podíleli.

KRÁSNÁ SVATBA TELNICKÉHO RODÁKA

Co všechno musel vykonat telnický rodák Jiří Sobotka, aby si mohl v Telnici vzít svou milovanou snoubenku Kateřinu Křížovou až z dalekých Domoušic (ty se nacházejí uprostřed trojúhelníku nádherné přírody mezi Rakovníkem,

Žatcem a Louny), to si mnozí ani neumí představit. Minimálně to znamenalo, že se znovu po mnoha letech stal telnickým občanem, a splnil tak podmínku, aby oba snoubence mohl oddat místní starosta. A tak se také u Božích muk Na Lopatě stalo. Štěstí zářilo nejen z obou zamilovaných novomanželů, ale i z příbuzných a spousty dobře naladěných kamarádů a přátel. Počasí nám s odřenýma ušima vyšlo, historický autobus rodiny Křížových pak svatebčany dovezl na sokolovnu, kde už Mr. Señor se svým týmem připravil báječnou svatební tabuli a mohlo se začít naplno slavit. To se ještě 29. srpna 2020 mohlo skutečně dosyta. Šťastnému páru novomanželů Sobotkových ze srdce blahopřejeme, kéž jim to štěstí nikdy nekončí a v dobrém na nás v Domoušicích vzpomínají.

VYÚČTOVÁNÍ LETNÍHO HLÍDÁNÍ DĚTÍ

Letošní projekt Letního hlídání dětí hospodařil s mírnou ztrátou: celkové náklady činily 41 907 korun, příjmy vybrané od rodičů zúčastněných dětí pak dosáhly částky 41 565 Kč, výsledek je tedy minus 342 Kč. Po letech drobných přebytků přišel rok mírné ztráty. Přesto je tento výsledek úspěchem všech, kteří se na něm podíleli. I přes mírný růst cen a mzdových nákladů se podařilo hospodaření projektu udržet v rozumných mezích.

ÚHRADA NÁKLADŮ SENIORSKÉHO ZÁJEZDU DO TELČE A OKOLÍ

Zájezd seniorů, který pořádal klubem srpna 2020 Klub aktivních seniorů a Pobočný spolek zdravotně postižených (základní organizace Telnice) ve spolupráci s telnickou farností a obcí, byl z rozhodnutí zastupitelstva uhrazen z obecního rozpočtu. Náklady za dopravu činily 13 000 Kč vč. DPH. Ostatní výdaje si na místě platili účastníci ze svých prostředků (občerstvení a vstupné). Obec Telnice děkuje všem organizátorům za dobrou spolupráci.

TELNICE SE BUDE PODÍLET NA KNIZE ŠLAPANICKO A OKOLÍ

Obecní zastupitelé rozhodli, že se obec zúčastní projektu vydání knihy Šlapanicko a okolí, která má být prezentací našeho regionu, východní části okresu Brno-venkov. Kniha by měla obsahovat fotografie přihlášených obcí a po svém vydání bude využita jako propagační předmět naší obce.

POHŘEBNÍ SLUŽBA NOHEL UKONČUJE SVOU ČINNOST

Po dohodě s rodinou (nečekaně) zesnulého pana Miloslava Nohela zveřejňujeme informaci o tom, že Pohřební služba Nohel nakonec ukončuje svou činnost k 31. 12. 2020. Celých 25 let působila tato rodinná firma za Šaratic v Telnici a blízkém okolí a velmi vstřícně spolupracovala jak s obcí Telnice, tak i s místní farností. Děkujeme jim za letitou spolupráci a rodině Nohelově přeje vše dobré. V současné době můžete ve věci pohřebních služeb kontaktovat např. rajhradskou pohřební službu CONCORDIA – tel.: 602 737 718.

TELNICKÉ ZÁJMOVÉ KROUŽKY

Po vydání minulého čísla Telnického zpravodaje jsme vás již nestihli informovat o novinkách v oblasti zájmových kroužků. Žel doba koronavirová pozdržela rozjezd rozšířené nabídky zájmových činností pro naše občany a děti. Po několikaleté úspěšné spolupráci s paní Magdalenou Zaoralovou (které velmi děkujeme) převzala kroužek keramiky paní Irena Flodrová. Po provedeném náboru nových i stávajících zájemců o keramiku byl tento kroužek ze známých mimořádných důvodů pozastaven. Nicméně uvádíme kontaktní spojení na paní Flodrovou, pokud byste měli zájem se zapojit, jakmile to samozřejmě opatření dovolí: tel. 724 249 535, e-mail: irenaf2@seznam.cz. Příspěvek na provoz kroužku si vybírá paní Flodrová sama (je držitelkou patřičného živnostenského oprávnění) a kroužek bude nadále využívat prostor Šatlavy. K dispozici je obecní pec na keramiku. Dohodnuté termíny kroužků: pondělí (15.00–16.30 hod.), úterý (18.00–19.30) a středa (15.00–16.30).

Dalším otevřeným kroužkem je Kurz kreslení pro školáky i dospělé, který vede telnická rodačka Renata Stříbrná (roz. Klanicová), a to v klubovně Šatlavy. I tady došlo k přerušení kurzu ze známých důvodů. Termíny dvou kurzů jsou stanoveny na každý čtvrtek (v časech 16.00–17.30 a 17.30–19.00). Kontaktní spojení na lektorku: tel. 724 804 078, e-mail: renata.klanicova@seznam.cz. Renata Stříbrná povede tento kroužek pod hlavičkou obce Telnice, u které jsou splatné účastnické příspěvky.

Děkujeme oběma dámám za spolupráci a rychlou dohodu, ke které došlo skutečně v řádu několika dnů hned na začátku školního roku. Přejeme jim i všem telnickým zájemcům, aby se kroužky co nejdříve mohly rozběhnout a potěšily všechny, kteří chtějí v uvedených oblastech rozvíjet své dovednosti.

TELNICKÉ HODY 2021

Příští telnické hody se budou konat ve dnech 19.–21. června 2021, tedy pokud to situace dovolí. Na tomto termínu se shodla telnická farnost s obcí a místním Sokolem. Tímto tedy plánovaný termín zveřejňujeme s výrazným předstihem, aby s ním mohli všichni, které to zajímá, dopředu počítat.

VOSY U CHODNÍKU

Na konci léta se v zemi u chodníku u sběrného místa v nádražní čtvrti objevily nebezpečné vosy, které ohrožovaly kolemjdoucí. Díky tomu, že se toto místo nachází v blízkosti rušné křižovatky a za horizontem silnice III. třídy (z ulice Na Vilách), nebylo pro chodce jednoduché se bezpečně tomuto vyhnout. Povolána proto byla zásahová jednotka hasičů ze Židlochovic, která v ochranných kuklách, za pomoci ručního nářadí

dí a speciálního chemického postřiku nejdříve vosy paralyzovala a následně hnízdo zlikvidovala. Za půlhodinovou operaci hasičům děkujeme.

OBECNÍ STOLNÍ KALENDÁŘ 2021

Obecní stolní kalendář na rok 2021 letos vyšel až před Vánocemi. Jeho příprava dala poměrně hodně práce, jelikož přináší fotografie z historie telnických hodů. Sběr fotografií a především jejich popisů měly na starosti Monika Haníková a Ivana Mifková, oběma děkujeme a také všem

dárcům fotografií a pamětníkům (popisy osob). Titulní obrázek připravila tradičně telnická výtvarnice Martina Hostěradská – velké díky. V kalendáři najdete očekávané informace o termínech svozu komunálního odpadu, úryvky z telnických kronik, moudré citáty, důležité kontakty a také plán telnických akcí na příští rok. Jistě, je třeba tento plán akcí brát s rezervou, v tuto chvíli není jisté, které z nich bude možné a v jakém rozsahu uskutečnit. Přesto je jisté dobré si aspoň plán aktivit připravit – za to také děkujeme všem organizátorům, kteří do něj přispěli. Cena kalendáře bude činit 100 korun vč. DPH a bude možné si jej pořídit na telnické poště a obecním úřadě. A to nejdůležitější na závěr: telnické zastupitelstvo se rozhodlo věnovat každé místní domácnosti 1 ks kalendáře jako vánoční dar. Hlavní důvody jsou dva: obec chce také malým dílem přispět k akci Telnické vánoční srdce, tedy vyslat dar svým vlastním občanům v době vánoční, a také preventivně snížit počet návštěv na místní poště v době, kdy by se mohli před koncem roku lidé kvůli nákupu kalendáře shlukovat jak na poště, tak na obecním úřadě. Věříme, že tento mimořádný dar telnické občany potěší. Kvůli současné situaci se totiž nemohou sejít ani senioři na svém oblíbeném předvánočním setkání, kde v posledních letech dostávali tento kalendář darem. V případě, že kalendář nevyužijete (nepoužíváte tento druh plánovacího nástroje), můžete jej jistě jako dobrý vánoční dar věnovat někomu potřebnému. V případě, že potřebujete kalendář

řů více, je možné si volně další dokoupit – nabídka je platná do vyprodání zásob.

NEUSKUTEČNĚNĚ PLÁNOVANÉ AKCE

V jarních měsících letošního roku jsme již museli oželeť mnoho zajímavých a často tradičních aktivit. To pokračovalo i v podzimních a zimních měsících. V době, kdy připravujeme toto vydání zpravodaje, je již zřejmé, že se neuskuteční tyto aktivity: Turnaj o pohár 17. listopadu – ricochet, golf, Turnaj o pohár starosty – kuželky, družstva, Jihomoravské bicyklení – seminář, Páteční čtení dětem, pravidelné setkání Klubu aktivních seniorů, kroužky kreslení a keramiky, Seminář pro trenéry a rodiče II, Lampionový průvod, Ministrantská olympiáda, beseda s P. Oldřichem Chocholáčem na téma Bělorusko, počítačový kurz pro seniory, vítání občánků, koncert kapely Good Work, divadelní představení Dnes večer hrám JA, setkání mládeže modřického děkanátu, Adventní tvoření, pietní akt u pomníků Kopjafa, divadelní představení pro děti, rozsvícení vánočního stromu, setkání se sv. Mikulášem v kostele, Mikulášská nadílka na sokolovně, adventní zájezd na divadelní představení, adventní setkání se seniory či dětské vánoční hry. O konání dalších akcí sice ještě nebylo rozhodnuto, ale lze předpokládat, že vše bude záviset na aktuální situaci s vývojem pandemie a souvisejících opatřeních. Z tohoto důvodu v tomto vydání Telnického zpravodaje nenajdete přehled akcí na nejbližší měsíce. Děkujeme všem organizátorům, že se nevzdávají a příští rok se do pořádání těchto a dalších aktivit určitě znovu zapojí.

OBECNÍ FACEBOOKOVÉ STRÁNKY

Dne 18. února 2020 byla vytvořena obecní facebooková stránka s názvem Obec Telnice – Morava. Do konce letošního roku ji pravidelně sleduje 358 lidí, přičemž 341 označilo, že se jim líbí. Během kalendářního měsíce svými příspěvky osloví zhruba 1,5 tisíce uživatelů Facebooku. Tyto stránky spravuje Ivana Mifková a lidé zde mohou najít jak vybrané příspěvky ze života obce, tak i důležité a urgentní upozornění. Často zde prezentuje svá sdělení například telnická škola a školka. Děkujeme všem, kteří tento internetový komunikační nástroj obce využívají.

VÁNOČNÍ POHLEDNICE

I o letošních Vánocích připravila telnická výtvarnice Martina Hostěradská vánoční pohlednici, kterou si mohli lidé zakoupit na telnické poště a obecním úřadě za symbolickou cenu 5 korun. Snad se všem líbila.

ZMĚNA POHOTOVOSTNÍ LÉKÁRNY V BRNĚ

Dlouholetá pohotovostní lékárna v Brně Na Kolišti již nedrží nonstop službu. Nahradila ji jiná brněnská lékárna: Dr. Max, Bašty 413/2, která má otevřeno každý den bez přestání. Kontaktní spojení: 542 213 531, informace: www.drmax.cz/lekarny/brno-basty-413-2.

František Kroutil, starosta obce

VÝZNAMNÁ ŽIVOTNÍ JUBILEA TELNICKÝCH OBČANŮ

V září 2020 oslavily významné narozeniny: Jarmila Svobodová, Jarmila Vymazalová, Věra Křížová a Květoslava Sedláková.

V říjnu 2020 si svá jubilea připomněli: Zdeněk Dvořák, Alice Soukalová, Věra Valíčková, Antonín Dobšák, Jitka Zemánková, Stanislava Böhmová, Jan Rýšavý a Anna Langerová.

V listopadu 2020 oslavili významné narozeniny: Marie Vachalová, Antonín Jahoda, Elemír Kamenický, Marie Gallová, Drahomíra Vykouřilová, Paulína Mířková, Vladimír Král, Miroslav Jambor, Jarmila Vymazalová, Věra Křížová a Květoslava Sedláková.

Srdečně blahopřejeme!

Obec Telnice

V LETOŠNÍM ROCE JSME SE OPĚT ROZLOUČILI S VÝRAZNÝMI OSOBNOSTMI

Pomalou končící rok 2020 přinesl řadu smutných zpráv o odchodu výrazných telnických osobností z tohoto světa. Najdeme mezi nimi skutečně veliké osobnosti, od bývalého předsedy MNV a špičkového sportovce, přes vynikající házenkáře, nejlepšího hospodského naší vesnice za dlouhou řadu let, poctivého podporovatele kulturního a sportovního života, velmi šikovného zámečnicka, oblíbenou paní učitelku, ale i obětavé rodiče, skvělé kamarády a přátele. Jejich stopa v historii naší obce zůstane nesmazatelná. Někteří z nich odešli na věčnost ve chvílích, kdy se s nimi nemohli jejich příbuzní a přátelé náležitě rozloučit, protože to okolnosti neumožňovaly. Avšak to lidé byli milováni, a proto nebudou zapomenuti. Věřím tomu.

Mluvím o panu Antonínu Stejskalovi, Janu Chudáčkovi, Marie Schwoiserové, Anně Svobodové, Rudolfu Laštůvkovi, Jiřině Teterové, Václavu Demkovi, Marie Jochmanové, Jiřině Večeřové, Františku Vykouřilovi, Zdeňce Ujezdské, Miroslavu Knolovi st. a paní Anežce Hrazdировé. Zmiňujeme ty občany naší obce, u nichž jsme o jejich úmrtí dozvěděli z oznámení rodiny. Snad jsme nikoho v letošním roce nezapomněli jmenovat.

I v okolí Telnice jsme se ale loučili s osobnostmi, které dlouhá léta ovlivňovaly život v naší vesnici. Za všechny (jejichž smuteční oznámení nám bylo doručeno) můžeme jmenovat dlouholetou újezdskou lékárnici paní Marii Jadrnou, provozovatele šaratické pohřební služby Miloslava Nohela, maji-

tele autobusové dopravy a dlouholetého řidiče a pracovníka ČSAD Telnice Jaroslava (Ringo) Čecha, dlouholetého starostu sousední obce a jednoho ze zakladatelů mikroregionu DSO Region Cezava Josefa Sedláčka, veterináře působícího i u nás MVDr. Ladislava Bulíčka či dětského lékaře určeného i pro Telnici MUDr. Jaroslava Utěšeného. Ze známých telnických rodáků můžeme zmínit Aloise Masaře, Jiřího Hanuše či paní Marii Richterovou.

V posledních dnech tohoto roku tedy prosím tiše vzpomeňme na vše dobré, co tu v Telnici pro své blízké i sousedy na své životní pouti zanechali. Jménem naší vesnice vám za vše děkuji! Odpočívajte v pokoji!

František Kroutil, starosta obce

PODĚKOVÁNÍ RUDOVĚ LAŠTŮVKOVĚ

S některými osobnostmi jsme se rozloučili v našem zpravodaji již v minulých číslech letošního ročníku Telnického zpravodaje. Na závěr tohoto roku pak dovolte ještě osobní vzpomínku a poděkování panu Rudovi Laštůvkovi, jak se mu v Telnici s oblibou říkalo.

Když jsem před více než 16 lety přišel do Telnice, mnoho jsem o ní nevěděl. Avšak zelený dům uprostřed obce nesoucí Laštůvkovo jméno mi utkvěl hned napoprvé. Při občasných návštěvách jsem poznal vysokého staršího muže, který i přes svůj vyšší věk stále obsluhoval hosty i do brzkých ranních hodin. A vzpomínky o tom, jak tato hospoda

žila za jeho éry, mne provázejí až do dnešních dnů. Nakonec všichni dobře víme, jak jsou slova o vyhlášené Laštůvkově hospodě pravdivá. Ruda, jak mu všichni říkali, se stal telnickou legendou už za svého života. Jeho jméno nebo příjmení se už dávno objevovalo v místní lidové tvorbě – v různých písničkách nebo básničkách – mnoho z nich jistě známe.

Měl jsem možnost se s ním vícekrát setkat, a to jak na ulici – na kus řeči –, nebo při návštěvách u manželů Rudy a Fanyanky Laštůvkových, anebo on přicházel za mnou na úřad. Obdivoval jsem tohoto muže, který ctil svou prá-

ci a doslova rodinné stříbro v podobě rodinné hospody. Kolik sám se svou ženou Fanynkou pro tento podnik vykonali! Jak byla vyhlášena kvalitní jídla či obětavé služby, a to vše bylo prospěšné pro celou naši vesnici! A která telnická svatba nebo oslava narozenin se svého času nekonala u Rudy? A to nejen svatby místních lidí, ale i snoubenců ze širokého okolí.

On sám vždycky připomínal: „Budovat dobrou pověst hospody můžete celý život, ale zkatit ji můžete za tři dny.“ A dobré jméno jeho hospody přinášelo dobrý zvuk i pro naši vesnici. A tak jsme se před lety spolu na úřadě setkali ve chvíli, kdy cítil, že rychle se střídající nájemníci této hospody nepomáhají

dobrou pověst udržet, bohužel spíše naopak. Byla to doba složitá, která příliš nepřála vesnickým hospodám a žádného rozumného nájemce se nedařilo najít. Tehdy mi řekl: „Pokud to dojde tak daleko, že budu muset hospodu prodat, nabídnu ji jako první obci.“ Jeho dědeček Pavel Pokorný tuto prastarou a významnou stavbu naší vesnice před více než 106 lety zakoupil od Telnice, a já si jako starosta této obce skutečně vážím toho, že jeho vnuk přede mnou tato slova vyslovil.

Rudolf Laštůvka byl hrdým telnickým občanem, u Laštůvků doma jste mohli nacházet řadu symbolů naší vesnice – měl ji rád a rád tu s námi žil. Pro dobré jméno naší vesnice přinesl řadu obětí

a za to mu chci dnes upřímně poděkovat. A jestli v duchu někteří lidé k těmto mým slovům dodávají, že to přece byla jeho práce, za kterou dostal zaplacen? Všichni dobře víme, že mnozí z nás by to ani za ty peníze nedělali. Mnozí víte, že k Laštůvkům se totiž mohlo chodit na návštěvy až později odpoledne, to proto, že měl díky svému celoživotnímu pracovnímu režimu v hospodě poněkud upravený životní biorytmus. I to s sebou neslo jeho povolání, neřku-li poslání.

Pane Rudolfe Laštůvko, jménem celé naší vesnice i mnohých spokojených zákazníků a dobrých kamarádů vám za vše děkuji. Odpočívejte v pokoji.

František Kroutil, starosta obce

ŽIVOT RUDOLFA LAŠTŮVKY

Pan Rudolf Laštůvka se narodil 3. června 1933 v Telnici jako nejstarší ze tří sourozenců manželům Rudolfovi a Josefě Laštůvkovým. Spolu se svým bratrem Pavlem a sestrou Jožínkou se narodili do rodinného hospodářství, které představovalo zavedenou hospodu a řeznictví. Všichni museli doma pomáhat, a tak bylo vlastně i o budoucnosti Rudolfa rozhodnuto. Po absolvování obecné

školy v Telnici a měšťanky v Újezdě se v Brně vyučil řezníkem a uzenářem. Původně mu otec plánoval pořídit řeznický obchod v menším městě, avšak tatínkovo úmrtí způsobilo změnu plánů: Rudolf musel jako nejstarší syn převzít hospodu a pomáhat mamince s péčí o své mladší sourozence.

Po dlouhé známosti se 10. 10. 1959 v 10 hodin oženil ve zdejší koste-

le s Františkou Rozkydalovou. Jejich šťastné a spokojené manželství trvalo celých 60 let, přičemž spolu vychovali tři děti: Pavla, Petra a Jitku. Kromě výchovy dětí však celý život pracovali v rodinné hospodě, i když částečně pod hlavičkou Jednoty. Pod jeho vedením se hospoda u Laštůvků stala pod tímto názvem vyhledávanou pro svou vynikající kuchyni a příjemnou obsluhu. Hospodu vedl až do roku 1995, nicméně i později pomáhal svému synovi Petrovi a trávil zde veškerý svůj volný čas. Jak sám říká: „Hospoda byla pro mne práce i zábava.“

V mládí si našel prostor i pro svůj velký koníček – házenou. Stal se nedílnou součástí úspěšné generace slavných telnických házenkářů, se kterými na toto krásné období vždycky rád vzpomínal. Zábavou pro něj byl také kulečník a taroky, které si se svými kamarády rád zahrál.

Radost mu v důchodovém věku dělalo 6 vnučat a 5 pravnučat. Od března 2019 se však jeho zdravotní stav začal postupně zhoršovat. Po hospitalizacích v brněnských nemocnicích prožil poslední chvíle svého života doma. O jeho celodenní péči se postarala především manželka Františka, syn Petr a celá nejbližší rodina. Tíše zesnul v kruhu své rodiny v sobotu 29. srpna 2020 okolo páté hodiny odpolední.

Poděkování za veškerou péči zasluží pečovatelky paní Martina Matějková z Újezdu u Brna a Dagmar Kašparová ze Sokolnic, ale také další pracovníci mobilního hospice rajhradské Charity.

Rudolf Laštůvka (v čele s holí) na vánočním posezení seniorů v roce 2011

PODĚKOVÁNÍ Z RAJHRADSKÉHO DOMOVA PRO SENIORY

Vážený pane starosto, vážení zastupitelé a občané obce Telnice, ráda bych vám jménem Domova Matky Rosy touto cestou poděkovala za vaši ochotu, věcné i finanční dary a nabídky pomoci. Jste pro nás velkým požehnáním v této pro všechny těžké době. I díky vám máme naději, že covid, který nás

v Domově zasáhl velkou měrou, zvládneme a brzy bude za námi, snad už bez dalších ztrát. Vážíme si toho, jak rychle jste zareagovali na zvýšenou potřebu pomoci v našem zařízení.

Přeji vám pevně zdraví a Boží požehnání

Veronika Křížovičová, ředitelka
Domov Matky Rosy, www.domaro.cz

POCHVALA TELNICKÉ POŠTY

Pracovnice telnické Pošty Partner byly v závěru listopadu 2020 pochváleny jednou nejmenovanou zákaznicí z Telnice, citujeme:

„Dobrý den, chtěla bych touto cestou vyjádřit poděkování a pochvalu vašemu pracovníkovi panu Cahovi, který doručuje balíčky v obci Telnice. Je velmi ochotný a má velmi lidský přístup k zákazníkovi. Zvláště v této době si toho moc vážím! Vlastně celá pobočka Telnice je velmi ochotná a při jednání s klientem milá.“

Děkujeme za pochvalu telnických pracovníků pošty a vážíme si jejich práce. Můžeme prozradit, že všichni svoji poštovní i úřední práci zvládají často pod velkým časovým tlakem, v pod-

mínkách mimořádných hygienických opatření a také současně při studiu právních norem pro složení Zkoušek odborné způsobilosti, které jsou nezbytné pro výkon státní správy. Právě tu vykonávají současně s poštovním provozem. Velké díky! Současně poděkování zaslouží i další, často neviditelní poštovní zaměstnanci a kurýři distribučních firem, kteří v posledních měsících jedou doslova na plné obrátky. Díky také všem, kteří jsou v denním kontaktu s cizími lidmi a jsou vystaveni nejvyššímu riziku nákazy. FK

AUDIT FAMILY FRIENDLY COMMUNITY V TELNICI

rodinná
politika jmk

V závěru každého roku zpravidla všichni hodnotíme, co z vytýčených cílů a představ se nám podařilo uskutečnit, kde je ještě třeba něco „dopilovat“ a také to, co se nepovedlo tak, jak bychom si přáli. Rok 2020 byl s ohledem na pandemii, která nečekaně zasáhla do našeho každodenního života, rokem, který ve většině případů neprobíhal tak, jak jsme si ho na jeho počátku mnozí představovali. Tímto příspěvkem bych si dovolila zhodnotit rok 2020 z pohledu zapojení naší obce v projektu auditu Family Friendly Community. Vzájemné naslouchání potřebám jednotlivých generačních skupin a vytvoření potřebného zázemí pro jejich spokojený život je jedním z hlavních nosných bodů, na který se audit FFC v jednotlivých měsících a obcích zaměřuje.

Začátkem letošního roku nastoupila na náš obecní úřad paní Ivana Mifková, jejíž dosavadní pracovní profese se orientovala na oblast poradenství v sociálních službách. Díky svojí kvalifikaci

se paní Ivana ujala, mimo jiné, také poskytování poradenství při péči o osobu blízkou. To v praxi znamená, že se na ni naši občané mohou obrátit při řešení svých osobních i rodinných složitých životních situací, kdy potřebují jednat s úřady ve věci získání sociální podpory ze strany státu a sociálních institucí. Paní Mifková také poradí, jak postupovat a jaký úřad oslovit při řešení konkrétní složité životní situace, jak vyplnit často složité formuláře apod. Po vyhodnocení vaší situace je schopna zprostředkovat poradenství v organizacích, které řeší jednotlivé oblasti sociální péče. Sociální komise obce Telnice se podporou našim občanům v sociálních oblastech v minulých letech několikrát zabývala. V čele s její současnou předsedkyní Lenkou Sobotkovou a s pomocí Ivany Mifkové se bude i nadále snažit působit v této oblasti tak, aby se ni mohli naši občané s důvěrou obrátit. Obec Telnice uzavřela rovněž s městským úřadem Šlapanice (odbor sociální) smlouvu o poskytování

psychologické pomoci rodinám, které procházejí rozvodovým řízením. Obec Telnice také finančně podporuje např. společnost Hewer, z. s., která již několik let poskytuje svoje sociální služby v naší obci. Obec finančně podporuje osobní asistenci, terénní sociální služby, péči o seniory, zdravotně postižené a mentálně znevýhodněné v domácím prostředí a také pečovatelské služby, které naši občané mohou využít např. díky působení pečovatelské služby rajhradské Charity. Věříme, že možnost využití jednotlivých výše uvedených služeb poskytneme našim potřebným občanům a těm, kdo se o ně starají, velkou pomoc a oporu.

Na jednání sociální komise v září letošního roku byla projednána nabídka pana Michala Drápala, taxikáře z Brna, který nabídl telnickým občanům službu *Senior taxi* s využitím (podle zájmu občanů) buď na cestu k lékaři, rehabilitaci, či za nákupem. Sociální komise zvážila podmínky pana Drápala a ná-

sledně navrhla zastupitelstvu obce uzavřít smlouvu na výkon této zvláštní taxi služby v Telnici s finanční spoluúčastí obce. Tato služba bude na základě stanovených podmínek k jejímu využití poskytovaná občanům naší obce, kteří nemají jinou možnost dopravy, nebo se momentálně nacházejí v mimořádné situaci, kterou tímto způsobem potřebují řešit (více o podmínkách poskytování služby Senior taxi se dozvíte v článku níže nebo v letáčku na straně 66). Kromě této služby se místní občané mohli přihlásit do projektu Úklid v domácnosti telnických seniorů. Doufáme, že se tímto způsobem podaří propojit vzájemnou pomoc mezi našimi občany, kteří na úklid již sami nestačí a tuto službu rádi využijí. Před Vánocemi musela však být tato služba pozastavena kvůli aktuální koronavirové situaci.

V letošním roce se naše obec ve spolupráci se sociální komisí a množstvím

dobrovolníků snažila především o zajištění prevence zdraví a pohody našich seniorů, kteří se v době pandemie stali tou nejohroženější skupinou. Bylo třeba se zaměřit na to, aby flexibilně vznikaly aktivity, které povedou k jejich rozptýlení, navození dobré a optimistické nálady a k poskytnutí ochranných prostředků v době, kdy naše domácnosti nebyly na stav pandemie náležitě vybaveny. Také nad rámec opatření vyplývajících z auditu vznikla aktivita, kdy si naše děti dopisovaly s našimi seniery, obecním rozhlasem zněly povzbudivé, děkonné a často dojemné vzkazy lidem všech generací doprovázené písní na přání. Díky velkému množství zapojených dobrovolníků byli naši senioři včas zásobeni ochrannými pomůckami, rouškami, rukavicemi, dezinfekčními prostředky, ale třeba i zajímavými časopisy a knihami pro čtení, nápaditými aktivitami v podobě

jedinečných křížovek nebo vědomostních soutěží.

Z pochopitelných důvodů se letos některé stanovené aktivity nemohly uskutečnit, a to například kroužky keramiky, pravidelné setkávání našich senierek v KLASu a v neposlední řadě také vítání našich nových občánků. Z celkového pohledu však můžu říct, že se nám v průběhu tří let podařilo jednotlivá opatření nastavit a postupně uvádět do života naší obce. Co nás čeká v příštích dnech, týdnech a měsících, neví nikdo z nás, ale věřím, že i přes nelehkou situaci dnešní doby můžeme říct, že žijeme na místě, kde je nám dobře, vzájemně si dokážeme naslouchat, respektovat jeden druhého a nabídnout pomoc.

Kontakt na paní Ivanu Mífkovou:

tel. 544 224 410,

e-mail: ivana.mifkova@telnice.cz

Pavla Chovancová,

koordinátorka projektu Audit FFC v Telnici

SENIOR TAXI

Potřebujete zavést k lékaři, do lékárny třeba do Brna, Újezda či Sokolnic? Anebo třeba někam na nákup? Nechte tím zatěžovat své příbuzné, anebo prostě nemáte komu o tuto službu říct? Jste imobilní nebo máte potíže s cestováním v hromadné dopravě? Máme pro vás řešení! Obec Telnice ve spolupráci s taxislužbou Michal Drápal nabízí svým občanům (především 60+ a držitelům průkazu ZTP a ZTP/P) novou službu Senior taxi.

Jak to celé funguje? – S jednodenním předstihem zavolejte na telefonní číslo OÚ Telnice: 544 224 410, kde si jízdu objednáte. Obecní úřad vaši objednávku předá taxislužbě a ta přistaví osobní automobil na místo v Telnici, které určíte. Odtud vás Senior taxi doveze do cíle jízdy a po vzájemné dohodě vám na cestu zpět přistaví své vozidlo, abyste se mohli bezpečně vrátit domů.

Kolik to stojí? – Za každé přistavení vozidla po skončení jízdy zaplatíte jedno-

rázovou nástupní sazbu 10 korun a za každý kilometr jízdy 9 korun. Tutéž částku zaplatí taxislužbě také obec Telnice.

Kdy je služba dostupná a jak často mohu tuto službu využívat? – Služba bude spuštěna na období od 1. ledna do 30. června 2021 každý pracovní den od 7 do 15 hodin. Jestliže se osvědčí a bude o ni zájem, může být služba dále prodloužena. Do června 2021 smí každý telnický občan této nabídky využít až na šest obousměrných jízd.

Mohu si vzít spolucestující? – Jistě. Cenu služby neovlivňuje počet přepravovaných osob řádně usazených na vyhrazených sedadlech ve vozidle. Do limitu šesti jízd se počítá tato služba pouze té osobě, která si ji objednala, nikoliv těm, které ji při jízdě doprovázejí.

Mám se něčeho obávat? – Nemáte proč. Taxislužba Michala Drápal uzavřela s obcí Telnice smlouvu o poskytování této služby, má řádnou licenci a je podle zákona pojištěna.

Máte další dotazy? – Volejte na obecní úřad: tel. 544 224 410. Rádi vám pomůžeme.

Tato sociální služba je určena pouze skutečně potřebným lidem. V případě, že by byla zneužívána, např. výrazně mladšími, a především zdravými osobami, které ji zřetelně nepotřebují, vyhrazuje si obec právo odmítnout poskytnutí této služby. Děkujeme za pochopení. Věříme, ji rádi využijí právě ti, kterým je určena a pomůže jim vyřešit jejich složitou životní situaci.

Obecní úřad Telnice

MÍSTNÍ VČELAŘI V ROCE 2020

Rok 2020 byl pro naši místní organizaci, tak jako pro mnohé jiné, zvláštním. Nemohli jsme se pravidelně scházet, ale podařilo se nám alespoň uspořádat výroční členskou schůzi ještě před začátkem koronavirové doby. V období mezi koronavirovými vlnami jsme se potkali kvůli administrativnímu

vyřízení dotací, ale jinak jsme se nemohli hromadně setkávat. Každý náš člen je řádně registrován v Centrálním informačním systému (CIS) a samozřejmě také veden v centrální evidenci chovatelů zvířectva.

Asi si mnozí čtenáři uvědomují, že včela je tvor závislý hlavně na počasí

a různých přírodních faktorech. Z toho také vyplývá důležitá potřeba spolupráce mezi jednotlivými blízkými včelaři, hlavně při léčení, odchyťování rojů, vč. spolupráce s občany. Kvůli tomu je důležité, aby se včelaři organizovali, aby se jednotilo léčení, předcházelo nemocem a aby se reagovalo na vnější

podněty – např. morové nákazy v okolí. Naštěstí Telnice, Sokolnice a Kobylnice (území, kde působí náš včelařský spolek) jsou na okrajích morových nákaz – Modřice a Horákov, kde dnes s touto nemocí musejí bojovat.

Každý včelař samozřejmě musí také hospodařit. Péče o včely není levná záležitost a prakticky hlavním příjmem většiny včelařů je prodej medu, který ale také nevzniká bez nákladů. Proto jsme rádi, že nás podporují místní samosprávy, například v Telnici jsme pro příští rok získali finanční dar 10 000 Kč. Proto bychom chtěli touto formou poděkovat. Určitě tuto částku účelně využijeme pro zkvalitnění péče o včelstva našich členů.

Kromě finanční podpory místní samosprávy náš spolek v letošním roce realizoval krajskou dotaci DT3 zaměřenou na výsadbu medonosných dřevin v telnickém katastru. Podařilo se nám dohodnout s obcí, že jsme pro tuto akci poskytli finanční prostředky z do-

tace a obec se již postarala o realizaci výsadby samotné. Tyto stromy budou prospěšné jak našim včelám, tak jistě i místním lidem a krajině.

Mezi naše členy počítáme tyto telnické včelaře: Ladislava Kubešu, Hanu Burdovou a její sousedku Marii Hanákovou, Radovana Kříže, Petra Holásku, Františka Praxe a Libuši Popelovou. Od nového roku se těšíme, že mezi nás přijme-

me také Magdalenu Földvari z telnické nádražní čtvrti.

Pokud byste chtěli vědět, jak nejlépe podpořit místní včelaře, stačí, když si od nich budete kupovat jejich produkty, které jsou rozhodně na vyšší kvalitativní úrovni než ty, které zakoupíte v běžném obchodě.

Václav Hůrka, předseda základní organizace Českého svazu včelařů

UKLIÐME TELNICI

V sobotu 19. září 2020 v ranních hodinách se jako každý rok sešlo několik občanů v rámci akce Uklidme Telnici. Celkem deset dospělých a šest dětí se za podzimního, celkem studeného rána vydalo sbírat odpadky do přidělených plastových pytlů. Z původně zamýšleného vyklízení potoka sešlo kvůli nedostatečné dostupnosti terénu. Příro-

da, letos vydatně zalitá, se nám bujně rozrostla. Proto se skupinky zaměřily na přístupnější úseky. Prošly a vyčistily příkopy silnice na Otmarov, prostor u čističky odpadních vod, cestu za areálem zemědělského družstva, zpevněnou polní cestu a příkopy silnice od rozvodny směrem k obci. V nádražní čtvrti se brigáda zaměřila na remízek za nádra-

žím, který byl opět vydatně zásoben tradičním i netradičním odpadem. Koláč, minerálka, a hlavně pozitivní pocit z dobře odvedené práce byl odměnou za ochotu všech zúčastněných. Celkově jsme vysbírali a vytrídili odpadky do 30 pytlů. Za spolupráci při psaní tohoto článku děkuji předsedovi komise životního prostředí Františku Zavadilovi a její člence Daniele Průdkové.

Ivana Mifková

MAS SLAVKOVSKÉ BOJIŠTĚ CHYSTÁ REGIONÁLNÍ ZNAČKU

Místní akční skupina (MAS) Slavkovské bojiště ve spolupráci s dalšími MAS okolo Brna připravuje vznik regionální značky s pracovním názvem BRNĚNSKO. Značka bude zařazena do rodiny Asociace regionálních značek, která má v ČR dlouholetou tradici a patří do ní již 27 značek. V rámci přípravy zavedení značky jsou plánována dvě setkání ve spolupráci s asociací. Hlavním cílem setkání bude představení principů regionální značky zájemcům z řad potenciálních držitelů značky (termíny setkání není v tuto chvíli možné stanovit).

Co je regionální značka? – Regionální značkou se označují řemeslné výrob-

ky, potraviny a zemědělské produkty, přírodní produkty a zážitky spjaté s regionem. Regionální značku získávají výrobky, které jsou výjimečné svou vazbou na region, tradice, kulturu či historii, a které svojí jedinečností mají velký potenciál v cestovním ruchu. Proto se zavádějí regionální značky pro místní produkty jako jedna z možností podpory místní ekonomiky. Zákazník, který si koupí produkt označený regionální značkou, má jistotu, že tento produkt splňuje standardy regionálního značení.

Kdo může regionální značku obdržet? – Regionální značka může být udělena tradičnímu i novému výrobku, který spl-

ní stanovená kritéria a certifikační komise rozhodne o jejím udělení. Regionální produkt musí mít původ v regionu, splňovat kvalitu, nepoškozovat životní prostředí a mít jedinečnost plynoucí ze vztahu k regionu.

Jaké výhody má regionální značka? – Regionální značka pomáhá výrobcům a provozovatelům služeb v reklamě a propagaci, s odbytem jejich produktů a se zvýšením prestiže výrobků a služeb v tuzemsku i v zahraničí. Výrobci získají díky značce různé výhody, zejména jednotnou propagaci své produkce, nové kontakty a možnost nových forem spolupráce. Propagace značky probíhá například formou článků, tiskových zpráv, letáků, katalogů výrobků, sezónních novin nebo společných stánků pro jarmarky a prodejních míst v regionu.

Hana Tomanová, MAS Slavkovské bojiště

PORTÁL SLAPANICKO.INFO SE PŘEDSTAVUJE

Šlapanický portál se stal za osm let svého fungování největším informačním zdrojem v regionu. Dnes tak na jeho stránkách kromě regionálních zpráv a přehledu kulturních akcí najdete také denně aktualizované nabídky zaměstnání a bydlení.

Chcete si prohlédnout fotky z Žerotínských farmářských trhů nebo si přečíst o právě probíhajících rekonstrukcích, ale rádi byste se přitom vyhnuli pročítání černé kroniky? Všechny regionální zprávy jsou řazeny do rubrik, takže si lehce zvolíte, co vás zajímá, ať už je to aktuální dění, policejní hlášení nebo kulturní a sportovní události. Pokud vám ale jen povědomí o okolním dění nestačí, toužíte vyrazit ven a hledáte událost, které byste se mohli zúčastnit, sledujte kalendář regionálních akcí. Najdete v něm festivaly, výstavy, promítání, besedy a další možná využití pro rodiny, skupiny i jednotlivce. Vyhledávat je můžete jak v celém regionu, tak v konkrétních obcích. V případě, že akci sami pořádáte a chcete, aby se o ní dozvědělo i široké okolí, máte možnost na ni právě zde upozornit zveřej-

něním pozvánky v přehledném seznamu událostí. Nejzajímavější a nejčtenější z nich se objeví také na facebookové stránce Region Šlapanicko, kterou v současnosti sleduje přes 300 uživatelů. Pokud chcete být o dění v regionu průběžně informováni, stačí se připojit.

Možná vás ale v tuto chvíli víc zajímá, jak sehnat práci poblíž svého bydliště. I s tím si portál poradí. Poptávku místních firem najdete v sekci s nabídkami práce. Ve vyhledávání nastavte, o jaký obor máte zájem a do jaké vzdálenosti jste za zaměstnáním ochotni dojíždět, a můžete začít vybírat. Firmy, kterým

momentálně schází pracovní síla, tady mají možnost oslovit potenciální zaměstnance prostřednictvím *bezplatného* inzerátu a zároveň využít vysokou návštěvnost portálu pro vlastní propagaci – díky *bezplatné* inzerci mohou rozšířit povědomí o nabízených službách přímo v místě svého působení. Získat nové zákazníky a připomenout se těm stávajícím navíc můžete i zařazením své společnosti do *katalogu firem a služeb*.

Navštivte portál www.slapanicko.info a zjistíte, jaké možnosti nabízí právě vám.

RegionyBrněnska.cz

DESATERO PRO LIDI, KTEŘÍ MAJÍ COVID-19

Na základě doporučení krizového štábu ORP Šlapanice zveřejňujeme toto desatero:

1. Po oznámení pozitivního výsledku testu zůstaňte doma. Telefonicky

kontaktujte svého ošetřujícího praktického lékaře a domluvte se s ním na způsobu a frekvenci monitorace svého zdravotního stavu nejméně po dobu 10 dnů od prvního pozitivního

PCR testu, z toho minimálně 3 poslední dny bez klinických příznaků. Informujte o situaci svého zaměstnavatele. Návštěvy v domácnosti nejsou povoleny.

2. V případě zhoršení zdravotního stavu a výskytu závažných příznaků (výrazná dušnost, poruchy vědomí, dezorientace, útlum, několikadenní vysoké horečky v kombinaci se závažným chronickým onemocněním nereagující na antipyretika) zavolejte vy nebo členové domácnosti na tísňovou linku 155. Volající je při komunikaci s operátorem ZZS povinen uvést, že jde o pacienta s nemocí covid-19.
3. Pacienta je vhodné izolovat v samostatné dobře větratelné místnosti. V případě nutného kontaktu s ostatními členy domácnosti je vhodné dodržet vzdálenost od pacienta nejméně 2 metry, pokud je to možné.
4. Pacient má doma nosit roušku, zakrývající nos i ústa, a denně ji vyměňovat, nepoužívat opakovaně, textilní roušky denně prát (60-90°) a vyžehlit. Během používání a snímání roušky nesahat na její přední stranu.
5. Pokud je nutná péče druhé osoby, měl by to být jeden člen domácnosti, který je v dobrém zdravotním stavu a netrpí závažným chronickým onemocněním nebo poruchou imunity. Při ošetřování pacienta s nemocí covid-19 musí mít ošetřující osoba roušku nebo respirátor.
6. Nezbytná hygiena: časté mytí rukou vodou a mýdlem nejméně po dobu 20 sekund, vhodné je používání dezinfekčního gelu s nejméně 60% obsahem alkoholu a jednorázových papírových ručníků. Členové domácnosti si vždy musí umýt/dezinfikovat ruce po kontaktu s pacientem, po a před přípravou stravy, po konzumaci jídla, po provedení úklidu.
7. Pacient má mít své vlastní ložní prádlo a jídelní potřeby, které nesdílí s ostatními členy domácnosti, vhodné je používat papírové kapesníky, které po použití ihned vyhodí.
8. Je nutné zajistit častý úklid a dezinfekci povrchů v okolí pacienta a společně používaných prostor (kuchyně, WC, koupelna apod.), na úklid a manipulaci s prádlem je vhodné používat rukavice, před a po použití rukavic provést hygienu rukou dle bodu č. 6.
9. Veškerý odpad vzniklý při péči o pacienta (rukavice, roušky, kapesníky aj.) se vyhazuje do igelitového pytle na odpadky, umístěného v uzavíratelném odpadkovém koši, a 1 x denně se vynáší do sběrné nádoby na komunální odpad.
10. Členové společné domácnosti monitorují svůj zdravotní stav, jeho změnu a výskyt příznaků nemoci ihned nahlásí svému ošetřujícímu praktickému lékaři a na KHS, kde bude případně dohodnut odběr a navržen další postup.

*Ludvík Kunz,
bezpečnostní ředitel MěÚ Šlapanice*

MOJE UŠI PRO TEBE

Moje uši pro tebe
nabízejí
odborníci, mediátoři, poradci center pro rodinu

**Je u vás doma "dušno",
... hádky, nedorozumění?
poradenství - úterý 9 - 12**
na telefonu nebo online

Pro děti – když se rodiče rozcházejí a doma jsou napjaté vztahy
Pro rodiče – když nefungují pravidla péče o děti

mediace - zprostředkování terapie

Gabriela Kristová, DiS.
606 415 329
Meet nebo Zoom

Centrum pro rodinu
a sociální péči Hodonín

Moje uši pro tebe
nabízejí
odborníci, mediátoři, poradci center pro rodinu

**Poradenství nebo rozhovor
o osobních nebo párových
problémech**

Mgr. et Mgr. Irena Smékalová
na telefonu a skypu
604 800 698

**pracovní týden
8 - 15
příp. dle domluvy**

Centrum pro rodinu
a sociální péči Hodonín

Moje uši pro tebe
nabízejí
odborníci, mediátoři, poradci center pro rodinu

**Psychologické poradenství
v aktuálních obtížných situacích
pro děti i dospělé**
na telefonu

Mgr. et Bc. Hana Vláčilová
739 521 580
vlacllova@centrumrodin.cz

Centrum
PRO RODINU
VYSOČINA

Rodinný svaz ČR nabízí občanům zajímavou bezplatnou službu nazvanou „Moje uši pro tebe“ – neváhejte ji využít. Moje uši pro tebe je iniciativou dvou desítek odborníků, mediátorů a poradců členských center pro rodinu z Rodinného svazu ČR, kteří přicházejí s nabídkou služeb, zprostředkování terapie nebo obyčejného lidského popovídání.

Nejistota v zaměstnání, domácí výuka, karanténa nemocných, izolace seniorů, to vše vyvolává napětí ve vztazích, v rodině i na pracovišti. Dvě desítky odborníků, mediátorů a poradců členských center pro rodinu Rodinného svazu ČR přicházejí s nabídkou služeb, zprostředkování terapie nebo obyčejného lidského popovídání.

„Tlak na rodiny je v nouzovém stavu enormní. Rodiče jsou v jeden čas živi, učiteli, vychovateli, zásobovači,

uklízeči, motivátory, pečovateli, a to nejen o seniory, ale často i členy rodiny ... A to vše v jeden čas na jednom místě. Nápor povinností vytváří přetlak ve vztazích. Chceme iniciativou Moje uši pro tebe pomoci uvolnit napětí. Nabízíme zájemcům online-čas, kdy si mohou vylít srdce,“ představuje iniciativu předseda Rodinného svazu ČR Jan Zajíček. Podle jeho slov je situace nyní horší než na jaře. Lidem chybí sociální kontakt a v důsledku přijatých opatření se nemohou setkávat a sdílet své starosti a obavy. To se projevuje ve zvýšeném napětí, nervozitě, která se přenáší i na děti. Marie Oujezdská, místopředsdkyně Rodinného svazu ČR, dodává: „Pečující rodič má obecně ve společnosti nevýhodu, natož nyní v době koronaviru. Vážíme si vás, rodičů, kteří statečně žijete své vztahy a usilujete o stabilní

prostředí pro výchovu dětí. Jste oporou nejen členům své rodiny, ale často širší rodině a přátelům.“ Vizitky konkrétních odborníků naleznete na přiložených obrázcích.

Rodinný svaz ČR je sdružením pro-rodinných organizací, fyzických osob a dalších subjektů, které hájí zájmy rodiny. Jeho členy jsou centra pro rodinu, která se věnují primární prevenci. Zaměřují se na práci s rodinami, manželi, partnery, snoubenci, rozvedenými, pěstouny, s rodinami vychovávající handicapovaného člena; posilují vztahy mezi rodiči dětmi a sourozenci, poskytují odborné poradenství, mediátorské služby, psychologické konzultace a další. Kontakty: Jan Zajíček, 777 244 245, jzajicek@prorodiny.cz; Marie Oujezdská, 607 827 449, oujezdsk@rodiny.cz.

Ivana Horáková, Rodinný svaz ČR

POMOC S TOULAVÝMI KOČKAMI

Ráda bych vám představila náš útulek pro kočky. Že nemáte kočky rádi, a tento článek není pro vás? Dovolte, abych vás vyvedla z omylu!

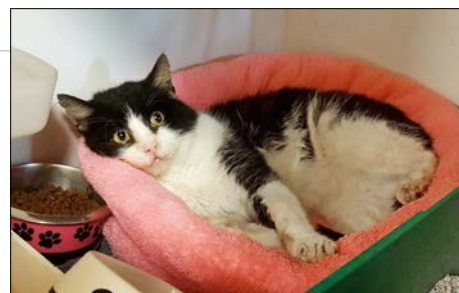
Co lidem na kočkách většinou vadí? Že jim znečišťují domy a zahrady? Že jsou hlučné během rozmnožování? Provokují psy, ohrožují dopravu, roznější nemoci?

Tak to máme společný cíl! Dostat toulavé a opuštěné kočky z ulic a celkově tak snížit jejich počet na únosnou hranici. Na počet, o které se budou zodpovědně a s láskou starat jejich majitelé, aby se zajistilo, že kočky budou zdravé a nebudou se dále množit. Zdravá a kastovaná kočka se více drží u domu svého majitele, nemá potřebu si značit teritorium (i výkaly jsou způsob značkování) a celkově nezapáchá, nepáří se a nepere, tudíž o ní mnohdy ani nevíte. Taková kočka je pravou kočkou domácí, věrným příte-

lem a spolehlivým pomocníkem v boji s hlodavci.

Náš útulek stejně jako několik dalších v okolí Brna v této činnosti doplňuje nebo supluje samotné obce, které by se měly o každé nalezené domácí zvíře postarat, ať už ve vlastním, nebo nějakém spolupracujícím útulku. Zajišťujeme odchyt, následnou veterinární péči, a pak podle situace: plachá kočka se ošetřená a vykastrovaná vrací do své lokality, ty ochočené a přítulné následně od nás z útulku hledají domov nový.

To je i případ Kostíka (viz foto), kocourka nalezeného v Újezdě u Brna. Přidal se na krmné místo divokých koček, přitom sám je to evidentně domácí mazlíček. Jen byl velice nemocný, špinavý a nekastrovaný. U nás si teď užívá stále plnou misku, byl zbaven parazitů i rýmy a po veterinárním ošetření se bude rozhlížet po novém domově. Samozřejmě pokud by se ozval

původní majitel, bude mu kocourek vrácen, to se však děje v pouhých 2 % případů. Proto naše kočky čipujeme, jedná se o nejspolehlivější způsob identifikace.

Proto prosím, příště, až na narazíte na nějakou toulavou kočku, nebojte se požádat o pomoc. I pro kočky existují útulky, jen možná nejsou vidět tolik, jako ty psi. A mimochodem, nemáme žádné dotace, žijeme pouze z darů, takže dobré skutky jsou vítané nejen před Vánocemi... Děkujeme!

Lucie Pokorová,
vedoucí útulku LuckyCats v Ostopovicích
www.luckycats.cz

NOVÉ KNIHY V OBEČNÍ KNIHOVNĚ

V době, kdy píšu tento článek, jsou ještě knihovny zavřené. Ale věřím, že až si ho budete číst, tak už pro vás budeme mít zase otevřeno. Pořídili jsme nové knižní tituly do naší nabídky, ze kterých jsem pro vás vybrala například pátou část série *Aristokratka* s názvem *Aristokratka*

u královského dvora od oblíbeného autora Evžena Bočka, který kromě své spisovatelské činnosti pracuje také jako kastelán v jihomoravském zámku Milotice. Milovníky historické literatury jistě potěší již třetí díl rodinné ságy *Křišťálový klíč* s názvem *Jarmarečník* a nová historická detektivka

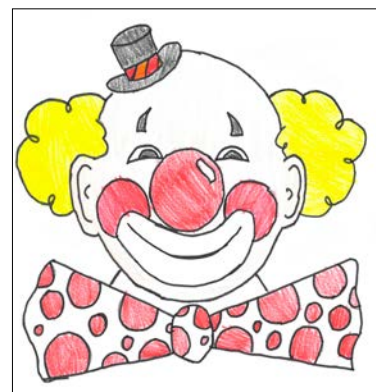
Manželské zrcadlo od Vlastimila Vondrušky. Pro milovníky severských detektivek vyšla další kniha od Larse Keplera, která se jmenuje *Zrcadlový muž*. V řadě „zelených“ detektivek se v naší nabídce nově objevila kniha *Valčík pro mrtvé* od Veroniky Černucké a *Vražda v nemocnici* od Petra Býma. Nezapomněli jsme ani na děti, těšit se mohou na krásné tituly *S Tatrou do pohádky* a dva díly *Čumidla* od Hynka Klimka. Rozhodně mimořádnou nabídkou je kniha *Čs. legie 1914–1920*, která kromě rozsáhlého popisu této významné části dějin naší země obsahuje také řadu unikátních a věrných kopií různých dobových dokumentů. V obecní knihovně se na vás obvykle každý čtvrtek od 16 do 19 hodin těší

Lenka Smetanová, knihovnice

VÝSLEDKY DĚTSKÉ SOUTĚŽE O LÍSTKY DO CIRKUSU

Děkujeme všem dětem, které se zúčastnily soutěže o lístky do cirkusu. Všichni účastníci splnili úkol: buď odpověděli na otázky, nebo nakreslili obrázek s cirkusovou tematikou. Vylosovali jsme tyto čtyři výherce, z nichž každému připadly dva lístky:

Matyáš Burda
Magdalena Krátká
David Horák
Barunka a Helenka Sekerovi

ROZHOVOR S HANOU SYNÁČKOVOU

Hana Synáčková (*1986, roz. Marková) žije od malička v Telnici a patří do známého a rozsáhlého telnického rodu Gregorovičů. Vystudovala obor buněčná a molekulární diagnostika na Přírodovědecké fakultě Masarykovy univerzity v Brně a nyní pracuje jako laborantka v Centru molekulární biologie a genetiky Fakultní nemocnice Brno. V jarních měsících letošního roku patřila k týmu, který prováděl testy vzorků nám dnes dobře známého viru.

Manželé Hana a Michal Synáčkoví

■ O jaké profesi jsi jako dítě snila?

Nevzpomínám si, že bych měla nějaké vyloženě vysněné povolání. Vždycky jsem měla ráda zvířata a celkově se zajímala o přírodu, takže k přírodovědným oborům mě to táhlo od malička. A až během studia na gymnáziu padlo konečné rozhodnutí.

■ Jak si můžeme představit tvoji práci laborantky?

Obecně profese laborantky je poměrně široký pojem, záleží hodně na konkrétním oboru. U nás se primárně věnujeme diagnostice leukémií a zároveň i výzkumné činnosti v této oblasti. Moje vlastní práce je zčásti rutinní diagnostika a zčásti se podílím i na výzkumném projektu.

■ A jak ses dostala k testování viru, který se mi ani nechce pojmenovávat?

Je třeba nejprve zmínit, že naše laboratoře k testování tohoto viru nejsou

primárně určeny. Ale v situaci, která na jaře nastala, bylo nutné hledat v rámci nemocnice další kapacity pro testování vzorků. Protože u nás bylo možné v krátké době vyčlenit část laboratoří i přístrojů pro tyto účely, přesunula se velká část testování právě na naše pracoviště. Samozřejmě jsme museli pokračovat i ve své běžné práci, takže nakonec se do testování zapojili skoro všichni zaměstnanci Centra (asi 50 lidí) a střídali jsme se na směnách tak, abychom mohli skloubit obojí.

■ Byla v něčem tato práce pro tebe jiná?

Hlavní rozdíl byl v tom, že bylo nutné pracovat v ochranných pomůckách, které běžně nepoužíváme. Jsou to ochranné obleky, roušky, obličejové štíty, dvojité rukavice, takže mnohadinová práce v těchto podmínkách není příjemného. Člověk je neustále zpočtený, mlží se mu štít, celkově jsme byli

rychleji unavení, je to poměrně vyčerpávající práce.

■ Překvapilo tě něco při tom testování?

Při samotném testování mne asi nepřekvapilo nic. Spíš to, že se nikdo z nás na jaře nenakazil. A to i přesto, že jsme byli v poměrně intenzivním kontaktu s nakaženými vzorky.

■ Jak tedy reálně celý ten proces testování probíhá? Prosím tě, vysvětli nám to nějak laicky.

Na odběrných místech je člověku odebrán vzorek z nosohltanu a z krku vatovou štětičkou. Ta je vložena do uzavřené odběrové zkumavky se speciálním roztokem, do kterého se postupně virus uvolní, než je zkumavka přepravena do naší laboratoře. My z této zkumavky použijeme k testování pouze zmíněný roztok, ze kterého izolujeme virovou RNA (ribonukleovou kyselinu). Toto je nezbytný krok k tomu, aby vůbec mohl proběhnout tzv. PCR test (polymerázová řetězová reakce). Přípravu na tento PCR test provedou ještě laboranti, ale samotné testování už pak zajistí přístrojová technika. Během testu probíhá reakce, při které se hledá úsek RNA, který je specifický pro tento virus a podle kterého poznáme jeho přítomnost ve vzorku. Pokud je RNA viru přítomná, dojde k jejímu namnožení tak, aby přístroje byly schopny jej detekovat, a označit vzorek za pozitivní. Samozřejmě tento popis procesu testování je opravdu velmi zjednodušený, aby si ho mohli lidé představit.

■ Jak dlouho tento proces testování vlastně trvá od chvíle, kdy laborantovi „na stole“ přistane odebraný vzorek?

Od zahájení zmíněné izolace až po konečné vyhodnocení testu to trvá asi šest hodin. Je třeba dodat, že na konci celého procesu je odborník – člověk, který výsledky přístrojového testování posoudí a vyhodnotí. Takže označení vzorku, zda je pozitivní, nebo negativní, je výsledkem posouzení zkušeného odborného pracovníka, nikoli jen přístrojového výsledku. V případě, že je třeba některé vzorky otestovat rychleji (např. z důvodu akutních operací apod.), dokážeme test zvládnout i za zhruba tři hodiny, ovšem tato metoda je významně dražší a pro rutinní vzorky se nepoužívá.

Kolektiv spolupracovníků s Hanou Synáčkovou v pravé části středu fotografie

■ *Nemáš obavu, že si s sebou někdy virus přineseš domů?*

Nemám, ale manžel ano (*smích*). Nemůžeme k naší práci přistupovat s obavami, nedala by se vůbec dělat, kdyby se člověk bál, že něco chytí nebo že někoho nakazí. Samozřejmě mám respekt k infekčnímu materiálu a dodržuji pečlivě všechna přísná pravidla pro

práci v tomto prostředí. Ale beru to jako samozřejmost, protože je to nezbytná součást mé profese. Dopředu jsem věděla, do čeho u tohoto zaměstnání jdu.

■ *Je něco, co bys lidem v Telnici vzkázala „přímo od zdroje“?*

Ono těch doporučení, co dělat a nedělat, zaznívá všude spousta, takže asi není potřeba je opakovat. Já bych lidem

popřála, aby si především zachovali dobrou náladu a optimismus a nepodléhali zbytečnému strachu.

■ *Děkuji ti za milý rozhovor a popis některých zajímavých zkušeností z tvého oboru a přeji hodně zdaru při tvé práci. A také díky za to povzbuzení, kterého není nikdy dost.*

František Kroutil

ZÁKLADNÍ ŠKOLA OD ZÁŘÍ DO LISTOPADU 2020

Při zahájení školního roku jsem doufal, že prožijeme klidnější školní rok, než byl ten uplynulý. Den po zahájení odjela pátá třída na třídní vzdělávací program do Domu přírody Moravského krasu. Studijní „výlet“ proběhl jako náhrada za neuskutečněný program v červnu.

Během měsíce září jsme se naplno věnovali výuce a kromě plánované dopravní výchovy (náhradní termíny za jaro) se žáci pilně učili. Byly také objednány nové notebooky pro online výuku. Po jejich obdržení a začlenění do školní počítačové sítě nahradily staré notebooky, na kterých do té doby učitelé

pracovali a vyučovali během jarní online výuky.

Druhý týden v říjnu, kdy se epidemiologická situace začala výrazně zhoršovat, jsme se rozhodli pro urychlení příprav na přechod k online výuce, přestože nás představitelé vlády ujišťovali, že k uzavření prvního stupně nedojde. Za pomoci ICT specialisty z Národního pedagogického institutu byly nahrány potřebné údaje do programu Office 365 a MS Teams.

Ve dnech 14.–16. října jsme vytvořili návod k přihlášení do systému pro žáky a jejich rodiče. Rozvrh hodin a jejich délka vycházela z rozdělení tříd do menších skupin, z přítomnosti sourozenců

v ostatních třídách a možnosti využívání IT techniky, ze zkušenosti pedagogů z jarní online výuky a Metodického doporučení MŠMT. Přes značné úsilí všech pedagogů se neobešel rozjezd online výuky bez technických problémů, které vycházely z naší nedostatečné znalosti ovládní a nastavování programu MS Teams. Během prvního týdne online výuky byla většina technických problémů odstraněna. Jako v jarní online výuce, tak i nyní se ukázalo, že největším technickým problémem jsou nekvalitní připojení k internetu u koncových uživatelů (jeden z důvodů proč je potřeba dělit třídy do malých skupin).

V době podzimních prázdnin absolvovali všichni pedagogové školy online školení Distanční výuka s MS Office a MS Teams. Praktické dovednosti získávali pedagogové postupně během listopadové online výuky. Naplánované hovorové hodiny v prvním čtvrtletí školního roku sloužily nejen k informování o prospěchu a chování, ale také pro získání zpětné vazby od rodičů k distančnímu vzdělávání. Ukázalo se, že většina byla spokojena. Zazněly také hlasy žádající prodloužení online výuky a připomínky k fyzickému předávání sešitů žáků a opravování zadaných úkolů.

Všem rodičům děkuji za jejich spolupráci, trpělivost a konstruktivní připomínky k distančnímu vzdělávání, které jsme postupně řešili.

Petr Gabrhel, ředitel školy

ZAHÁJENÍ ŠKOLNÍHO ROKU 2020/2021

V úterý 1. září 2020 nám nastávající školní rok doslova smyl kapkami deště letní prázdniny. Kvůli deštivému počasí se zahájení školního roku odehrávalo v budově školy. Ředitel základní školy Petr Gabrhel, starosta obce František Kroutil, místostarosta obce Jan Dudák společně s učiteli přivítali žáky jednotlivých ročníků přímo v jejich třídách. Prvňáčkům a jejich rodičům ředitel školy sdělil organizační informace, vedením obce byly dětem předány praktické dárky a Telnické zpěvníky. Také paní učitelky z mateřské školy poslaly dětem pozdrav v podobě knížky s věnováním. Žáci vyšších ročníků dostali, mimo slovního povzbuzení od pana starosty, pravítko s hlavolamem, které doufejme rádi využijí. V průzkumu mínění dětí ze všech tříd se ukázalo, že se po prázdninách drtivá většina z nich zase těšila do školy.

Ivana Mířková

DĚTI POZNÁVAJÍ TELNICI: KNIHOVNA

I v letošním školním roce pokračuje projekt obce a základní školy, který je zaměřen na seznamování telnických dětí se zajímavými pracovišti v obci. V úterý 17. září 2020 se 15 žáků 1.–3. třídy přišlo podívat, jak to chodí v telnické knihovně. Někteří tu pravda nebyli poprvé, ale určitě každý z nich odcházel s novými informacemi o provozu knihovny, pravidlech půjčování knížek a pracovních povinnostech knihovnice, které jim ochotně předala paní Lenka Smetanová. Zúčastněné děti se aktivně ptaly a zároveň i odpovídaly na otázky týkající se jejich vztahu ke knížkám, které jim byly kladeny. Dozvěděli jsme se, že telnická knihovna čítá kolem tří tisíc knih z různých žánrů. Od pohádek a „hororů“ pro nejmenší, přes naučnou literaturu, až po široký výběr knížek pro dospělé. Na konci návštěvy děti soutěžily v poznávání klasických českých pohádek a osm z nich si odneslo jako odměnu knížku. Říká se, že kdo má zálibu v knihách, ten není v životě sám. Ať se tedy telnické děti do knihovny rády vrací a čtení je pro ně radostí.

Ivana Miřková

DĚTI POZNÁVAJÍ TELNICI: MUZEUM PANENEK

Ve čtvrtek 1. října 2020 jsme navštívili s dětmi z telnické školy Muzeum panenek paní Moniky Hanikové. Není divu, že tentokrát byla mezi zájemci z řad dětí samá děvčata.

Po druhé hodině jsme dorazili s dětmi k muzeu, kde nás s úsměvem přivítala paní Haniková a pozvala nás

do svého domu. Jedna část domu je určena pouze pro účely muzea. Už při vstupu člověk pozná, že jsou tady panenky nejen koníčkem, ale přímo celoživotní vášní. S dětmi jsme poslouchali o historii panenek, odkud pocházejí, z jakých materiálů jsou vyrobeny a jak fungují všechna důmy-

slná řešení jejich pohyblivých částí. Viděli jsme kousky i sto let staré a bylo hezké vidět, s čím si děti z majetnějších rodin hrály. Je pravdou, že panenky byly dříve brány jako luxus. Další zajímavostí je, že se paní Haniková snaží renovovat panenky v duchu té které doby a shání různé látky, aby se nové oblečky co nejvíce podobaly původním.

Mě nejvíce zaujaly starodávné kočárky, které můžeme v muzeu také vidět. Je radost dívat se na precizní práci našich předků, kteří byli tolik zruční. Děti byly velice nadšené a kdyby trochu mohly, tak by si muzeum celé rozebraly. V tom jsme jim úspěšně zabránili, ale jako malou náhradu dostaly všechny lízátko a bonbón.

Chtěl bych poděkovat paní Hanikové za velice příjemné odpoledne a spoustu zajímavých informací ohledně sbírání panenek. A kdybyste náhodou našli na půdě nějakou zapomenutou panenku a nevěděli si s ní rady, určitě si vzpomeňte, komu byste s ní udělali velikou radost.

Jan Dudák, místostarosta obce

ČTVRŤÁCI NA NÁVŠTĚVĚ LEGIOVLAKU

V pátek 9. října 2020 jsme vyrazili na nádraží Sokolnice-Telnice na prohlídku legionářského vlaku, který zde měl zastávku při svém letošním putování Českou republikou. Některé žáky zmátla podobnost slov *legio* a *regio*, proto byli mírně překvapení, že místo moderního vlaku s wifi a dotykovými obrazovkami nás čekala replika legionářského vlaku s 14 vagony, kterými se v letech 1918–1920 přepravovali legionáři napříč Ruskem po Transsibiřské magistrále, kde probíhaly válečné operace československých legií.

Brzy nás všechny vtáhlo zajímavé vyprávění průvodce v dobové uniformě, který nás provedl jednotlivými vagony. Potěžkali jsme si pušku, zjistili jsme, že na odpověď na dopis se čekalo až 6 měsíců, že se operovalo bez narkózy (ale aspoň vlak zastavil). Dozvěděli jsme se, jaký byl jídelníček legionáře a že vojáci spali ve vagonu těpluška, kde se museli naskládat tak, aby se navzájem hřáli v krutých mrazech...

Na závěr pro nás pan starosta s naším průvodcem připravili kvíz, v němž za správnou odpověď byly děti odměněny dárky s tematikou legií.

*Martina Zapomělová,
třídní učitelka 4. třídy*

ZASAŇ SI SVŮJ STROM

Stalo se již tradicí, že si každý žák prvního ročníku naší základní školy zasaď svůj strom. Vzhledem k současným protiepidemickým nařízením se letošní sázení uskutečnilo v odlišném formátu. Rodiče žáků byli osloveni s nabídkou samostatné výsadby ovocného stromku vedle silnice do Otmarova, kde již v minulých letech žáci základní školy začali s obnovou bývalé ovocné aleje.

V pátek 13. listopadu 2020 si naprostá většina rodičů v doprovodu svých dětí vyzvedla ovocný stromek (různé druhy třešní, jabloní, meruněk, hrušek a slivoní) a potřebné věci k výsadbě na dvoře obecního úřadu. V sobotu a v neděli (14. a 15. listopadu 2020) zasadili vybraný stromek ve výše zmiňované lokalitě. Svě úsilí zdokumentovali a ve fotogalerii na školních internetových stránkách se můžete podívat na další část obnovené aleje. Děkujeme rodičům za spolupráci a obci Telnice za přípravu materiálu a dodání stromků.

Petr Gabrhel

OKÉNKO Z MATEŘSKÉ ŠKOLY

Letošní školní rok začal pro nás všechny velkou změnou. Vymysleli jsme si nové názvy tříd, a tak se z Myšiček, Medvídků a Tygříků staly Veverky, Sovičky a Ježečci. Tento nápad vznikl hlavně proto, že pracujeme na novém školním vzdělávacím programu a chtěli jsme vše krásně sjednotit do jednoho tématu. Vybrali jsme lesní zvířátka, která mají děti moc rády. Abychom celý nápad dovedli k dokonalosti, požádala jsem o spolupráci paní MgA. Ivu Návojskou Pechmanovou, která je grafická designérka, aby nám navrhla originální logo pro školu, školku a každou třídu v MŠ. Paní Návojská byla neskutečně laskavá a nakreslila pro nás nakonec nejen loga, ale s motivem veverky, sovičky a ježka úplně všechno, co jsme ve školce mohli využít. Nakonec jsme na všem společně pracovaly v průběhu letních prázdnin. Máme krásné originální jmenovky na skříňky v šatnách, na botnicích, označení všech dveří v MŠ, a dokonce se nám její milé kresby promítly i do vzdělávání. Díky tomu jsme mohli sjednotit systém vzdělávání dětí v každé třídě stejně. Paní Návojská se sama nabídla, že se stejnými motivy nám udělá ilustrace do nového školního vzdělávacího programu, což je opravdová rarita! Tím se

každá školka pochlubit určitě nemůže! Naše spolupráce byla naprosto úžasná! Díky paní Návojské a jejím originálním kresbám se stala naše školka veselejší a jednodušší. Touto cestou bych jí chtěla ještě jednou velice poděkovat!

Jinak letošní školní rok začal velmi slibně. Po prázdninách se do školičky mohly vrátit všechny děti a otevřeno bylo v podstatě bez omezení. Přivítali jsme mezi sebou také nové paní učitelky. Paní učitelku Mgr. Květoslavu Urbančíkovou a paní učitelku Petru Chudáčkovou. Doufáme, že se jim tu s námi bude líbit. Hned na začátku září jsme s dětmi začaly jezdit na předplavecký výcvik do Plavecké školy Hustopeče. Dětem se plavání i výuka velmi líbily. Později jsme kvůli zhoršující se situaci s covid-19 musely výuku přerušit, ale doufáme, že během jara vše doženeme. Ke konci září už se přidalo nařízení ohledně nošení roušek ve vnitřních prostorách, ale to nás s dětmi nějak nezasáhlo a rozhodně nás to nezastavilo v prožívání každodenní legrace v MŠ.

Jsme rádi, že ještě než se koronavirová pandemie začala obracet k horšímu, stihli jsme uspořádat v polovině září Barevný týden v MŠ a spolu s ním i odpolední akci pro rodiče s dětmi, která se ko-

nala na školní zahradě s názvem Barevné odpoledne. Vymyslely jsme s paními učitelkami celoškolkovou akci Barevný týden, která měla velký úspěch a bavila nejen děti! Každý den jsme všichni ve školce chodili v oblečení jedné barvy. Byla to velká legrace a pro všechny děti výborná forma prožitkového učení. Díky společné akci s rodiči na zahradě jsme měli možnost poznat a přivítat nové děti a jejich maminky i tatínky. Byly připraveny různé disciplíny a soutěže k tématu barvy. Na začátku školního roku přibýlo do naší MŠ 14 nových dětí a další nastoupí ještě během roku. Všechny nové děti si postupně zvykaly na milé kamarády a zaměstnance. Adaptace probíhala celkem v poklidu.

Díky zhoršující se situaci kvůli pandemii jsme museli bohužel zrušit další akce a divadla pro děti, zatím do konce prosince, ale všichni doufáme, že se situace zlepší a budeme moci kulturní akce v MŠ obnovit. Školku neminula během října ani nařízená karanténa díky mé potvrzené nákaze s covid-19. Karanténu musela absolvovat pouze třída Veverky. Ostatní třídy byly v provozu, jen se upravila otevírací doba všech tříd od 6:30 do 16:30 hodin. Naštěstí vše dobře dopadlo a všichni jsme se vrátili zdraví

zpět do MŠ. Snažíme se i v této nelehké době o to, aby se děti cítily v pohodě a aby se celá situace kolem koronaviru dotkla průběhu vzdělávání co nejméně. Zapojily jsme se i do skvělého projektu

Nadace Karla Janečka s názvem „Jsem laskavec“, při kterém jsme rozveselily některé telnické seniory. Do konce roku nás s dětmi čeká ještě adventní doba a těšení se na Vánoce. Doufám, že ten-

to čas všichni strávíme alespoň trochu v klidu, a že si jej s našimi školčátky pořádně užijeme.

*Veronika Slezáková,
vedoucí učitelka MŠ Telnice*

DĚTI Z MŠ OSLAVILY DEN LASKAVOSTI

V letošním školním roce se naše mateřská škola již po druhé zapojila do celostátního happeningu s názvem „Jsem laskavec“, který vyhlašuje Nadace Karla Janečka. Je to krásná akce, která je oslavou světového dne laskavosti, což vždy připadá na 13. listopad. Pravidla happeningu jsou jasná. Vykonat na oslavu světového dne laskavosti jakýkoli dobrý skutek a stát se tak „laskavcem“. Do projektu se každý rok zapojuje spousta základních a mateřských škol po celé České republice, dětské domovy i dal-

ší dětské skupiny. Většinou bývá na vybranou z různých laskavých skutků jako například uklidit okolí MŠ, vyrobit

přáníčka pro děti do nemocnic, uspořádat sbírku hraček a pomůcek pro děti z dětských domovů apod. V letošním ročníku byla i možnost vymyslet nějaký libovolný dobrý skutek, a právě to jsme si vybrali my. Původní plán, který jsme s paními učitelkami vymysleli v září, byl trochu jiný, ale bohužel jsme jej museli dosti přizpůsobit vývoji koronavirové pandemie. Jsme všichni moc rádi, že se nám projekt nakonec podařilo uskutečnit.

Dali jsme si za cíl rozveselit v této nelehké době některé z našich telnických seniorů. Museli jsme vše důkladně naplánovat a promyslet, aby bylo rozveselování bezpečné jak pro naše babičky a dědečky, tak pro děti a paní učitelky. Vytvořili jsme ve spolupráci s obcí Telnice dvě trasy a v rámci dopolední procházky dětí jsme se rozhodly zazpívat u domu pod okny našim seniorům pár veselých písniček. Je mi jasné, co vás teď všechny napadlo. Vždyť je zpívání v naší zemi zakázáno. Samozřejmě vedeme naše děti k poslušnosti, a ne k rebelii, a proto jsme vše konzultovali s právníky a bylo nám sděleno, že za určitých podmínek, které jsme všechny splnili, zpívat můžeme! Paní učitelky s dětmi ze tříd Saviček a Ježečků nacvičily pár písniček s kytarou a flétnou. Děti ze třídy Veverek vyrobily krásná přáníčka, která jsme zalaminovali a ořetli dezinfekcí, aby bylo předání bezpečné.

Děti ze třídy Veverek si ještě k tomu vymyslely krásnou věc, a to, že vezmeme křídý a namalujeme pár srdíček a veselých obrázků našim seniorům na chodník před dům. Všichni jsme se na oslavu světového dne laskavosti moc těšili! Náš projekt se lidem z Nadace Karla Janečka dokonce líbil natolik, že za námi chtěli poslat televizní štáb stanice Prima CNN News. Na poslední chvíli nám volali, že nemohou přijet natáčet, ale našťastí se na naše laskavé počínání přijel podívat ředitel Nadace Karla Janečka a ten naše

děti natočil, za což bych mu chtěla touto cestou poděkovat. V odpolední reportáži tudíž bylo alespoň pár záběrů našich malých laskavců. Celá akce nakonec proběhla úspěšně. Děti byly nadšené a měly radost, že mohly rozveselit naše babičky a dědečky. Myslím si, že by k sobě lidé měli být laskaví pořád, a ne jenom jeden den v roce. Slíbily jsme si s dětmi, že se budeme snažit dělat laskavé skutky častěji.

*Veronika Slezáková,
vedoucí učitelka MŠ Telnice*

NÁVŠTĚVA LEGIOVLAKU V TELNICI BYLA SVÁTKEM

Nelze jinak než nazvat návštěvu Legiovlaku skutečným svátkem naší obce. Důvodů je vícero. Jednak trvalo šest let, než se tento československý projekt zastavil v naší vesnici, na našem železničním nádraží. Celkem 14 vagónů, které prezentují některé používané dopravní prostředky československých legií v době jejich působení v Rusku v průběhu I. světové války a po ní až do roku 1920. O významu legií při vzniku Československa snad už bylo řečeno mnoho. I naše vesnice měla ve sboru prvních československých vojsk své zastoupení, ale o tom je řeč na jiném místě tohoto vydání zpravodaje.

Zastávky legionářského vlaku v Telnici využilo na 1 500 návštěvníků, kteří mohli obdivovat např. promítání krátkého dokumentárního filmu v jednom z vagónů, absolvovat prohlídku těpluš-

ky, šicí či kovářské dílny, nemocničního vozu i obrněného vagónu s historickými zbraněmi. Ochotní průvodci v legionářských uniformách však kvůli hygienickým opatřením nesměli provádět komentované prohlídky pro běžnou veřejnost. Ty byly rezervovány v pátek 9. října 2020 pro školní exkurze, mezi jinými dorazila i čtvrtá třída telnické základní školy. V pátek odpoledne pak využili mimořádné nabídky také členové telnického a sokolnického zastupitelstva, srdečného pozvání využil také místní pan farář, jehož farnost se historicky rozléhá v obou sousedních obcích, tak jako železniční nádraží sloužilo vždy pro obě tyto obce. Kromě starostů obou obcí byli přítomni také ředitelé obou základních škol a další telničtí zastupitelé. Děkujeme všem za společnou prohlídku.

Sobota 10. a neděle 11. října pak byla obsazena prohlídkami veřejnosti, která tak využila zvláště v sobotu příznivého počasí. Součástí této legionářské výstavy je také možnost návštěvníků ověřit si, zda některý z rodinných příslušníků nesloužil v legiích. A pokud

ano, přijímá obsluha legiovlaku jakékoliv fotografie či historické artefakty do své sbírky, případně i materiály naskenuje do své databáze.

Jelikož zde historická vlaková souprava zůstala nakonec déle, než původně samotní legionáři očekávali, stihla pětičlenná osádka vlaku také pořídit fotky portrétů telnických a újezdských legionářů z pomníků na obou hřbitovech. Navíc tomu okolnosti tak chtěly, když byly hned v pondělí zakázány výstavy a zpřísnila se mimořádná opatření. Vlak tak nakonec v Telnici zůstal více než 14 dní a byla to jeho poslední letošní zastávka, nejdelší v letošním roce. Otázkou je, jestli se podaří tento projekt prodloužit i do dalších let, původně měl skončit v roce 2020. Nicméně Československé obci legionářské (ČSOL) přejeme, aby se jí podařilo najít financování i na další roky, aby se tak Telnice nestala úplně tou poslední zastávkou v historii tohoto krásného projektu. Ten se stal významným příspěvkem ČSOL k oslavám stého výročí vzniku Československa (projekt Legie 100).

K návštěvě Legiovlaku se sluší dodat, že se Telničtí o své legionáře snažili vzorně postarat. Děkujeme všem, kteří chlapům do vlaku přinesli jakýkoliv domácí proviant, ať už se jednalo napečené dobroty, uzeniny, utopence, chlebičky, cukroví apod. Jménem všech legionářů vyřizují srdečné poděkování všem, kteří tímto způsobem přispěli k tomu, že se tady cítili těch 14 dní dobře. Poděkování patří také telnickým hasičům, kteří zajistili cisternou zásobování pitnou vodou.

Osobně jsem velmi rád, že se tuto návštěvu podařilo uskutečnit, i když to bylo skutečně „s odřenýma ušima“. Už jednou zrušený jarní termín byl přeložen na nejistý podzim, ale vyšlo to. Jménem obce Telnice si dovoluji poděkovat všem, kteří tento projekt připravili, a nakonec i v Telnici prezentovali. Osobně jsem navštívil vlak několikrát i se svojí rodinou a věřím, že to aspoň jednou stihl každý, kdo má skutečný vztah k naší zemi. Tato příležitost se v Telnici s velkou pravděpodobností nebude opakovat.

FK

ROZHOVOR S OSÁDKOU LEGIOVLAKU

Jan Steidler (*1982, Jablonec, velitel směny A), Jiří Müller (*1988, České Budějovice) a Martin Skácelík (*1990, Křelov, okr. Olomouc) patří k osádce Legiovlaku, který ve dnech 9.–11. října 2020 hostoval v Telnici na železničním nádraží. Z původního třídenního pobytu se nakonec stala nejdelší zastávka Legiovlaku v letošním roce.

Martin Skácelík vpravo

■ **Začneme popořádku. Jak jste se k tomuto projektu všichni dostali?**

Martin: Já jsem součástí projektu od roku 2016, věděl jsem o něm ale už od počátku. Když jsem v roce 2016 sháněl práci, tak jsem na Facebooku narazil na nabídku Československé obce legionářské (ČSOL), která hledala průvodce pro Legiovlak, a hned jsem se přihlásil.

Jan: První nabídku na průvodce Legiovlaku jsem doslova s díky odmítl v roce 2014, neměl jsem na to tehdy čas. Pak už jsem nebyl tolik spokojený se svým tehdejším zaměstnáním, takže jsem se ozval tajemníkovi projektu Legie 100 Jiřímu Charfreitagovi, a ten mě v roce 2018 přijal.

Jiří: Po ukončení studia archeologie jsem začal hledat práci blízko mému oboru, a tak jsem zkusil rovnou odpovět

děť na výzvu ČSOL v tohoto projektu a od letošního roku jezdím s Legiovlakem.

■ **Kdy se Legiovlak poprvé rozjel?**

Jan: Poprvé se náš Legiovlak po Československu rozjel v roce 2015, nicméně nejširší veřejnosti byl vlak představen již 11. 10. 2014, kdy tomu bylo 100 let od přísahy České družiny v Kyjevě na Sofijském náměstí. Měl jsem to štěstí, že jsem byl přímým účastníkem tohoto představení a svým způsobem to byla i moje první pracovní zkušenost na Legiovlak – jako jeden z nadšených dobrovolníků jsem tehdy odpovídal na dotazy návštěvníků.

■ **Co vás osobně na československých legiích tak přitáhlo, že jste se rozhodli obětovat jim nejlepší roky života?**

Jiří: O vojenskou historii se zajímám už od dětství, od roku 2004 jsem čle-

nem Klubu vojenské historie. Navíc je tu rodinná tradice – můj pradědeček byl důstojníkem v československých legiích v Itálii.

Jan: V mém případě to začalo zájmem o československou armádu a opevnění, a to už byl kousek k legionářům, protože hodně důstojníků armádního sboru vzešlo právě z legií.

Martin: První kontakt s tématem legií jsem měl už ve třetí třídě, kdy nás v rámci projektu UNESCO vyzvali k zpracování rodinné historie, přičemž jsem zjistil, že můj praděda byl také ruský legionář – později pošťák v naší vesnici. V té době bylo dostupných informací velmi málo, takže jsem se k tomuto tématu znovu dostal až na střední škole, kdy jsme opět v rámci dějepisných seminářů zpracovávali rodinnou historii. Víc jsem se ale legiemi začal zabývat až vstupem do tohoto projektu.

■ **Trávíte velkou část času v partě pěti lidí. Jak vás tento „kočovný“ život poznamenává?**

Martin: Po těch několika letech si mnohem více vážím pitné tekoucí vody z klasického vodovodního řádu, porcelánového splachovacího záchodu a sprchy, na kterou nemusím klepat (smích). Na druhou stranu jsem se naučil rychle zorientovat v různých typech obchodů, vím, kde mají v Lidlu banány nebo v Penny maso. Naučil jsem se hodně improvizovat. Na co si ale nikdy nezvyknu, je to, že se mi někdo pořád dobývá do obytného vagonu (zázemí). Někteří lidé totiž i přes různá značení a překážky nechtějí pochopit, že ne všechny vagony našeho vlaku jsou přístupné veřejnosti. Navíc jsou ještě dotčení, když je na to upozorníme, domáhají se prohlídky doslova soukromých prostor. To přeci není nikomu příjemné.

Jiří: Pro mě to je zajímavé dobrodružství, které je do určité míry příjemné, ale člověk kolem sebe musí mít dobrou společnost. Není to navíc pro každého, protože se tu musí uskromnit a ne každý má na to tu pravou náтуру.

Jan: Už před tím jsem se řídil v životě heslem: Všude dobře, tak co doma? (smích) V minulosti jsem byl zvyklý na různé životní podmínky, takže to pro mne zas tak velká změna nebyla. A jako svobodný a bezdětný se mohu navíc svěřit, že jsem se ve službě na Legiovlak – párkrát platonicky zamiloval do některých krásných návštěvnic. (smích)

Jan Steidler

■ *Po svých toulkách Československem jste nakonec dorazili i do Telnice. Asi jste nečekali, že tu strávíte tak dlouhý čas a navíc, že to bude letos vaše poslední zastávka...*

Jan: Dávám hlasovat a všichni tři říkají: Ne. Nečekali. (smích) I když letošní rok je celý specifický. Na Legiovlaku se obvykle po 14 dnech střídáme ve dvou pětičlenných partách (směnách), takže ta první začala připravovat expozici na vlaku v depu kolejových vozidel v Plzni, ale do toho přišla první vlna epidemie. I našemu vlaku se nevyhnula mimořádná opatření, takže jsme podle plánu vůbec nevyjeli, celý program doznal změn, některá místa byla vyškrtuta, zastávku v Telnici jsme naštěstí pouze přesunuli na říjen.

Martin: Na druhou stranu nám uzavírka dala možnost pracovat na údržbě vlaku v depu anebo se věnovat restům v digitalizaci fotografií legionářů pro náš web „Krev legionáře“ (www.krevlegionare.cz), kde si lidé mohou dohledávat informace o svých předcích – legionářích.

Jan: Nakonec jsme vyjeli na sklonku května do Zbirohu v západních Čechách, kde se naše souprava společně s bratry legionáři z celé republiky účastnila natáčení dokumentu o legiích v Rusku. První zastávkou otevřenou pro veřejnost se pak stala stanice Plasy. Postupně jsme následně projížděli Československo, až jsme dorazili do Telnice. To už ale začal znovu řádit koronavirus a průběžně se přitvrzovala vládní opatření, takže jsme se dokonce obávali, že k vám ani nedorazíme, nebo že tu ani neotevřeme. Nakonec to doslova s od-

řenýma ušima vyšlo, takže po skončení plánovaného programu v Telnici jsme už ani nikam dál neodjeli. Místní zastávka skýtala vhodné podmínky pro úklidové a údržbové práce, kterým jsme se 14 dní věnovali.

■ *A jak se vám v Telnici líbilo?*

Jan: Pro mne to byla jedna z nejlepších zastávek v letošním roce: lidé byli milí, pohostinní (moc všem děkujeme za různé dobroty a služby), přišlo hodně

návštěvníků (asi 1 500) a přes nepříliš nadějně předpovědi vyšlo na toto roční období počasí na jedničku. No a starost, vidíš sám, když zrovna děláme rozhovor, přijde jedna paní z Telnice, která nám do vlaku přivezla svatební cukroví a chlebičky. Tak dobře jsme se tu měli!

Jiří: Volný čas jsme využili také k tomu, abychom rozšířili databázi legionářů. Proto jsme navštívili hřbitov v Telnici a kontrolovali hrob od hrobu a dohledávali osoby v databázi Krev legionáře. Pokud se nám podařilo najít legionáře a jeho fotografii na náhrobku, tak jsme ji nafotili a s ním i snímek jeho hrobu. Tyto fotky a data budou použity v již zmíněné veřejné databázi legionářů. A to se nám podařilo zvládnout také na újezdském hřbitově. Takto jsme ztotožnili celkem 10 zdejších legionářů.

Martin: Navíc nám lidé v rámci otevřené expozice přinesli materiály k dalším čtyřem legionářům. A takto sbíráme fotografie a různé historické artefakty a reálie na každé naší štaci.

Jan: No, ale uteklo nám to jako voda, nakonec už se těšíme domů...

Za vaši milou návštěvu, přátelský přístup a ochotu srdečně děkuje a vše dobré do dalších let (doufejme) tohoto krásného projektu vám přeje František Kroutil

Jiří Müller

TELNIČTÍ LEGIONÁŘI A VOJÁCI V 1. SVĚTOVÉ VÁLCE

Lidé se počátkem 20. století měli rozhodně lépe než v dekádech a stoletích předtím. Pro mnohé to sice pořád nebyla žádná sláva, ale to, co přišlo během Velké války a po ní, bylo mnohem horší. Málokdo tušil, co všechno přijde. Z místních asi nikdo neočekával, že během chvíle opustí Telnici asi 17 % všech obyvatel, kteří postupně odjeli na frontu.

Podle sčítání lidu z roku 1911 měla Telnice 824 obyvatel. Podle obecní kroniky odešlo od 26. července 1914 až do 12. února 1917 postupně bojovat na různé válečné fronty celkem 140 telnických chlapů v nejlepších letech, tedy odhadem třetina zdejší mužské populace. To jistě nepříjemně poznamenalo život celé vesnice i jednotlivých rodin. Celkem 124 z nich odjelo do 15. září 1915. Telnický učitel a kronikář František Perna také musel narukovat (konkrétně 16. listopadu 1915) a sám k tomu uvádí: „Po vyhlášení mobilizace 1. výzvy dne 1. srpna nastoupilo od nás 51 mužů k vojsku. Denně projížděly nádražím vojenské vlaky. Na peroně stály davy lidu. Vojsko bylo na nádražích hoštěno pečivem, uzeninami, nápoji i kuřivem od obyvatelstva darovaným. Naše obec poskytla pohoštění vojákům dne 19. srpna. Byli to náhodou Němci z Chebu. Později podívaná na odjíždějící vojsko zevšedněla a hoštění přestalo. Po prvních bojích u Lublina a Zamošče přijížděly vlaky s prvními raněnými a docházely zprávy o prvních padlých.“

Na frontu odjeli muži mnoha profesí a řemesel: z Telnice například 44 dělníků, 26 rolníků, 6 stolařů a tesařů, 4 řezníci, 3 zedníci, 3 sklepníci, 3 kováři, 3 krejčí, 3 mlynáři a pomocníci, 3 malíři pokojů a natěrači, 3 obchodníci, 2 učitelé, hajný, cestař, hospodský, kostelník atd.

Pokud to šlo, psali vojáci domů, aby rodina věděla, jak se jim daří. Vojáci si také psali mezi sebou, jak se můžete přesvědčit na přiloženém pohledu mezi bratrance Pešlovými (str. 39). Vůbec, Pešlů bylo mezi telnickými vojáky nejvíce: celkem 12, Hrdličků a Sekaninů po devíti, Mrkoviců a Konečných po šesti, Svobodů pět, Chudáčkovi čtyři atd. To samo o sobě vypovídá o tom, jak početné byly jednotlivé telnické rody v té době.

Jakmile se však vojáci přestali poštou ozývat, bylo to neklamně znamením změny jejich osudu. Mohli padnout

NOM Doležal P. 30581-15/m. 21.

Prénoms François

Classe 52 ppl. puk. zajař 1916 na summa 2753

Recrutement 725744

M^e au Recrutement 7.1.6m.

Corps et N^o M^{es} successifs 2252-21. Rég^t Tcheco-Slovaque

Grade Chasseur

Domicile Telnice Brno Moravie

Célibataire, marié, veuf, enfants svobodn

Né le 2 novembre 1894 mar. Telnice Brno Moravie

Noms du père Jean du mère Marie Holoubek

Nour et adresse de la personne à prévenir en cas d'accident Telnice č. 30 p. Pohodnice u Brna

POSITIONS SUCCESSIVES

Venu de Roumanie le 21. juillet 1917

Engagé volontaire pour la durée de la guerre le 22 juillet 1914 à La Rochelle

En subsistance au 23e rég^t d'Infanterie

6 Detention. Condamné le 27 décembre 1914, sous compter du 27 novembre 1914 par le conseil de guerre de la 12e région à Lunéville, à 6 ans de travaux publics pour vols de fait à répétition pendant le service, et usage

Envoi à l'atelier de Travaux Publics, à Bougie le 12 février 1918 sous le N° 14124

Incorpore au 21e rég^t Tcheco-Slovaque le 4 mars 1918

Peine suspendue. Décision du général Commandant

725744

BAVAUZZE, PARIS. - T. 537 H.

Vojenská knížka Františka Doležala

do zajetí – obvykle chvíli trvalo, než se zajatci dostali do svého zajateckého tábora. Mohli být zraněni a podstupovat různé náročnou léčbu. Mohli také třeba sběhnout, anebo i padnout za císaře pána. Později se mohli přidat k České družině, která se začala tvořit na Ukrajině a zpočátku byla začleněna do Ruské armády. Jelikož takových dobrovolníků (jako legionáři byli označeni až po válce) neustále přibývalo, kromě ruské fronty to bylo také ve Francii, v Itálii a v Srbsku, vznikla nakonec skutečná československá armáda.

Těm, kdo zůstali doma opuštěni, pochopitelně nebyl osud jejich příbuzných na frontě lhostejný. Hledali je a zveřejňovali různé inzeráty. Noviny byly neustále plné těchto vzkazů. Mnozí telničtí vojáci nastoupili na východní frontu a řada z nich odešla do ohromné rakouské vojenské pevnosti Přemyšl (dnešní Polsko). Ta ve svém provozu čítala více než sto tisíc vojáků a po několika ruských útocích nakonec v březnu 1915 kapitulovala. V jednom okamžiku tak padlo do zajetí zhruba sto dvacet tisíc vojáků, mezi nimi i někteří telničtí.

Pokud si v Rusku voják (či *bratr*, jak si pozdější legionáři mezi sebou říkali) podal přihlášku mezi československé dobrovolce, musel někdy čekat i měsíce, ba dokonce i více než rok na přijetí. Mezitím často pracovali v zajateckých táborech na různých místech, např. v dolech, lomech, v zemědělství apod. Za tuto práci dostávali přiměřenou odměnu, za kterou si mohli nakoupit oblečení, boty, cigarety apod. O životních podmínkách v těchto táborech asi není třeba mluvit, mnozí byli rádi, že to zvládají ve zdraví přežít. Pokud byl takový voják přijat mezi legionáře, věřil, že se i díky tomu možná dostane dříve domů. Někteří dobrovolci se přesunuli na francouzskou frontu, ale těch nebylo mnoho, většina zůstala v Rusku. První boje našich legionářů se odehrávaly na straně Ruska, resp. států tzv. Dohody proti centrálním mocnostem (především proti Rakousko-Uhersku a Německu). V revolučním roce 1917 se politická situace v Rusku prudce změnila. Po uzavření brestlitevského míru se místo pokojného ústupu našich legionářů z této vojenské fronty začala odehrávat vyprovokovaná válka s bolševiky. Sibiř-

Hledají se – inzertní rubrika dobových novin

ská anabáze přes transsibiřskou magistrálu, která následovala, byla pro organizaci i vojáky samotné velmi náročná. Všichni se těšili domů a mnozí netušili, že mají před sebou ještě dva roky bojů především na územích rozlehlé Sibiře, v těžkých klimatických podmínkách,

neustále ohrožování různými všelijak organizovanými a slušně vyzbrojenými hordami bolševiků, ale i tzv. internacionalistů – tedy vlastně zajatců z řad různých evropských národů, kteří byli naverbováni k bojům proti „Běločechům“. Právě tak našim legionářům přezdívali

Antonín Kaplan

Cyril Král

Jan Pešl

Ludvík Jirgala

František Blažek

Alois Fiala

Jan Koláček

Josef Konečný

Josef Pešl (zcela vlevo) nebyl legionářem, ale po návratu z války dobrovolně odešel na Slovensko bojovat za novou republiku

proto, že bojovali na straně bělogvardějců – Bílé armády, které velel mj. známý admirál Kolčák.

Po mnohaměsíčních pobytech v zákopech, na polích, v lesích a především v ešalonech (vojenských vlacích), po různých nádražích, skladech či opuštěných budovách a průmyslových stavbách, se nakonec začali přibližovat Vladivostoku, odkud je lodní transporty převážely různými trasami do Evropy. Nemohli se dočkat, až se po dlouhých letech opět dostanou do rodné země. Někteří dorazili domů až v druhé polovině roku 1920, takže vlastně po šesti letech mimo domov.

Legionáři přijeli většinou vlakem (z námořních přístavů nebo z evropských bojišť) do nového státního útvaru, do Československa, které svou účastí v ruských, francouzských, italských či srbských legiích výrazným způsobem pomohli založit. Jejich boje na všech frontách sledoval celý svět. Obrovský zvuk mělo ovládnutí celé tisíce kilometrů dlouhé železniční magistrály, zmocnění se zlatého ruského pokladu, ale také reálné ovládnutí Sibiře. Jen pro představu: Sibiř se rozléhá na 13 milionech km², takže je 3x větší než plocha všech států Evropské unie dohromady a také o 3 miliony km² větší než celý evropský kontinent. T. G. Masaryk uměl této ohromné síly a skvělé vojenské reputace využít při svých jednáních se světovými mocnostmi, například ve Spojených státech amerických.

Vraťme se však k telnickým legionářům a navrátilcům z války (ne všichni

vstoupili do legií). Oficiálně byl po válce mezi legionáře počítán ten, kdo k nim vstoupil (byl přijat) do rozhodného dne vzniku republiky, tedy do 28. října 1918. Pokud tito legionáři přežili válečné útrapy a cestu domů, stali se většinou ve společnosti váženými osobami. Jak vzpomínají pamětníci, vyprávěli pak své historiky z bojišť mnoha místním lidem a také dětem, kterým se jistě musel tajit dech z toho, co všechno legionáři zažili. Mnoho z nich si však ze světových bojišť přivezlo zranění, přetrvávající nemoci a vůbec zdravotní následky, nezřídka i psychického charakteru. Válka si vyžádala daň, která dodatečně postihovala i rodiny navrátilivších vojáků. Život po válce totiž nebyl vůbec jednoduchý, mladá republika se musela potýkat s velkými problémy v oblasti zásobování potravinami, ale i s boji o své území (s Polskem o Slezsko a s Maďarskem o Slovensko). I tady někteří vojáci museli svému novému státu pomoci, někteří šli bojovat již jako vojáci československé armády, jiní jako dobrovolníci (např. jako členové Sokola).

V Telnickém zpravodaji v září 2018 jsme vám přinesli přehlednou tabulku 19 telnických legionářů. Po podrobném hledání se však od té doby podařilo najít ještě dvě jména vojáků, která se pak už v poválečných letech neobjevovala:

František Michlíček. Pravděpodobně rodák z Dědic (Vyškov), pocházel ze tří bratrů (staršího bratra Jindřicha jsme v tabulce z roku 1918 uvedli, Františka a mladšího Václava však nikoliv). Všichni

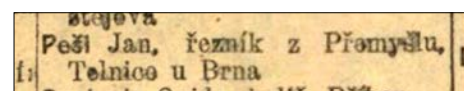
bratři se stali legionáři a vrátili se zpět z války v roce 1920. Avšak zdá se, že bratři František a Jindřich již ne zpět do Telnice. Jelikož bydleli na drážním domku č. 100 (dnes neudržovaný dům u železničního přejezdu), zřejmě byli najati jako zaměstnanci drah a po válce už zde nepracovali. Tuto informaci však prověřujeme, kontaktovali jsme jejich příbuzné v Dědicích a těšíme se na informace, které bychom přinesli do dalšího vydání zpravodaje.

Stanislav Škrdlík. Rodina Škrdlíková je sama o sobě zajímavou kapitolou historie naší obce (určitě se k ní ještě v budoucnu vrátíme, nežili tu dlouho, avšak zůstalo po nich v Telnici několik velmi zajímavých stop). Stanislav Škrdlík se narodil 28. dubna 1895 ve Víru (dnes okr. Žďár nad Sázavou) rodičům Františku a Františce Škrdlíkovým (ti měli celkem 7 dětí – synů). Tato rodina se v Telnici objevila počátkem 20. století, nejmladší syn, akademický malíř Vojtěch, o kterém bude řeč někdy příště, se tu dokonce narodil. Vraťme se však ke Stanislavovi, který byl poněkud zvláštní povahy, neboť v dobových záznamech zjišťujeme, že byl jako pekařský pomocník v roce 1911 a 1912 v Brně usvědčen z drobnějších krádeží. Z francouzské válečné fronty se jako legionář vrátil v březnu 1919, v Telnici pak již dále nebydlel, jeho další život zřejmě pokračoval v Brně.

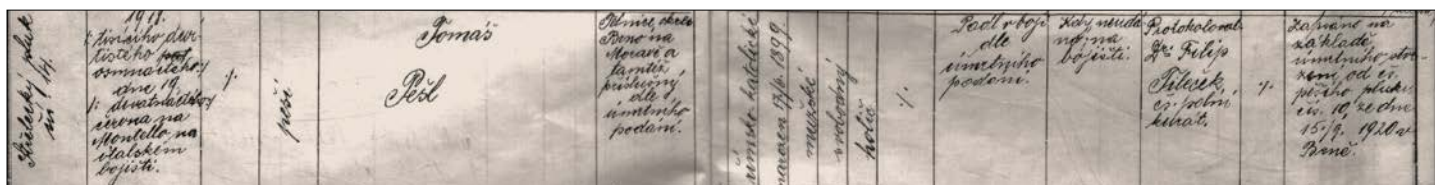
K těmto informacím ještě přidáváme i pěkný dobový článek o telnickém legionáři **Františku Vrbovi** (viz str. 39), který se po návratu z vojny dostal na Slovensko, tam o několik let později zemřel. Jeho bratr Petr, který s ním rukoval do války, zemřel již v květnu 1915. Jeho jméno i fotku nalezneme spolu s dalšími oběťmi na pamětní desce pomníku obětí I. světové války před farou v Telnici.

Většina telnických vojáků (i legionářů) však odpočívá na našem hřbitově. Hledali jsme tedy fotografie těch, kterým patřilo označení legionář – i díky hřbitovním fotografiím se podařilo dát dohromady alespoň sedm z nich. Třeba se ještě někdy nějaká další objeví. Pátrání po nich je dnes už opravdu náročné.

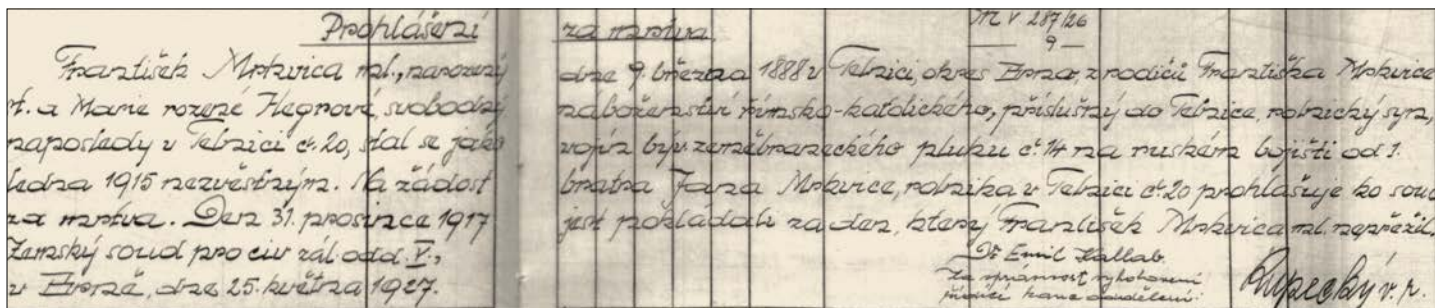
Vzdejme tedy úctu všem obětem první světové války z našich řad a vzpomeňme i na všechny naše legionáře,

Hledá se Jan Pešl

Matriční záznam o úmrtí R-U vojáka Tomáše Pešla

Matriční záznam o úmrtí R-U vojáka Františka Mrkvici

kteří pomohli naši dnes už více než stoletou republiku postavit na nohy. Jsem rád, že nedávná historická návštěva Legiovlaaku mohla být připomínkou právě této významné části našich státních dějin.

Seznam všech telnických obětí první světové války (ať už to byli, či nebyli legionáři), jak je uvádí František Perna: František Mífek (číslo domu: 160), Alois Tichý (108), Antonín Gala (68), Václav Prax (17), František Hrdlička (61), František Mrkvica (20), František Hrdlička (53), Antonín Pešl (79), Petr Vrba (10), Josef Gala (73), František Libenský (151), Petr Gala (68), Josef Vlček (89), Ezechiel Kulhánek (116), Václav Šustr (128), František Prax (156), Josef Charvát (54), Petr Barták (62), Stanislav Špánek (142), Antonín Svoboda (19), Jan Vágner (146), Jaroslav Hekele (15), František Kašpárek (26), Antonín Ančinec (148), František Luskač (109), Josef Jedounek (51), Vin-

cenc Sýkora (133), Petr Hrdlička (94), Michal Cupák (130), Antonín Severa (17), František Doležal (36), Jan Čermák (?), Al. Doubrava (?), Vojtěch Hrdlička (?), Jindřich Mífek (22) a Tomáš Pešl (?).

Někteří z výše uvedených zemřeli přímo na bojištích, někteří byli nejdříve prohlášeni za nezvěstné. Někteří zemřeli na zdravotní následky až několik let po válce. Jestli se někdo z pohřešovaných (nezvěstných) později objevil mezi živými, o tom už nemáme žádné zprávy. Například: František Doležal sloužil ve francouzských legiích a v Alžírsku se u něj poprvé objevila tuberkulóza, na niž zemřel ve věku 29 let dne 14. srpna 1923.

Jestě se sluší zmínit stavitele Josefa Chudáčka (původně z domu číslo 63), který bojoval jako rakousko-uherský voják na italské frontě, avšak do legii nevstoupil (ne vždy se to podařilo) a po kapitulaci císařství byl zařazen do tzv.

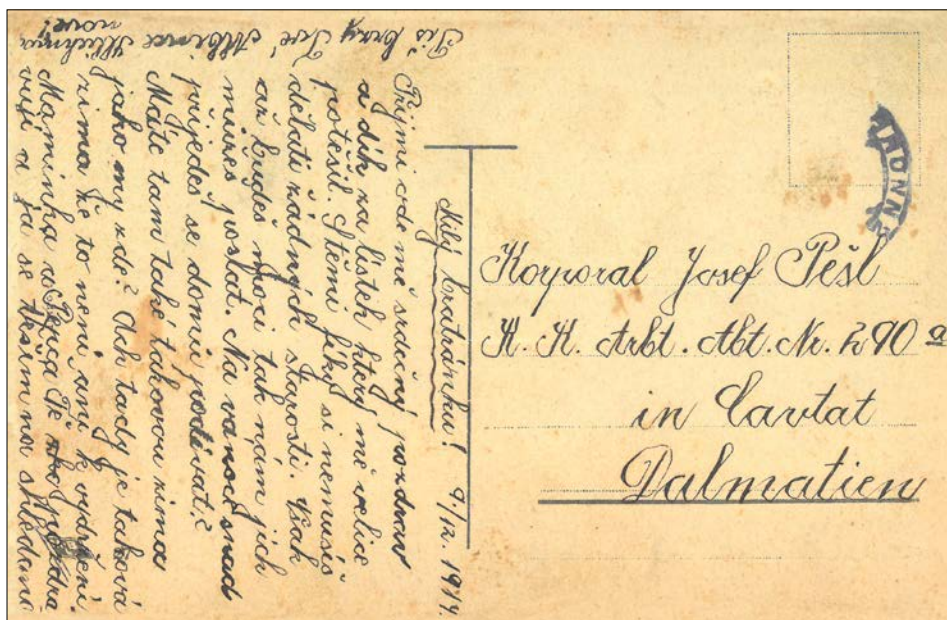
ZA BRATREM FRANTIŠKEM VRBOU.
(Z Ipských Siah.) V neděli dne 5. srpna doprovodili jsme na poslední cestě jednoho z nejlepších bratrů a kolegů a nejpřimněnějších kamarádů, Františka Vrby. Mohutný průvod kolegů z povolání, četníků, legionářů, sokolstva a zástupů obyvatelstva doprovázely jeho rakev. Pohřeb vyšel od pomníku padlých legionářů před městským domem v Siahách. Vojenský doprovod poslal místní hranicářský praporek. V průvodu šla vojenská hudba. U pomníku případně pohovořil představitel československé církve o pomíjivosti člověka. Jen dobré skutky, které člověk učinil, zůstanou po něm na světě. Bratr František Vrba byl v legiích vojákem 4. střeleckého pluku ruských legií. Měl hodnost četáře. Ve vlasti byl horlivým veřejným pracovníkem, pomáhal zakládat v Siahách Sokol a byl v Sokole dlouhá léta náčelníkem. Za socialisty byl funkcionářem v obecním zastupitelstvu. Byl spoluzakladatelem naší jednoty v Siahách a stálým horlivým pracovníkem v Československé obci legionářské. Byl řádným členem Svazu finanční stráže a především poctivým, svědomitým a spolehlivým služebníkem státu našeho. Svou těžkou a vysilující službu na hranicích konal takřka do posledního dechu. Kasil. Ale v 35 letech lidé nemyslí na smrt. Ani on, ani my kolem něho jsme se nenadáli, že si jede na kliniku do Bratislavy pro zprávu o tom, že už nemá takřka žádné naděje na život. Byl tam týden, zjistili, že má rakovinu plic a že konec není daleko. Sedm dní a sedm nocí trval jeho zápas se smrtí. Zůstali zde po zesnulém vdova a dvě nezaopatřené děti: 10letý Vlastislav a 5letý František. Průvod, který doprovázel jeho tělesnou schránku na jeho poslední cestě, dovedl bratra Vrba až k pohřebnímu vozu na nádraží. Pak bylo tělo bratra Vrby převezeno do Brna, kde bylo zpopelněno. Bratr Vrba se narodil v Telnici u Brna dne 11. dubna 1896. V československé armádě sloužil od 25. února 1917. Vdově po zasloužilém muži a věrném bratru tiskneme ruku s projevem nejhlubší soustrasti nad ztrátou, která je také ztrátou naší.

Noviny Národní osvobození – 16. srpna 1934 – Za bratrem František Vrbou

italské domobrany, tedy jakéhosi sboru československých vojáků, kteří zůstali na italské frontě a následně se přesunovali vlaky domů. Někteří z nich se pak zapojili do zmíněných bojů o Slezsko a Slovensko.

Pokud si chcete ověřit členy vlastní rodiny, zda-li se také někdo z nich nestal legionářem, podívejte se na www.krevlegionare.cz.

Z historických materiálů, encyklopedií, internetové databáze Československé obce legionářské a Pernovy telnické kroniky připravil František Kroutil

Pohlednice zaslaná mezi bratřenci Pešlovými

ROZHOVOR S FRANTIŠKEM KROUTILEM O JEDNOM MORAVSKÉM GENERÁLOVI

Pane starosto, obracím se na vás jako kronikářka KLASu v Telnici. V našem zpravodaji jste uskutečnil už řadu rozhovorů s obyvateli obce a velice jste nás tím sblížil, více o sobě víme a více se na sebe usmíváme. Je na čase, abychom se vás také na něco zeptali. V jednom zpravodaji jste se zmínil jen letmo o divizním generálu Josefu Kroutilovi, veliteli 8. divize v Hranicích, který obdržel zvláštní uznání od T. G. Masaryka. Chtěla bych se o této osobnosti dovědět se více a věřím, že to zaujme i další telnické obyvatele.

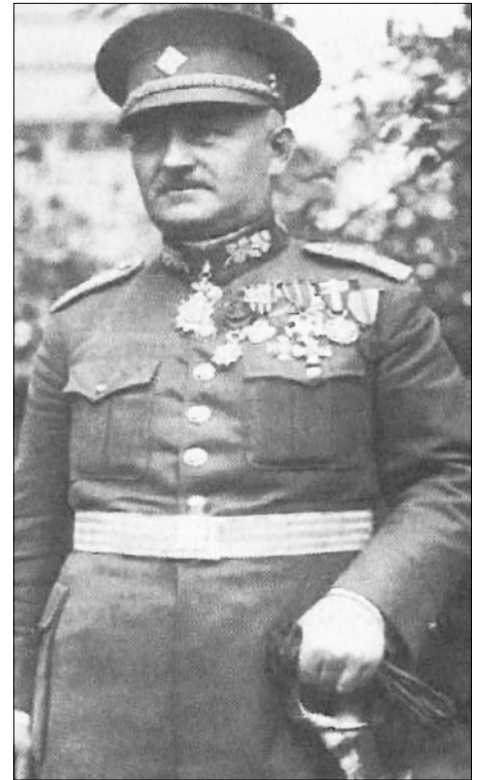
■ *Kdo byl generál Josef Kroutil a jaký je váš příbuzenský vztah k němu?*

Můj prastrýc Josef Kroutil se narodil v roce 1879 v Kovalovicích (u Tištiny na Hané), odkud pochází celý náš rod. Byl to bratr mého pradědečka Antonína. Ač pocházel ze sedlácké rodiny, stal se železničářem na severní Moravě, a právě odtud vedly jeho cesty do armády. Nastoupil do císařského vojska, které bylo odesláno v první světové válce na východní frontu.

■ *A tam se stal legionářem...*

Ano, ale nebylo to tak jednoduché. Jako mnoho našich vojáků, kteří bojovali v uniformách Rakouska-Uherska, i on padl do ruského zajetí. Jenže mezi české „dobrovolce“, kteří se přidali do ruské armády, nechtěl vstoupit, dokud platila jeho vojenská přísaha císaři Františku Josefu I. Až po jeho smrti se nakonec v roce 1917 k „legiím“ přidal. Jelikož byl již důstojníkem, věnoval se velitelské činnosti a se svými prapory a pluky bojoval u Bachmače, Penzy, Bezenčuku atd. S jeho vojáky se mu např. podařilo

zajmout významnou postavu sibiřské oblasti – kozáckého atamana Semjonova, což byl na tu dobu skutečně velký úspěch. Asi největší úkol své doby však podplukovník Kroutil splnil tím, že velel největší transportní lodi SS America, která v roce 1920 přepravila 6 500 legionářů, jejich rodin a dalšího personálu z Vladivostoku do italského Terstu. Celkem 45 dní dlouhá plavba „kolem světa“ byla zpestřena fotbalovými zápasy pro vojáky s místními reprezentanty v Hong Kongu a Singapuru, vystoupením vojenského pěveckého sboru, ale třeba i otravou jídlem v Suezském průplavu anebo menší nešťastnou srážkou s jinou lodí. Všechno se nakonec dobře zvládlo, a tak americký kapitán (ve své době třetí největší lodi na světě) V. Rind mohl veliteli transportu poděkovat slovy: „Chci Vám blahopřáti k tak výbornému vojsku, které jest pod Vaším velením. Jich disciplína jak na moři, tak na souši byla příkladná. Výborný stav zdravotní byl docílen neúnavnou péčí Vaší a Vašeho štábu... Bez pochlebování Vám pravím, že jsou to lidé Vaše-

Div. gen. Josef Kroutil ve slavnostní uniformě (30. léta 20. století).

ho rázu, jaké Vaše mladá republika potřebuje k řízení svého osudu.“ Z Terstu už pak dál všichni cestovali vlakem až do své vlasti.

■ *Předpokládám, že se pak už nevrátil na železnici, ale zůstal vojákem...*

Vrátil se ke své rodině – manželce a třem dětem. Zůstal už však i nadále věrný armádě. Nejdříve nastoupil ke svému pěšímu pluku Prokopa Velikého (Holého) v Hradci Králové, později už byl pouze na Moravě a ve Slezsku – u Hanáckého pluku, následně u pěší brigády v Olomouci a u osmé divize v Opavě a Hranicích. V té době se z něj postupně stal plukovník, brigádní a divizní generál, jehož práci ocenil i sám prezident Tomáš Garrigue Masaryk, který mu v listopadu 1935 vyslovil zvláštní uznání za jeho práci pro československou armádu.

■ *Měl nějaký vztah k Telnici?*

Byl rodilým Hanákem a prakticky celý poválečný život strávil na Moravě. Do Telnice se pravděpodobně nikdy nepodíval, i když v nedalekém Brně žil jeho syn Karel a úspěšně zde také složil zkoušky na armádního generála. Ihned po tomto úspěchu se však dostavily

Budoucí prezident T. G. Masaryk při návštěvě legií v Kyjevě v roce 1917. Josef Kroutil stojí druhý zleva. Zdroj: VHÚ Praha.

zdravotní potíže a on už se do aktivní vojenské služby nikdy nevrátil, zemřel v lednu 1936 v Opavě. Pohřbu v rodných Kovalovicích se zúčastnilo 7 000 smutečních hostů. Už od dob působení v legiích byl mezi lidmi velmi oblíbený – lidé i dobový tisk ho přezdívali „tátou Kroutilem“. Nicméně je možné, že se v průběhu své vojenské dráhy s mnohými telnickými rodáky setkal, kupříkladu velel Janu Koláčkovi, který také sloužil u Hanáckého pluku, nebo Cyrilu Královi z 9. pluku. Kdo z telnických si vzpomene, že jeho dědeček-legionář plul domů z Vladivostoku lodí America, znal ho a mohl se s ním osobně setkat.

■ *Po druhé světové válce došlo na perzekuce bývalých legionářů a vysokých vojenských důstojníků. Jak to prožívala jeho rodina?*

V tomto ohledu to dopadlo bohužel smutně. Jeho manželka Adéla, se kterou se oženil v roce 1905, byla rodilou sudetskou Němkou (z Třemešné – v tehdejších okrese Krnov). Po druhé světové válce tak musela být generálova rodina odsunuta do Německa. Nepomohlo ani to, že hlavou této rodiny byl před válkou oblíbený československý hrdina. Naší rodině se sice podařilo z prvního odsunu až přímo z Německa tetu Adélu s dětmi

Velitelský sbor 1. čsl. střel. divize v Irkutsku (Rusko). Zleva sedí: pplk. J. Kroutil (vel. 4. pluku), pplk. M. Němec, pplk. M. Žák (náčelník štábu 1. divize), plk. K. Voženílek (velitel 1. divize), pplk. K. Kutlvaš, pplk. A. Hasal a kpt. J. Pilka. Zdroj: Archiv ČSOL.

a vnoučaty vrátit, z druhého transportu už je však zachránit nedokázali. Generálův zeť, který pracoval jako inženýr a šéfkonstruktor ve vítkovických železárnách, byl spolu s jinými nevinnými zastřelen v ostravském sběrném táboře Hanke, a tak se odsunu ani nedožil. Generálovi příímí potomci dnes žijí v Německu.

■ *Má někde v naší zemi generál svůj pomník?*

Pamětní deska byla po revoluci v roce 1993 (snad definitivně) slavnostně odhalena v rodných Kovalovicích. Po první instalaci v roce 1938 totiž musela být záhy ukryta před Němci a pak zase před komunisty na půdě místního

Zemští vojenští velitelé a velitelé divízi na Pražském hradě 27. dubna 1934. Sedící zleva generálové Lev Prchala, Josef Bílý, Ludvík Krejčí, ministr národní obrany Bohumír Bradáč, prezident Tomáš G. Masaryk, generálové Jan Syrový, Louis E. Faucher, Sergej Vojcechovský, Josef Šnejdárek. Stojící zleva generálové Silvestr Bláha, Alois Eliáš, František Bartoš, Bedřich Homola, Vladimír Přikryl, Emil Linhart, Karel Klein, Jan Šípek, Karel Husárek, Josef Votruba, Hugo Vojta, František Hrabčík, Josef Vitoušek, Bohuslav Všeňka, Čeněk Hauzvic, Antonín Hasal, podplukovník Josef Malý, generálové Josef Kroutil, Eduard Kadlec. (poskytla M. Žižková)

kostela. V příštím roce bychom chtěli z vlastních prostředků na památku tohoto významného československého vojáka a člena naší rodiny v Opavě odhalit pamětní desku na domě, ve kterém žil a zemřel. Snad se nám to podaří. Na závěr bych jen rád dodal, že osobnost generála Josefa Kroutila

naší vesnici posmrtně pomohla získat mimořádnou možnost návštěvy Legiovlaků na našem nádraží. A tak bych prastrýci chtěl za to nepřímo poděkovat.

■ *Tak to je velmi silný a zajímavý příběh a děkuji vám za něj. Představil jste nám nejen další významnou morav-*

skou osobnost, ale také absurditu pozdější doby. Přeji vám hodně štěstí ve vaší nelehké práci, vy říkáte „službě“ lidem. Každý člověk už tím, že existuje, za sebou nechává stopy, někdo jen skvrny, ale někdo i jizvy. Přeji vám, abyste těch posledních potkával co nejméně.

Dara Staňková, kronikářka KLASU

PASOVÁNÍ SLUNÍČEK NA ŠKOLČÁTKA

Bylo, nebylo, žily, nežily malé děti, kterým se říkalo Sluníčka. Se svými nejbližšími navštěvovaly střední setkání mateřského klubu Telnické sluníčko tak dlouho, dokud nedorostly v tak velké a samostatné děti, které se byly samy schopny vydat do velkého neznáma zvaného mateřská školka. Ne, ne, tohle není pohádka, Telnice není žádné království a my s Pavlou rozhodně nejsme královny, ovšem i přesto došlo posled-

ní srpnové pondělí k pasování. Jak jste pravděpodobně vytušili, loučili jsme se s dětmi, které nám před očima vyrostly z miminek v osobnosti odhodlané pustit máminu sukni a tátovu ruku a rozběhnout se mezi své vrstevníky. Tato velká sláva se konala za účasti a podpory ostatních kamarádů v areálu MŠ Telnice a se samotným pasováním Sluníček na školčáčky nám byl nápomocen chrabří rytíř sir Lucas Motley (v místním jazyce

známý spíše jako Lukášek Strakatý). Při slavnostním ceremonálu poklepal Sluníčkům plochou stranou meče na rameno, dále jim byl na rozloučenou udělen pamětní řád Telnického sluníčka, pamětní list a rozdán menší dárek v podobě vytrihovánek. Každému novopečenému školčáčkovi jsme věnovali srdečný potlesk jako poděkování za krásné roky ve Sluníčku a za odvalu vystoupit před ostatními. Naposledy jsme si také všichni společně zazpívali, zatancovali, zopakovali si oblíbené říkánky a snad to nejdůležitější – nacvičili si správnou techniku mávání na rozloučenou. Jak jinak než s úsměvem na tváři, a hlavně bez slz! Na závěr slavnosti jsme nakrojili skvostný a stylový dort – sluníčkový navenek, duhový uvnitř a nebe na jazyku po něm. Velké díky patří touhle cestou vedoucí učitelce MŠ Telnice Veronice Slezákové, která nám ochotně nabídla prostory pro pasování a našla si během něj i čas pozdravit své nové svěřence. Děti neskrývaly nadšení z třídy plné hraček, které vzaly útokem hned, jak jen to šlo.

Závěrem bychom rády popřály všem pasovaným školčáčkům, ať chodí do školky s nadšením, vytvoří si krásné kamarádké vztahy a rozvíjejí svou osobnost správným směrem.

Petra Skop, Telnické sluníčko

TELNICKÁ FARNOST V DOBĚ KORONAVIROVÉ

Jarní hygienická omezení přiměla telnickou farnost rozběhnout mimořádný model fungování. Internetové přenosy pravidelných bohoslužeb začaly být stále více navštěvovány, a to nejen místními farníky, ale i lidmi z okolních obcí a další částí naší země, dokonce i ze zahraničí. Při nedělních mších se připojují stovky účastníků, ve všední dny jsou to desítky věřících. Na podzim umožnil pan farář Oldřich Chocholač přijetí svátosti smíření v sakristii při dodržení všech platných mi-

mořádných opatření a také podávání svatého přijímání v zadní části kostela sv. Jana Křtitele, a to vše vždy po každé mši svaté. Farníci si této obětavosti a vstřícnosti cení a hojně této možnosti využívají. Kromě této nabídky mohou lidé také využít možnosti dovolat se přímo panu faráři na jeho telefonní číslo a promluvit si s ním na různá témata svého života. Děkujeme panu faráři za všechnu starost a péči o naši farnost.

FK

SOUČASNÝ PAN FARÁŘ MÁ KOŘENY V TELNICI?

Tato zpráva letěla místním éterem v letošním listopadu a stala se hitem místních šeptand. Skutečně je to pravda? Ano. V době uzávěrky jsme tuto informaci ještě dále precizovali a dohledávali, se kterým současným telnickým rodem jsou Chochoňáci příbuzní. Zatím je však jisté, že se pradědeček otce Oldřicha Chochoňáče jmenoval Josef Kukla (1874–1958)

a narodil se na čísle popisném 60 (v ulici V dědině), stal se malířským mistrem, písmomalířem, pozlatníkem a restaurátorem a působil v Uherském Hradišti. Zemřel ve Slavkově u Brna, odkud pochází náš pan farář. Tatínek tohoto Josefa Kukly (tedy prapradědeček otce Oldřicha) se jmenoval Petr Kukla a přišel do Telnice ze Žatčan, kde se v roce 1844 narodil. V Tel-

nici se oženil s Julií Prachtickou, která pocházela z domu č. p. 56 (dnes Draha 94). Zdá se, že tito manželé pak v Telnici prožili celý svůj život. Můžeme tedy s určitou jistotou tvrdit, že příchod současného pana faráře je de facto návratem k jeho rodinným kořenům. Ať se mu tedy v Telnici daří a kéž ho ráčí Pán co nejdříve v obci jeho předků zachovati! *FK*

PODZIMNÍ TELNICKÝ BAZÁREK

V sobotu 19. září 2020 se uskutečnila konečně letošní první burza, celkově již 9. ročník. Jarní burzu jsme museli doslova pár hodin před konáním zrušit z důvodů nařízení vlády, a tak jsme jak organizátoři, tak prodávající a nakupující maminky netrpělivě očekávali, zda se alespoň podzimní burza uskuteční. Přesto jsem se nevyhnula konzultacím s krajskou hygienickou stanicí Jihomoravského kraje. Konání burzy bylo povoleno, a my jsme za to byli velmi rádi, stačilo pár dnů, a burza by se zase konat nemohla. Stihli jsme to doslova za 5 minut 12.

Prodávajících maminek bylo nahlášených 50, což je maximální kapacita, která již byla naplněna několik týdnů před konáním burzy. I přes „covidovou dobu“ a z toho vyplývající omezení – jako například roušky, povinná dezinfekce rukou, omezený počet osob v sále, přišlo nakoupit zhruba tolik maminek, jako obvykle, což nás velmi potěšilo. Tentokrát jsme do sálu pouštěli po 20 nakupujících maminkách, a tak se před sokolovnou vytvořila dlouhá fronta maminek, které čekaly na možnost si jít do sálu nakoupit. Děkujeme za trpělivost, nešlo to jinak.

Celá akce by se nemohla uskutečnit bez podpory Sokola Telnice. Velmi děkuji za bezplatný pronájem sálu so-

kolovny. Moc a moc děkuji restauraci U Seňora, která jako sponzorský dar přichystala pro organizující maminky výtečný oběd. Moc děkujeme nejen za tento oběd (a že těch obědů tentokrát bylo), ale i za pomoc s přípravou a úklidem sálu. Výtěžek z akce činil 2 516 Kč a byl předán jako dar TJ Sokol Telnice.

Tentokrát nebudu děkovat jmenovitě, nerada bych na někoho zapomněla, protože těch, co se na podzimní burze podíleli, bylo opravdu hodně – členové Sokola, členky sociální komise obce

Telnice a mnoho maminek. Moc si vážím toho, že mi nikdo pomoc neodmítl, i přes nelehkou dobu. Naopak, nabídek pomoci bylo tenkrát hodně a hlavně jsem byla velmi potěšena, že se maminky samy ozývaly, s čím mohou pomoci. Všem vám ještě jednou děkuji.

Další burza se uskuteční v sobotu 20. března 2021. Prodávající maminky se mohou registrovat od začátku ledna na e-mailu ivadonova@seznam.cz. Na všechny se moc těším.

Za organizátory Iva Donovalová

DRAKIÁDA

V sobotu, kdy se „to ještě mohlo“, a zároveň v den zajímavého data 10. 10. 2020 a senátních voleb jsme vyrazili k polní cestě vedoucí z Telnice k Žatčanům užít si podzimního počasí a typické aktivity z podzimních ilustrací. Vypustili jsme z hlav trochu tíživých témat a hlavně jsme do vzduchu pustili létající draky. Letos převládli ti z igelitu, ač nechyběli ani papíroví či vlastnoručně vyrobení. Pravda – za větrem, který by draky na obloze udržel, jsme se museli posouvat, pomá-

hat běháním či foukáním, ale byla to zábava.

Příjemným místem pro ty, kteří potřebovali trochu odpočinku po krocení draků nebo třeba posvačit a nabrat nových sil, byl otevřený srub u Boží muky Na Lopatě. Shodli jsme se s účastníky, že toto místo přidalo na kouzlu prosluně-

nému říjnovému odpolední. Děkujeme za něj.

Postupně přicházeli na Drakiádu jednotlivci i rodinky, zúčastnili se kojenci (pokud se to tak dá říci) i prarodiče. Když se začal zvedat vítr, který by snad vznesl i našeho dračího maskota velkých rozměrů, naznali jsme, že je čas vydat se

ke svým domovům – blížila se meteorology ohlášená bouře. Doufáme, že se všichni v pořádku dostali domů ještě před zmoknutím a že jim v paměti z tohoto dne zůstala radost z pouštění draků a ozvěny léta. Tak na viděnou zase za rok tamtéž.

Za Orla jednotu Telnice Anna Životská

STŘEVO TOUR

Možnost projít se obřím nafukovacím střevem, a nejen to, nám v neděli 11. října 2020 nabídnul osvětový projekt Střevo Tour, který zavítal přímo do Telnice. Nafukovacím objektem provázeli studenti vyšších ročníků lékařské fakulty Masarykovy univerzity v Brně, kteří v rámci osvěty poskytli informace o chorobách, které tlusté střevo nejčastěji postihují. Během prohlídky bylo možné pustit si na nainstalovaných tabletech krátká videa týkající se problematiky onemocnění tlustého střeva. Projekt je zaměřen zejména na prevenci vzniku rakoviny tlustého střeva a konečníku. V současné době připadá v České republice na 100 tisíc obyvatel zhruba 75 případů tohoto onemocnění. Riziko roste s věkem, pozor by si měli dávat hlav-

ně lidé po padesátce. Pokud to jediné, co si z této zvláštní tour zapamatujeme bude fakt, že včasná diagnostika a léčba

může pacientovi často zachránit život, pak bylo poslání projektu naplněno.

Jan Dudák, místostarosta obce

TELNICKÝ KLAS OSLAVÍ V ROCE 2021 SVÉ DESÁTÉ NAROZENINY

Telnický Klub aktivních seniorů oslaví v roce 2021 své desáté narozeniny. Tak to letí. Jako by to bylo včera, když spolu s tehdejší místostarostou Jiřím Dudákem tančili členové (i muži!) KLASu v sedě ve velkém salonku U Laš-

tůvků, starosta obce se z estetických důvodů tomuto pohybu vyhnul a raději fotil. A právě tento klub si pod vedením dlouholeté členky obecní sociální komise a učitelky Marie Fialové a za přispění mnoha ochotných

členek a členů připomene už deset let své opravdu aktivní činnosti. K tomuto krásném výročí se v příštím roce určitě v našem zpravodaji vrátíme, již teď ale můžeme oznámit, že k tomuto výročí si KLAS připravil brožuru, která shrnuje

jejich pravidelné i jednorázové aktivity a která chce pozvat i nové člen(ky) do svého středu. Autorství textu patří Marii Fialové a Daře Staňkové, fotografie v průběhu 10 let pořídili především Veronika Jahodová a Jiří Roznos, další

jsou použity z archivu obce. Původně měla být tato brožura rozdána na předvánočním setkání seniorů, ale již v době uzávěrky tohoto vydání zpravodaje je zřejmé, že se tato tradiční a milá akce letos neuskuteční. Proto bude

brožurka rozdána jako vánoční dar všem seniorům starším 70 let do jejich poštovních schránek, přičemž všechny obdarované srdečně pozdravují členky KLASu a přejí příjemně prožité svátky vánoční. FK

SETKÁNÍ KLUBU AKTIVNÍCH SENIORŮ

V úterý 8. září 2020 se KLAS sešel po dvouměsíční odmlce. Po vzájemném přivítání jsme se pustily do opakování našich písní, a tím si ověřily, zda nám nevypadly z paměti. Slovo bylo předáno naší kronikářce, která informovala přítomné o brožuře KLASu, která by měla být vydána koncem tohoto roku, u příležitosti desátého výročí trvání našeho klubu. Dnešním hlavním tématem bylo tvoření. Chtěly jsme si vyzkoušet, co nás čeká za čtrnáct dní při setkání s hosty z Pozořic. Šlo o jednoduché úkony jako obkreslování podle šablon, vykreslování s uplatněním vlastní fantazie, stříhání a lepení na dřevo. Všechny seniorky se zapojily a výsledek si pochválily. Suchá větev náhle jakoby ožila barevnými ptáčky připravenými dřevěnými kolíčky. Ještě nás čekal malý úkol: napsat pro organizaci ELPIDA několik slov ke koronaviru... Dalším bodem byl počítačový kurz, který měl proběhnout na podzim od 6. listopadu do 11. prosince v páteční dopoledne a odpoledne – vždy po dvou hodinách. Je určen seniorům. Dostaly jsme také dobrý tip na výlet. Jedná se o Vlastivědné muzeum ve Velkých Bílovicích a případně návštěvu obchodu s potřebami pro šití krojů v Brumovicích. Na řadu přišel pracovní list s vyhledáváním rozdílů a další procvičení pozornosti. Ještě jsme upřesnily, co všechno je třeba do příštího setkání, tentokrát na orlovně, obstarat. Pan starosta se tentokrát nemohl dostavit. Rozcházely jsme se do svých domovů a těšily na další setkání.

V úterý 22. září 2020 jsme v klubovně KLASu přivítaly naši nadřízenou koordinátorku z Brna, paní Mgr. Terezu Kozderovou. Několik seniorek se nemohlo

dostavit – škoda. Bylo zajištěno focení telnickým fotografem, panem Roznosem. Ten pořídil i záběry z činnosti, kdy jsme se „pekelně“ soustředily na pracovní list apod. Svým chováním, především trpělivostí, dokázal, že je opravdový profesionál. Zahájily jsme písní, příspěvkem do kroniky, procvičením paměti. V hlavním tématu jsme „oprášily“ vzpomínky na tanec. Z teorie jsme si řekly, že tanec má své kořeny již v době pravěku. Od té doby se jeho podoba značně změnila. Má tři základní kategorie. O moderních tancích víme, že patří mladší generaci (hip-hop), anebo přímo spadají do oblasti umění, jako je tomu u baletu či stepu. Další dělení se týká tanců etnických a tanců podle doby vzniku. Každopádně tanec má vyjadřovat radost a svobodu. Ke slovu se samozřejmě dostala paní Tereza, která upřesnila akce, které se konat snad budou a které z důvodu nynější situace nikoliv. Vyzdvihla úroveň našich kronik a do té poslední vepsala svůj příspě-

vek. Nemohu nezpomenout, jak nás potěšila paní Magda, když po příchodu každou z nás obdarovala kovovou miniaturoou koně s datem 1805. Poděkování patří panu Janu Rožnovskému. Škoda, že senioři z Pozořic nemohli na setkání přijet – tento dárek by jistě i jim udělal velkou radost. Samozřejmě padlo i společné tvoření. To, co jsme minule vytvořily, posloužilo k malé výzdobě naší klubovny. Také paní Boženka přinesla předpřestované okrasné kopřivy v malých květináčcích, což všem udělalo velkou radost. Návštěva pana starosty potěšila rovněž. Dozvěděly jsme se, co Telnici do konce roku čeká. Společně se starostou jsme se vrátili k poslednímu Telnickému zpravodaji a rozvinula se debata. Seniorky se různě dotazovaly – třeba na výkop podél budovy fary a kostela aj. Čas tak rychle plynul, že jsme končily o hodinu dříve.

*Marie Fialová,
animátorka KLAS Telnice*

VÁNOČNÍ HERBÁŘ

Jmelí bílé

Symbol Vánoc, neboť tehdy dozrává v korunách stromů listnáčů a jehličnanů.

Léčivá rostlina, uctívána od pradávna k léčbě zvýšeného krevního tlaku.

Zelené jmelí je symbolem zdraví, stříbrné štěstí a zlaté bohatství.

Nikoliv v kapse, ale v srdci.

Jmelí přináší mír, lásku a pokoru od nepaměti.

Kež je tomu tak na věčné časy!

Krásné Vánoce a příští rok plný zdraví, štěstí a skutečného bohatství ve vašich srdcích vám přejí všechny holky z KLASu!

ROK 2020 V TELNICKÉM SOKOLE

Před 111 roky byl založen telnický Sokol a před 95 roky telnická házená.

V letošním roce, který je po všech stránkách náročný, se staly první akcí dětské karnevalové radovánky „Šibřinky“. Druhou akcí upřesnili há-

zenkáři v podobě Sportovního plesu. Obojí se vydařilo. Cvičení všech složek se po novém roce opět rozběhlo, a to jsme ještě nevěděli, co náš již v březnu čeká. Objevil se covid-19. Sokolovna byla uzavřena. Plánovaná valná

hromada na 21. března byla zrušena a také vše ostatní, co bylo plánováno (jarní bazárek, čarodějnice, pochod do Žatčan, dětský den, a hlavně také nácviky na hody). Další akcí se tak stala už odložená valná hromada, která se

uskutečnila 13. června. Letošní hody se však pro dané okolnosti nekonaly. V červenci proběhl letní sportovní tábor a v srpnu házenkářský kemp pro sportovní mládež. Po prázdninách se opět začíná rozbíhat cvičení všech složek, na které jsme se jistě všichni po nevydařeném jaru těšili, ale již v říjnu se sokolovna znovu uzavírá. Důvodem je opět covid-19.

Letos jsme si v březnu připomněli výročí 170 let od narození našeho prvního československého prezidenta TGM, v září pak 83 let od jeho úmrtí. Dne 28. října vzpomínala naše země na 102. výročí založení československé republiky, i když vše proběhlo ve velmi omezené míře s ohledem na hygienická opatření. Na tato výročí Sokol vzpomíná položením kytičky k pomníku TGM v Telnici a podle okolností a možností se zúčastňujeme i jiných akcí. 8. říjen byl stanoven jako celostátní památný den sokolstva. V plánu stále trvá vysazení lípy před telnickou sokolovnou. Nejisté je také „Sokolské Brno 2021“. Návčivky měly být již zahájeny, ale důvod všichni známe...

Popřejme ještě jednou našim členům k jejich výročím (v pořadí od ledna): Ludmila Jašková, Libuše Roblíková, Petr Novák, Pavel Jašek, Jana Kocmundová, Věra Životská, Jiřina Šillero-ová, Patrika Holčápková, Jiří Sekanina, Rostislav Sobotka, Milan Kocmunda,

Marian Micheller, Květoslava Sedláková, Antonín Jahoda, Elemír Kamenický a Pavel Laštůvka.

Nejstaršími členy našeho Sokola jsou s. Františka Laštůvková a s. Milada Knolová a za muže br. Elemír

Kamenický. Nejmladšími členy ročníku 2016 jsou Eliška Bačíková, Lucie Škvařilová, Ema Danižová a Anna Luisa Skop. V letošním roce nás opustil nejstarší dlouholetý házenkář (a do dubna i nejstarší člen naší jednoty) br. Miroslav Knol. V dubnu nás také opustil pan František Vykouřil, významný házenkář a dřívější funkcionář. Čest jejich památce!

Na konci roku poděkujeme starostce a výboru Sokola, trenérům, cvičitelům a všem, kteří se podílí na akcích a chodu Sokola. Rodině Hrozkové děkujeme za květinové dary, stejně tak i dalším sponzorům. Važme si toho, co bylo zbudováno, vylepšeno a do dnešních dnů se stále udržuje, vše však závisí samozřejmě na financích, sokolská hospoda pod vedením Tomáše Seňora Sobotky doznala velkých změn k lepšímu a láká k pořádání různých oslav a akcí. Jednotlivé sokolské oddíly si o svých akcích píšou samy.

Jelikož se tento rok již krátí, popřejme našim členům příznivcům a spoluobčanům klidné a spokojené Vánoce a do nového roku 2021 vše dobré, žádný covid-19 a aby nám všem bylo lépe!

Jsem ráda, že se letošní obecní stolní kalendář věnuje telnickým hodům, na které se po roční přestávce jistě všichni v roce 2021 těšíme!

Eva Kořalníková, TJ Sokol Telnice

Veřejné cvičení Sokola v Telnici bylo 31. července. Průvod uspořádáním i početností působil pěkným dojmem. Účast jednot v okrsku sdružených byla důstojná až na jednotu z Újezda. Veřejné cvičení pořádala jednota na vlastním cvičišti, pro něž ochotou obce darování a členstvem zatím upraven vhodný pozemek v těsné souvislosti s obcí. Část pozemku určena již na staveniště pro příští Sokolovnu. Přesně v stanovenou hodinu nastupují ženy ku cvičení na nářadí. Vhodně volené cviky a dobře zacvičené působily dobře, zvláště kladina. Po odchodu žen nastupují ku cvičení na nářadí muži. Pěkně cvičeno na všech nářadích a pamatováno na přiměřenost cviků. Žačky zacvičily nesnadná cvičení s míčky dosti dobře. Živé působily a značně pobavily hry žactva, hlavně chůze a pak závod na chůdách. Družstvo vyspělých borců ukázalo na koni na dél zdařilé přeskoky a skrčky. Živé hrazdy žáků a cvičení dorostenců s pálkou zacvičeny svižně. Stejně tak kroužky dorostenek i kužely žen. Veřejné vystoupení zakončeno slovenskými prostnými žen a mužů. Cvičena velmi dobře. Návčivk svědčí o dobrých, svědomitých vedoucích i borcích.

Sokol.

Sokol Telnice zahajuje 20. září výročí 100. nar. Dr. Mir. Tyrše slavnostním kladením základního kamene k sokolovně. Stavba provádí se za účinného přispění nejen členstvem, ale i místních příznivců. Slavnost bude listě dostaveničkem všech přátel snaživé jednoty. Q-a

V roce 2021 si také připomeneme 90 let od zahájení stavby naší sokolovny. Tehdejší noviny s názvem „Svoboda“ o tom informovaly širokou veřejnost.

Hockeyový turnaj Sokola Telnice.

Vítězem zajímavého a dobře uspořádaného turnaje se stal po 3 krásných zápasech mistr župy Vaníčkovy Sokol Brno-Slatina, 2. Sokol Telnice, 3. Sokol Roznberk-Chrlice. Jednotlivé zápasy: Sokol Telnice—Sokol Roznberk-Chrlice 2:2 (1:0, 0:1, 1:1), Sokol Slatina—Sokol Roznberk-Chrlice 3:1 (1:0, 1:1, 1:0), Sokol Slatina—Sokol Telnice 5:2 (4:0, 1:0, 0:2).

Zajímavou vzpomínkou je třeba také 80 let od hokejového turnaje Sokola Telnice, který se v naší obci konal v roce 1941.

◀ V roce 2021 si připomeneme 100. výročí tohoto veřejného cvičení, které se konalo u nás v Telnici 31. července 1921. Takto o něm referoval dobový tisk.

ROZHOVOR S JIŘÍM GREGOROVÍČEM ML.

Házenkářská STRABAG Rail Extraliga, stejně jako ostatní české sportovní soutěže, vstoupila už do třetího týdne nucené přestávky. Hráči jsou opět odkázáni na individuální kondiční tréninky a nejistota návratu ke společným tréninkům v hale či zápasům nadále trvá. Jiří Gregorovič, devatenáctiletý pivot Nového Veselí, zakončil své působení v dorostenecké kategorii a od nové sezóny je již stálým členem veselského mužstva. V aktuálním rozhovoru se podělil o své začátky s házenou, začátky v Novém Veselí či o dojmy z výsledků a očekávání v aktuální rozkouskované sezóně.

■ *Na úvod návrat k vašim začátkům – kdy jste začal hrát házenou a co se vám na tomto sportu líbí?*

K házené jsem se dostal ve čtyřech letech díky jednomu spoluhráči od táty, který mě poprvé přivedl na trénink. Na házené mám nejradši to, že každý z týmu se může obětovat, a pomoci tak týmu vítězit a posouvat se dál.

■ *S házenou jste začínal v Telnici. Pamatujete si, kdy jste poprvé navštívil a hrál v Novém Veselí?*

Bylo to již v žákovských kategoriích, kdy jsme s Telnicí jezdili do Veselí na turnaj Rozhodni se sám, a s některými

spoluhráči jsme zase jezdili za Veselí na jiné akce a účastnili se zde i tréninkových kempů.

■ *Přestupoval jste do novoveselského dorostu – jaké pro vás bylo přestoupit do Nového Veselí, centra TCM?*

Určitě to byla změna. Ve Veselí bylo vše nastaveno jinak, tréninky každý den pro mě byl šok. Ale všichni jsme poctivě pracovali, a tak jsem si na tento režim velice rychle zvykl. Měl jsem tu úplně jiné možnosti na zlepšení svých schopností a odstraňování vlastních chyb.

■ *Minulá sezóna pro vás byla poslední ve starším dorostu. Od této sezóny už*

jste primárně součástí A-týmu mužů. Jaké jsou vaše dosavadní pocity? Jak se vám pracuje pod vedením nového trenéra?

Mé pocity jsou zatím pozitivní (smích). V týmu panuje skvělá atmosféra. I přes vynucené pauzy a karanténu v týmu vždy panovala dobrá nálada. Pod novým trenérem se mi pracuje dobře, hledá s námi naše chyby a postupně se je snažíme odstraňovat.

■ *Jaké jsou vaše dojmy z dosavadních výsledků letošního extraligového ročníku?*

Výsledky jsou pro mě dost překvapivé, tabulka je velmi vyrovnaná. Zatím je vidět, že každý může porazit každého.

■ *Sezóna je velmi negativně poznamenána aktuální situací a všemi omezeními a zákazy. Jaká jsou vaše očekávání do dalšího průběhu sezóny? Máte nějaký osobní cíl?*

Určitě bych chtěl, aby se sezóna dohrála, aspoň základní část. Zatím jsou však všechna opatření proti. Určitě je teď čas a hodně důležité pracovat individuálně na sobě. Mým cílem je hlavně to, abych se zlepšoval po všech stránkách, a mohl tak konkurovat starším a zkušenějším hráčům.

■ *Jak náročné je zůstat v dobré náladě a udržovat se v kondici a herní pohodě při tolika omezeních a přerušeních sezóny?*

Nejhorší pro nás byla určitě týmová karanténa, kdy jsme spolu nemohli trávit žádný čas, jak na hřišti, tak mimo něj. A také odložení našich zápasů nebylo pro naši kondici dobré. Naštěstí každý týden dostáváme individuální plány, a máme tak možnost trénovat alespoň sami doma.

■ *Máte nějaký zážitek či úspěch, kterého si ceníte nejvíc?*

Úspěch pro mě byl určitě náš titul mistrů republiky v dorostenecké kategorii. Za úspěch však považuju také účast na některých reprezentačních akcích a to, že můžu být součástí našeho A-týmu.

Rozhovor vedla Karolína Straková a byl převzat z internetových stránek českého svazu házené www.handball.cz

NOVÝM TRENÉREM JIHMORAVSKÉHO VÝBĚRU CHLAPCŮ JE MAREK JAHODA

Novým trenérem výběru chlapců Jihomoravského svazu házené byl jmenován Marek Jahoda, bývalý extraligový hráč a v současnosti trenér Sokola Telnice.

■ *Jak bude probíhat výběr hráčů pro tým výběru JmKSH?*

Jednotlivé kluby nahlásily talentované hráče, které pozveme na základní kemp. Máme v plánu uskutečnit dva základní kempy, a to podle spádovosti družstev. Jeden v Telnici a druhý v Bohunicích. Na těchto kempech vybereme zhruba 20 hráčů, které budeme zvat na výběrové kempy a připravovat je společně na Letní olympiádu dětí a mládeže, která se uskuteční v polovině roku 2021 v Olomouci. Dále chceme pořádat také kemp pro hráče, kteří nebyli vybráni, abychom je motivovali do další práce. Tento kemp bude důležitý i pro případné doplnění výběru kvůli zranění, popřípadě ztráty výkonnosti hráčů.

■ *Jak budou kempy probíhat?*

Máme představu, že bychom se scházeli minimálně jednou měsíčně a využívali haly klubů Sportovních středisek. Počítám i s účastí trenérů nominovaných hráčů, aby nám pomáhali rozší-

řit metodický koncept JmKSH do všech klubů v kraji.

■ *Plánujete i přípravné turnaje nebo soustředění?*

Ve spolupráci s krajskou trenérkou bychom rádi oslovili přílehlé kraje s možnostmi konfrontace. Máme v plánu pořádat přípravný turnaj a recipročně se účastnit i turnajů ostatních krajů. Krátká víkendová soustředění považuji za důležitá, aby kluci, kteří se znají jen jako soupeři, vytvořili skutečný tým a byli schopni dobře reprezentovat náš kraj na Letní olympiádě dětí a mládeže.

■ *Aktuální situace ohledně covid-19 vám ale nepřeje, že?*

Vůbec. Základní kempy jsme plánovali na 28. října 2020. Vzhledem k aktuální situaci jsme je museli pochopitelně zrušit. Doufám, že se situace zlepší a hráči se vrátí nejen do škol, ale samozřejmě i k tréninku.

Rozhovor byl převzat z internetových stránek českého svazu házené www.handball.cz.

MINIKEMP 2020

Ondřej Zdráhala – nejlepší střelec EURA 2018 a kapitán české reprezentace – se na chvíli stal součástí letošního letního soustředění telnických miniházenkářů. Lepšího hosta jsme si snad ani

nemohli přát. Využili jsme příležitosti, že se Zdráhala před odletem na katarské angažmá v Al-Wakrá připravoval na půdě SKKP Handball Brno. Přijal naše pozvání a přistoupil k němu opravdu

zodpovědně. Nejdříve neváhal dětem zodpovědět všetečné otázky, po kterých propukla velká autogramiáda. Získat podpis na kempové tričko a podpisovou kartu si nikdo nenechal ujít.

Stejně tak zahrát si společně s lídrem české reprezentace čtverkovou házenou. Nejdříve se Ondra s každým zvlášť vyfotil a potom už v oddílovém telnickém tričku odehrál maraton miniaturní se všemi účastníky kempu. Těsně před rozloučením se stihnul podepsat (i s věnováním) na zeď restaurace U Seňora (přijďte se přesvědčit).

Ale nebyl to jediný zážitek, který si mohly děti z kempu odnést. Od pondělí 17. do pátku 21. srpna toho bylo opravdu hodně. Dny rozdělené na tři tréninkové bloky strávilo devět mladších a osmnáct starších dětí v areálu sokolovny, ale i mimo něj. Tak například ve středu jsme podnikli společný výlet do hodonínské ZOO. Ve čtvrtek parta

starších minižáků vyrazila na kolech do Kobylnic na workoutové a beachvolejbalové hřiště, kde nás čekal netradiční náročný trénink v písku. V pátek to byl cyklovýlet na hřiště do sousedního Otmarova. Počasí nám přálo, a tak mohly děti trávit téměř celý týden na čerstvém vzduchu. Jen v úterý nám celý den propršel. Využili jsme tak sálu sokolovny, kde se menší děti věnovaly gymnastice, zatímco starší kluci odehráli turnaj ve futsalu a florbalu. Dopolední náročné tréninky vystřídaly odpolední oddychové. Žádný den nemohly chybět čelenky – tradičně nejoblíbenější hra. Ale také pétanque, obří opičí dráha nebo střelba ze vzduchovky sklidily velký úspěch.

Po celý týden jsme využívali možnost stravovat se v restauraci U Seňora. Každý si to moc pochvaloval a chodil si přidávat. Na závěrečném hodnocení obdrželi všichni účastníci nejen drobné odměny, ale za tréninkovou píli i turnajovou výbavu: mladší děti sportovní batůžky a starší kluci sportovní tašky. I když to letos nebylo soustředění na Vysočině, ale mělo ráz příměstského kempu, vůbec to nevadilo. Věříme, že si to děti užily a pomohlo jim to k přípravě do nadcházející nové sezóny.

Rozsáhlou fotogalerii si můžete prohlédnout na stránkách miniházené: www.hazenateleminicemi.wbs.cz/fotogalerie.html.

*Martin Žák,
oddíl házené TJ Sokol Telnice*

KEMP 2020

I v letošním zvláštním roce, poznamenaném pandemií covid-19, jsme již tradičně, po šesté, uspořádali na konci léta příměstský tábor určený pro kategorii mladších a starších žáků házené. Dlouho se nevědělo, s jakými omezeními se budeme potýkat, ale nakonec jsme „propluli“ mezi vlnami vlastně bez omezení. A pokud to můžu zhodnotit, tak letošní ročník patřil mezi nejlepší. Začali jsme v pondělí testováním sportovní

výkonosti, kdy všech 26 dětí z ročníků 2006–2009 přistoupilo zodpovědně a s maximálním úsilím ke všem disciplínám. Nejlepší výkony předvedla trojice Ondřej Bureš, Roman Jahoda a Jakub Chovanec. Následující dny jsme v areálu sokolovny zlepšovali individuální dovednosti a souhru družstva ve třech až čtyřech jednotkách denně, samozřejmě byly i nesmrtelné čelenky. Oživením byla nejen tréninková jednotka

vedená telnickými odchovanci hrajícími českou extraligu: Jiřím Gregorovičem a Davidem Popelou, ale i dalšími trenéry: Milošem Hrdličkou, Tomášem Palíkem a Davidem Bímem. Brankáři měli speciální trénink s Ondřejem Příkrylem. Tímto všem zmíněným děkuji, poděkování patří i Tomášovi Sobotkovi za neuskutečný catering.

*Marek Jahoda,
trenér oddílu házené TJ Sokol Telnice*

HOLIDAY CUP 2020 ZLÍN A TELNIČTÍ MINIŽÁCI

Turnaj HOLIDAY CUP ve Zlíně měl posloužit jako první přípravný turnaj v nové sezóně a zároveň jako vyvrcholení našeho soustředění. Svoji roli splnil, i když jeho původní verze byla mnohem lákavější. Vadu na krásu

20. ročníku bohužel způsobil řádící koronavirus, kvůli kterému odřekli účast mnozí atraktivní (i zahraniční) soupeři. Turnaj tak nakonec proběhl v sobotu 22. srpna 2020 v naprosto očesané podobě. Namísto dvoudenního klání se

turnaj stihl odehrát téměř během dopoledne, namísto spousty neznámých soupeřů jsme se utkali pouze se třemi týmy ze Zlína a Horky nad Moravou. Šanci odehrát turnaj dostali všichni, kdo absolvovali letní soustředění.

Mohli jsme tak přihlásit dvě družstva starších minižáků. Poslední úpravou před začátkem bylo, že se turnaj odehrál bez počítání skóre a bez vyhlášení pořadí. Pokud by ke změně nedošlo, umístila by se naše dvě družstva na prvních dvou příčkách. Medaili si tak nakonec mohli odvézt všichni. Navíc sladkou odměnu v podobě dvou dortů. Děkujeme všem fanouškům, kteří nám přijeli fandit a společně s námi přežili ten den panující tropické počasí. Fotky z turnaje si můžete prohlédnout na stránkách miniházené: www.hazenateelnicemini.wbs.cz/fotogalerie.html.

*Martin Žák,
oddíl házené TJ Sokol Telnice*

HÁZENKÁŘSKÉ NADĚJE 2020 HORKA NAD MORAVOU

Na turnaj do Horky jsme 29. srpna 2020 odjeli se sestavou starších minižáků bez velkých herních zkušeností. Šanci prosadit se bez opor týmu tak dostali nováčci a hráči širšího kádru. Horka se letos blýskla kvalitním obsazením a sešla se zde převážná většina týmů s velkou herní kvalitou. Bohužel začátku turnaje nepřálo počasí a díky ranním deštům se muselo ustoupit

z původně plánované hry na dvou hřištích, a tak se hrálo pouze na jednom. Někteří účastníci se dokonce během turnaje odhlásili. Ti, kdo turnaj dokončili, se dočkali medailové odměny. Medaile nakonec dostali všichni. Poháry za první tři místa si odvezli Náchod, Kostelec a Ivančice. Naším se nedařilo, ale s tím jsme počítali. Na turnaj jsme jeli sbírat cenné zkušenosti a chtěli

jsme dát šanci dětem, které se na velké akce většinou nedostávají. Ocenění „Talent družstva“ si letos odvezl Viktor Linhart. Gratulujeme! Poděkování patří rodičům za pomoc s dopravou a podporu z publika. A také Matějovi za premiéru v roli technického vedoucího družstva.

*Martin Žák,
oddíl miniházené TJ Sokol Telnice*

*Ocenění Talent družstva získal
Viktor Linhart*

MLADŠÍ ŽÁCI PŘIVEZLI Z ÚJEZDA STŘÍBRO

V rámci letní přípravy na novou sezónu jsme se již tradičně zúčastnili turnaje u sousedů v Újezdě. Pátý ročník Memorálu Jaroslava „Bagra“ Konečného, konaný 5. září 2020, se nám zase vydařil. Turnaje se zúčastnilo celkem osm týmů.

Hrací systém rozdělil žáky do dvou základních skupin po čtyřech týmech. Naše skupina byla tato: Sokol Telnice, SHC Maloměřice, Legata Hustopeče a Sokol Nové Veselí. Kluci v základní skupině porazili Majlont a Hustopeče,

ale na Nové Veselí nestačili. Po základní skupině se podle umístění vytvořily nové dvě skupiny, v nichž se započítaly vzájemné zápasy – takové playoff a ployut. My jsme hráli skupinu playoff a utkali se s domácím klubem Sokol

Újezd u Brna a s týmem SK Kuřim. Oba zápasy kluci vyhráli, ale nesli si ztrátu dvou bodů z prohry ze základní skupiny, takže nakonec jsme letos obhájili druhé místo. Kluky a Marky musím zase pochválit: hráli, jak nejlépe mohli a v plném nasazení – a to se teda moc cení.

Individuální ceny:

Denis Přerovský – nejlepší střelec
Matěj Habiger – vybrán do All Stars týmu turnaje

Výsledky:

Telnice : Maloměřice 12 : 7
Telnice : Nové Veselý 11 : 14
Telnice : Hustopeče 10 : 7
Telnice : Újezd u Brna 12 : 11
Telnice : Kuřim 13 : 10

Sestava: Štelcl (1), Sekanina (3), Burian, Horáčková (3), Příhoda N., Habiger M. (10), Štefka, Přerovský (29), Jestřebecký A., Sklenář D. (8), Prášek (4), Švaňhal.

*Pavla Michellerová,
oddíl házené TJ Sokol Telnice*

HÁZENKÁŘSKÝ FESTIVAL LOVOSICE 2020

Podobný příběh jako jamajští bobisté prožívali starší minižáci při svém tažení Házenkářským festivalem v Lovosicích. Z malé obce na jižní Moravě vyrazili kluci vlakem na prodloužený víkend 4.–6. září do severních Čech na vůbec největší házenkářskou akci letošního roku. Naším cílem byl získání cenných zkušeností a možnost herně se porovnat s týmy, se kterými se běžně na turnajích nepotkáváme. HC Elbflorenz 2006 e. V. (1, 2), HK Baník Most, HBC Continental Jičín (1, 2), HSK Tygři Ústí nad Labem, BSV Grün – Weiß Finsterwalde, Lions Hostivice, Zruč nad Sázavou, TJ Sokol Velké Meziříčí, Házená Rokycany, HC Dukla Praha (1, 2), HK FCC Město Lovosice (1, 2, 3), TJ Lokomotiva Louny (1, 2), TJ JM Chodov, TJ Sokol Kostelec na Hané, Liberec Handball, TJ Slavoj Děčín – všechno kluby zvučných jmen. Jako prvoročáci ve starší kategorii jsme při pohledu na většinou o hlavu větší a o rok starší soupeře museli krotit ambice, ale rozhodně jsme se nevzdávali možnosti překvapit.

Celkem 24 týmů se rozdělilo na čtyři venkovní hřiště do skupin po šesti. Naše skupina byla možná právě ta nejtěžší. S favoritem turnaje německým týmem HC Elbflorenz 2006 e. V. jsme jako jediní dokázali držet krok a podlehlí pouze o sedm branek. Se Zručí nad Sázavou jsme uhráli remízu a týmu TJ Sokol Vel-

ké Meziříčí jsme nedali sebemenší šanci. Stejně tak i Dukle Praha 2. Abychom postoupili ze skupiny do bojů o 1.–8. místo, museli bychom si poradit s domácím týmem HK FCC Město Lovosice. V poločase bylo ještě skóre o 3 branky v náš prospěch. Těsně před koncem ale přišlo něco naprosto nečekaného. Rozhodčí nejdříve nesmyslně uznal nastřelenou tyčku jako platnou střelu a hned poté odpustil obrovitému soupeři doslova likvidační fauly, díky kterým se naši kluci těžko zvedali ze země. Ihned

po otočení skóre na 17:16 pro Lovosice sudí odpískal konec zápasu. Pokud tohle nebyl úmysl dostat domácí tým do finálních bojů, tak potom si to neumím jinak vysvětlit. Svět sportu nebývá vždy spravedlivý, ale v těchto dětských kategoriích mi to nepřijde ani trošku na místě. Museli jsme se s kluky domluvit, že na tuto absolutní křivdu rychle zapomeneme a se vztyčenou hlavou se v turnaji pokusíme o co nejlepší výsledek. I když nás čekal krok zpět, sestup do skupiny o 9.–17. místo.

Naše odhodlání nevzdát se odnesl hned následující vyzyvatel TJ Lokomotiva Louny. Stejně tak i TJ JM Chodov. Na řadu přišel poslední krok ke konečnému umístění. To už se na nás připravoval rival z posledních let – TJ Sokol Kostelec na Hané. Soupeř nás zná velmi dobře, a proto vsadil vše na jednu kartu – dostat Matěje ze hry. Nasadil na něj velmi těsnou osobní obranu a při zisku míče se ho snažil za každou cenu zastavit. Ještě několik vteřin před koncem to s námi vypadalo bledě, prohrávali jsme rozdílem dvou branek. Musím před kluky smeknout za to, jak se nevzdali a opravdu v posledních vteřinách skóre vyrovnali. Remíza po základní hrací době znamenala jediné – rozstřel ze sedmiček. Štěstí se v tu chvíli přiklonilo k soupeři. Pro nás to znamenalo konečné desáté místo.

Turnaj po zásluze vyhrála Dukla Praha s výběrem kluků ročníku 2010. Na druhý stupínek vystoupal obrovitý HBC Continental Jičín. Pokud by základní skupina probíhala v duchu fair play, mohlo třetí místo cinknout i u nás – bronz totiž braly Lovosice, které (stejně jako s námi) kontroverzně otočili skóre s nakonec čtvrtým celkem HC Elbflorenz 2006 e. V. Dovolím si tvrdit, že týmy na 5.–8. místě bychom hravě přehráli.

Snad to bylo několikahodinovou cestou vlakem nebo postupným získáváním sebevědomí během turnaje. Každopádně naši kluci – jedni z nejmenších a nejmladších účastníků turnaje

– si sjednali respekt ostatních velkoklubů a já jsem pyšný na to, že jsem měl tu čest stát na místě jejich střídačky. Pro mě jsou Matěj Žák, Vítek Dvořák, Honza Kubový, Daniel Pytlíček, Vojta Řezníček, Matyáš Konečný, Adam Horák a Tobiáš Mrkvica „ZLATÍ HOŠÍ“!

Během turnaje jsme si užívali i bohatý doprovodný program – opékání buřtů, letní kino, večerní ohňostroj, ale také extraligové utkání (netradičně na Zimním stadionu) mezi domácími HK FCC Město Lovosice a TJ Sokol Nové Veselí, v jehož dresu nastupuje i odchovanec telnické házené Jiří Gregorovič ml. Veselí Lovosicím sice podleho,

ale Jirka neváhal, přišel kluky pozdravit a po tom, co všem podepsal turnajová trička, následovala společná fotka.

Závěrečné poděkování ale nepatří jenom našim klukům. Patří i všem rodičům, kteří nás na dálku podporovali (a myslím tím i ty, jejichž děti se turnaje neúčastnili). Díky všem!

Už víme, co nás příště čeká. Tak se na nás těšte, Lovosice!!!

Fotky z turnaje si můžete prohlédnout na stránkách miniházené: www.haznatelnicemini.wbs.cz/foto-galerie.html.

*Martin Žák,
oddíl miniházené TJ Sokol Telnice*

II. MEMORIÁL LIBORA KONÍČKA 2020 V SOKOLNICÍCH

Už třetí rok po sobě vyšlo sokolnickým pořadatelům počasí a nic nebránilo tomu, aby se za slunného dne uspořádal turnaj v miniházené věnovaný památce Libora Koníčka. V sobotu 12. září jsme se zúčastnili s družstvem minižáků a také přípravy, pro kterou to byl první pohárový turnaj. Po důkladné vstupní prohlídce – změření teploty a dezinfekci rukou – mohl turnaj začít. Sešly se zde většinou kluby z blízkého okolí. Kromě Telnice a domácích Sokolnic také Újezd u Brna, Hostěradky-Rešov, Kuřim, SKKP Brno a Velké Meziříčí. Děti z přípravy kopírovaly výkony starších kluků, a tak nakonec obě družstva skončila na skvělé druhé pozici. První místa zůstala Sokolnicím. Sportovní slunečné odpo-

ledne jsme tedy zakončili převzetím stříbrných pohárů a spousty sladkých odměn. Tímto končí naše účinkování pod širým nebem a jelikož je házená

halový sport, těšíme se na soutěžní turnaje pořádané pod hlavičkou JmKSH. Fotky z turnaje si můžete prohlédnout ve fotogalerii miniházené:

www.hazenateelnicemini.wbs.cz/fotogalerie.html.

*Martin Žák,
oddíl miniházené TJ Sokol Telnice*

MONTÁŽ NAFUKOVACÍ SPORTOVNÍ HALY

Léto rychle uběhlo, přiblížily se podzimní měsíce, a tak jsme tedy v sobotu 19. září 2020 postavili nafukovačku. Tradičně jsme se sešli, až na jednu výjimku, my házenkáři, abychom pod obvyklým odborným vedením Františka Topinky z Techtextu připravili na chladné dny kryté sportoviště pro házenou i další sporty. Jako vždy „Fanda dirigoval“ a „my jsme makali“. A šlo nám to dobře. Nejdříve jsme srolovali a následně rozmotali povrch hřiště, abychom vymetli přes léto usazený prach, suché plody a drobné listy ze stromů.

Jelikož vchodový, únikový a nafukový díl i úchytné kotvy pro lanovou síť jsme již usadili v průběhu týdne, tak jsme mohli hned začít rozkládat plachty (spodní pohledová, střední izolační bublinková a vrchní UV). Nakonec přišla na řadu lanová síť. V cca 11:00 hod. jsme začali se samotným nafukováním haly. Tu chvilku jsme využili k malému občerstvení – nápoje od p. Sobotky, polévka od p. Bímové. Po vztyčení haly jsme uvnitř vše vzorně utěsnili. Následně jsme nafukovačku mírně „popustili“ kvůli montáži světel a pak opět natla-

kovali na obvyklý provozní tlak. Pak přišly na řadu dokončovací práce: nastěhovali jsme koberce, lavičky, časomíru, stůlek časoměřičů, ozvučení atd. Právě tyto finálové práce vždy zaberou spoustu času. Nicméně vše proběhlo jako obvykle a bez problémů a v 14:30 bylo hotovo a hala tak byla připravena na podvečerní zápas v házené. Odměnou za odvedenou práci nám bylo pivečko od Seňora a přesvědčení, že jsme již nafukovací halu letos stavěli naposledy...

Házenkáři Sokola Telnice

TELNICKÁ SPORTOVNÍ HALA PO PŮL ROCE OŽILA HÁZENOU!

Téměř ihned po skončení montáže sportovní haly vyběhli v sobotu večer (19. září 2020) na hrací plochu dorostenci Sokola Telnice k utkání 1. kola s Tatranem Bohunice. Že jim bude domácí prostředí svědčit ukázalo nastřílených 52 branek v síti soupeře. V neděli odpoledne pak vyzkoušeli halu i mladší a starší žáci, kteří stejně jako jejich starší kamarádi v sobotu

nedali soupeři z brněnských Bohunic šanci a přesvědčivě zvítězili. Vrcholem prvního házenkářského víkendu v letošní „halové“ sezóně byl pak šlágr II. ligy mužů mezi nejúspěšnějšími týmy posledních let – domácím Sokolem Telnice a aspirantem na postup Tatranem Bohunice. Posílení hosté prokázali větší zkušenost i herní kvalitu a velmi slušně zaplně-

nému hledišti tak neudělal radost výsledek 24:31. Jsme rádi, že chodíte na házenou a držíte nám palce i v této nelehké době! Zároveň bychom chtěli poděkovat za disciplinovanost při dodržování stanovených omezení, která nejsou nikomu z nás příjemná. Vše proběhlo bez nejmenších komplikací.

Děkují vaši házenkáři Sokola Telnice

VZPOMÍNKA NA FRANTIŠKA ČERMÁKA

František Čermák

Když mě pan starosta požádal, zda bych mu nenapsala vzpomínku na telnického rodáka pana Františka Čermáka, trochu jsem se bránila. Koho by mohlo zajímat povídání ženské, která v Telnici nikdy nežila. Nakonec, ani s panem starostou jsem se nikdy osobně nepotkala, známe se pouze „po e-mailu“. Jako milovník historie nám čas od času doplňuje informace do internetové encyklopedie dějin Brna, které se týkají telnických občanů, kteří mají v encyklopedii medailonek.

Od roku 1963 jsem se svým bývalým kolegou Františkem Čermákem pracovala v Muzeu města Brna až do jeho odchodu do důchodu. Když jsem v roce 1941 po skončení vysokoškolského studia nastoupila do muzea do oddělení, které se věnovalo výzkumu Špilberku jako pověstného žaláře, byl mým prvním šéfem. S odstupem mnoha let si uvědomuji, jaké jsem tehdy měla štěstí. Při studiu jsme se o dějinách Brna nic neučili, teď jsem pracovala v instituci, jejíž hlavní náplní byla historie a umění města Brna. Ale získala jsem vynikající učitele, známou brněnskou historičku Milenu Flodrovou a svého nového šéfa, který mě uváděl do problematiky smutné historie Špilberku jako pověstného žaláře národů. Oba byli velice přátel-

ští, snažili se mi pomoci se zapracovat, ale také nezištně předávali své znalosti. Ale nebyly to pouze jejich vědomosti, člověka ovlivňovalo jejich nadšení pro historii, jejich úvahy nad různými otázkami, které vás napadají. Nikdy jsem nezjistila, zda někdo z rodiny Františka Čermáka byl zapojen v protifašistickém odboji nebo byl vězněn. Ale nezapomenu na jeho hlas, který se „lámal“, když jsme připravovali výstavu o atentátu na Hendricha a stanném právu, které následovalo, se stovkami poprav a dalšími represemi. Když mi vyprávěl o zájezdu do Osvětimi, řekl mi: „Průvodce vám sdělí číslo přes šest milionů obětí, ale potom procházíte a vidíte: místnost plná dětských botiček, jiná naplněná kufry, další s lidskými vlasy, a další a další místnosti, to komentář nepotřebuje“. To mě ovlivnilo natolik, že jsem nikdy nenašla odvahu nějaký koncentrák navštívit. Poslouchala jsem stovky příběhů pamětníků období okupace, vdovy po popravených, ale tu odvahu navštívit místa, o kterých hovořili, jsem nenašla nikdy. Musel být velmi citlivý, protože, když prováděl jednou po Špilberku lidické ženy, svěřily mu i své pocity, o kterých určitě nehovořily s každým: „My věříme, že naše děti někde žijí, nejsou sice s námi, ale žijí. Protože, kdybychom tomu nevěřily, nemohly bychom žít my!“

Profesor Čermák, nejbližší kolegové mu říkali František, měl docela nadání na jazyky (z gymnázia znal němčinu, latinu a řečtinu, to bylo tehdy „obvyklé“, odtud přece šli studenti na humanitní vysokou školu). Samostudiem se naučil italsky, to kvůli práci v muzeu, kde bádal v archivu o věznění italských karbonářů na Špilberku, pro Italy srdeční záležitost. Každý Ital, který přijede do naší republiky, musí navštívit Špilberk, jinak „jako by zde nebyl“. Nevím, zda to platí i dnes, ale mnohokrát nám to tehdy vyprávěli průvodci, kteří italské skupiny provázeli. Italštinu zvládl tak dobře, že si psával s jedním Italem, který mu každoročně posílal krásné obrazové publikace, to vše za to, že jej jednou provedl v pondělí (kdy bylo zavřeno) po Špilberku v italštině.

Asi uměl i trochu francouzsky, možná zde hrál roli „kraj bitvy u Slavkova“,

odkud pocházel. Dokládá to třeba následující historka. Po práci pomáhal doma v hospodářství. Jednou vezl na trakaři nasekanou jetelinu a tu u něj zastavilo auto, zbloudilý Francouz se ptal, jak se dostane na Mohylu míru. Asi se dost divil, když dostal odpověď „prostého venkovana“ ve francouzštině.

U spolupracovníků byl oblíbený, obliba přetrvávala i u bývalých studentů, protože jej často zvali na setkání po letech. Po odchodu do důchodu ještě pracoval jako průvodce v kásematech, a nakonec jako dozorce v Měnské bráně až do roku 1991, občas se potom ještě vypravil za námi na špilberský kopec „na kafe“, i když, jak říkal, je kopec každým rokem vyšší a vyšší.

Já si spíše pamatuji takové úryvky z muzejního života, co si ale vzpomínám, že se jako funkcionář věnoval telnické házené. Třeba mi vyprávěl, že v době, kdy Telnice hrála nejvyšší házenkářskou soutěž, měl přijet nějaký rozhodčí ze Slovenska. Zaplatili mu hotel Metropol (stával pod nádražím a nebyl tak drahý, přece jen museli šetřit, protože neměli tolik peněz jako jiné velké oddíly), rozhodčí přijel, viděl a šel do Internationalu! Oni pak platili hotely oba...

Čermákovi se nakonec z Telnice přestěhovali do Brna do družstevního bytu, který pan profesor odpracoval. Starší občané si vzpomenu, jaké to bylo, když jste museli po své práci jít ještě odpracovat určené hodiny na stavbu. On už měl před důchodem, býval hodně unavený. Ale i zde si získal svou mírnou a přátelskou povahou mnohem mladší nové spoluobyvatele v brněnských Židencích. Do Telnice však jezdili s manželkou na zahrádku, asi přece jen byli více lidmi venkovskými. Když slavil svých 80 let, byli jsme za ním doma a on nám s radostí ukazoval, že si na něj vzpomněli s blahopřáním také z Telnice.

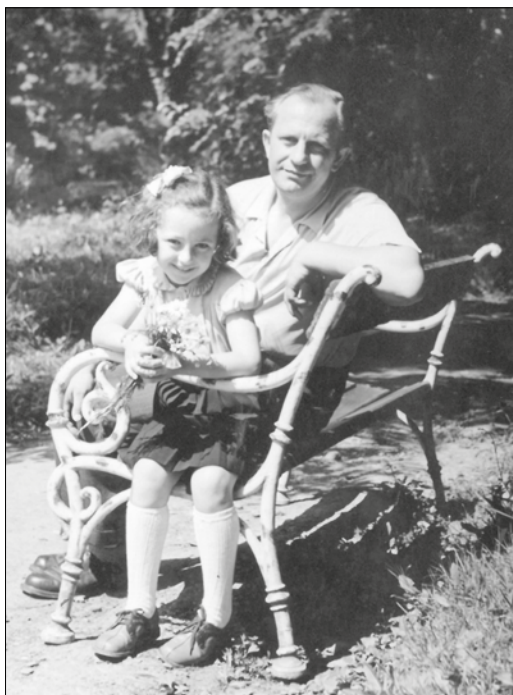
Pan profesor František Čermák byl člověk nenápadný, ale patřil k lidem, které každá společnost potřebuje pro jejich ohleduplnost, laskavost a ochotu pomoci. Tak si jej pamatuji já z naší dvacetileté muzejní spolupráce.

Miroslava Menšíková, Brno

ŽIVOTOPISNÁ DATA FRANTIŠKA ČERMÁKA

Miluška (Emilie) Čermáková,
roz. Svobodová

František Čermák se svojí dcerou

Pan František Čermák (*19. 8. 1915 – †12. 12. 2000) byl telnickým rodákem. Po ukončení základní školní docházky maturoval v roce 1935 na prvním českém gymnáziu na dnešní třídě Kpt. Jaroše v Brně, potom studoval učitelství (obory historie a zeměpis) na Masarykově univerzitě. Nastoupil

jako středoškolský učitel na gymnáziu ve Frenštátě pod Radhoštěm, následovalo gymnázium a obchodní akademie ve Vyškově. Ve Vyškově pak pokračoval na zemědělské a zdravotní škole. Po skončení „vyškovské etapy“ svého života nastoupil do Muzea města Brna, kde pracoval až do svého

odchodu do důchodu. V důchodovém věku ještě působil jako vedoucí archivář v detašovaném pracovišti muzea v Měniněské bráně.

V Telnici dlouhou dobu působil jako knihovník a jeho práce pro obec byla v tomto směru velmi dobře hodnocena, navíc svými znalostmi a kontakty pomohl Františku Vykouřilovi a Vladimíru Pustinovi připravit knihu 750 let obce Telnice, která se zabývala historií naší vesnice. Nějaký čas vedl telnickou házenou a údajně psal i kroniku Sokola. Oženil se s telnickou rodačkou Miluškou (Emilií) Svobodovou a spolu žili nějaký čas na domě č. 76. Miluška byla velkou Sokolkou, která se pravidelně účastnila sokolských sletů. Spolu vychovali dceru Jitku. V roce 1975 se František Čermák odstěhoval do Brna, přičemž jeho manželka v Telnici dochovala svoji maminku a poté se za svým manželem odstěhovala do brněnského bytu. Na pomníku věnovanému obětem I. světové války (před farou) nalezne jméno Jana Čermáka, což byl Františkův strýc. Jeho rodina pocházela z domu V dědině č. 70.

Za poskytnutí životopisných dat děkujeme paní Jarmile Vymazalové, Ladislavu Hrdličkovi a Evě Kořalníkové. FK

NA FRANTU ČERMÁKA RÁD VZPOMÍNÁM

V Sokole jsme si tykali, takže i když byl Franta o dost starší, mohl jsem mu tykat. Pamatuji si ho už ze svého mládí jako našeho souseda (bydleli jsme tehdy na dnešním Masarykově náměstí). On sám ale pocházel z domu na ulici V dědině, kde dnes bydlí Vymazalovi, paní Jarmila Vymazalová je vlastně jeho neteř. Telničtí házenkáři si na něho vzpomenou jako na svého bývalého předsedu, který byl vždycky velmi přátelským člověkem. Přestože byl vzdělaným středoškolským profesorem, nepovyšoval se nad nás, obyčejné lidi, a s každým se rád dával do řeči a žil skromným životem. Poslední vzpomínku na něj mám z roku 2000, kdy byla pořizena tato fotografie. To jsme se tehdy sešli házenkáři a funkcionáři telnické házené u Laštůvků. Zanedlouho na to však Franta zemřel, bylo to před Vánocemi tohoto roku. Měl k Telnici hezký vztah a vždycky se sem rád vracel.

Ladislav Hrdlička st.

Sraz prvoligových hráčů a funkcionářů telnické házené v roce 2000. František Čermák stojí zcela vpravo.

MOHYLA MÍRU – 10 LET PŘED ZAHÁJENÍM JEJÍ STAVBY

Letošní vzpomínkové akce na slavkovském bojišti se zřejmě nekonaly (do uzávěrky vydání zpravodaje se k nim neschylovalo). A tak si pojďme alespoň připomenout některé zajímavé historické souvislosti, které se týkají nedalekého památníku Mohyla míru a naší obce. Každý asi ví, že památník Mohyla míru vznikl mezi lety 1910 a 1912. Iniciátorem stavby byl vlastenecký brněnský kněz a pedagog Alois Slovák. Navrhl a postavil ji významný český architekt Josef Fanta, umělecko-řemeslné prvky realizoval Franta Anýž, sochař Čeněk Vosmík. Otevření památníku a vysvěcení kaple bylo odloženo kvůli první světové válce, plánovalo se na rok 1914, ale proběhlo až v roce 1923. Stávající tabule s nápisy, umístěné pod vrcholem památníku, však nejsou původní. Původní tabule obsahovaly úryvky z latinského hymnu *Dies irae*. Název v překladu znamená „Den hněvu“. Autorem tohoto slavného latinského hymnu ze 13. století je italský františkán Tommaso da Celano (asi 1200 – asi 1260). Má se za to, že se jedná o nejlepší báseň napsanou ve středověké latině a lze ji v originále (vč. zvukového přednesu) i v českém překladu vyhledat na internetu (např. na Wikipedii). My si ale v dobovém článku připomeňme událost, kterou popsala Moravská orlice v roce 1900, tedy před 120 lety a 10 let před tím, než se s výstavbou tohoto známého památníku začalo. K přípravě této vzpomínky byly využity digitální zdroje Moravské zemské knihovny a encyklopedie Wikipedia.org.

FK

Dopisy z kraje.

Ze Sokolnic. Těžko sice právě v době nynější o slavnostech veteránských se rozepisovati, v době, kdy tak mnohé spolky veteránské se rozcházejí, nicméně slavnost svěcení praporu spolku v roce 1897. teprv založeného a 84 členy ze Sokolnic a Telnice čítajícího spolku vysloužilých vojnů svou impozantností, uspořádaností a svým nemalým významem pro pozoruhodné, ze srdce šlechtného vycházející hnutí po vystavění důstojného pomníku 10.000 padlým vojnům v památné bitvě „u Slavkova“, v pravdě „na kopci Prateckém“ a z nemalé části na půdě obce Sokolnické svedené, — zasluhuje většího povšimnutí v kruzích nejširších, a proto mi budiž laskavé dovoleno, abych o slavnosti této poněkud obsírněji se zmínil. Pře krásný jarní den, aranžerská dovednost p. předsedy spolku Lud. Bělohoubka, známá dobročinnost našeho p. hr. Vlad. Mittrovského, protektora spolku, spanilomyslnost a lidumilnost paní hraběnky Marie Mittrovské-Bavorovské, kmotry praporu, a věhlas slavnostního řečníka, c. k. profesora a kons. rady P. Aloise Slovák, spisovatele a horlivého historického badatele válek Napoleonských, ochota a laskavost J. M. pana preláta Rajhradského P. B. Korčiana, světitele praporu, — to vše působilo neodolatelným kouzlem na každého, kdo o slavnosti se dověděl. A výsledek? Slyšme! — Jak to zvykem bývá, počala slavnost v předvečer dne svěcení praporu, 28. dubna t. r. dostaveničkem u zámku pana protektora a před domy čestných členů spolku. Za jásavé hudby nové a pilné hudební kapely spolkové při jasu nesčetných lampiónů a pochodní a za střelby z hmoždírů a „národního děla“ pozdravoval spolek se svým horlivým předsedu v čele své šlechtné příznavce. Vířivý budíček o 5. hod. ranní zvěstoval spolku památný den 29. dubna 1900. Od půl 7. do 9. hodiny dopolední udržovala milá povinnost uvítání přibylých spolků plesající spolek v horlivé činnosti. Uvítáno bylo celkem 35 spolků a deputací veteránských se 26 prapory a 12 hudebními sbory, 7 sborů hasičských a 4 katolické jednoty s celkovým počtem 1036 mužů — O 9. hodině švarné banderium vyjelo nejdůstojnějším světiteli J. M. prelátu rajhradskému směrem k Vladimírovu v ústrety, a když byl nejdůstojnější pan světitel do zámku dojel, a když se byl spolek s hudbou a banderiem před zámkem seřadil, dáno znamení ku vyjetí průvodu na místo svěcení praporu, na návěs. Ve vzorném pořádku zahájila průvod školní mládež se svými pp. učiteli, za ní vykračovala si vyšňořená omladina a za ní hudba. Potom následovalo úřednictvo velkostatku a cukrováru s panem Ad. Ptáčkem, úředním ředitelům statků hraběcích v čele, velebné duchovenstvo, a sice důst. pan kons. rada a děkan pratecký, P. Aug. Kleveta, c. k. profesor a kons. rada P. Alois Slovák, dp. P. Jan Mahel, farář telnický, dp. Ad. Linkenheld, farář sokolnický a dp. Ant. Brychta, kooperátor tafascký. Ve třech ekvipážích, banderiem provázených, viděti bylo kmotru praporu paní hraběnku M. Mittrovskou se svou matkou hraběnkou Bavorovskou, psaa hraběte Vl. Mittrovského se zemským prelátem P. Bened. Korčianem a pana hr. Haugwitze se svou spanilomyslnou chotí a s pí. hraběn-

kou Ostrovskou, svou švekrůň. — Průvod uzavíral spolek vysloužilců se svým předsedou p. Lud. Bělohoubkem v čele. Na návěs uvítán byl průvod císařskou hymnou, již hrálo všech 12 přítomných sborů hudebních. A již vítá slídná dcerka paně předsedova, sl. Berta Bělohoubkova paní kmotru praporu jasným hlasem a podává vzácné dáme skvostnou kytičí. Slétna dcera pana Františka Umláška přivítala péknou řečí pana hraběte, kterému pak pan Vojtěch Stříž a p. František Hrabálek, předseda vojenských vysloužilců šiapanských, zprávu o počtu členstva podali a jej jakož i pana světitele přivítali. Pak následovalo svěcení praporu a po něm zatloukání hřebů s příhodnými hesly. Posvěcený prapor odevzdán nejdůstojnějším světitelem panu praporečnicku Vincenci Sekaninovi a za vířivého tuše vyzdvižen a 26 prapory pozdravován. Zase pékný okamžik. A proč nyní ty tisíce lidu snaží se co nejlíže ku pékně vyzdobenému řečnísti se dostati? Vystupuje, aby slavnostní řeč přednesl, věhlasný professor P. Alois Slovák. Na thema: „Duši Bohu, krev císaři, srdce vlasti“ mluví přesvědčením a posvátným zápalem nadšený řečník k lidu. Krásné thema jako zlatá nitka vyniká v tkanivu skvělé, promyšlené řeči v díle prvním. Povznešeno-li srdce bylo v mocném tlukotu vzbuzenými city náboženskými, a národními výmluvnými slovy nadšeného kazatele v prvním díle nezapomenutelné řeči, zůstalo málo které oko nezaruseno při úchvatně podaném poukázání na svaté pole, na památné bojiště na hoře Pratecké, kde 10.000 padlých chrabřých bojovníků hrob našlo, a které dosud téměř zapomenuto volá po důstojném památníku v kruté bitvě „u Slavkova“ padlých statečných obhájců vlasti. — Škodil bych snad jen věci, kdybych pérem neumělým opovážiti se chtěl vyličiti, byt jenom v obrysech skvostnou, úchvatnou řeč paně professorovu. Mohutný hlas zazníval po 1½ hodiny prostrannou návěs, zcela dobře rozuměti bylo řeči i na místech řečnístě nejvzdálenějších a v němém stálo posluchačstvo po skončení řeči slavnostní. Díky Vám, sloutný Pane! Vaše překrásná slova na dlouho utkví v duších všech přítomných. — Po ukončení řeči slavnostní sloužil polní mši svatou důstojný pan děkan z Pratec. Po mši svaté poděkoval spolkový pokladník pan Burk všem přítomným, načez všechny spolky deňlovaly před nádherným praporem a při něm seskupenými hodnostáři duchovními a světskými, čímž slavnost ve své hlavní části ukončena. Odjezd vrchnosti do zámku za doprovodu spolku s praporem, hudbou a banderiem, rozchod spolků, společné obědy ve všech hostincích, odpolední zábava na návěs, večerní zábavy v hostinci p. Burka a na „Bednárně“, vše v nejlepší pořádku a v nejslavnostnější náladě, to vše vypisovati mi netřeba. Podotýkám však, že nádherný prapor spolkový má cenu 400 zl., jest na jedné straně s Nejvyšším povolením ozdoben říšským orlem, na druhé pak, v barvách bílé a červené, (barvy hrabat Mittrovských) velmi dovedně vyšit obraz sv. Vladimíra, patrona vysokorodého protektora. Prapor zhotoven v klášteře Slavkovském. — Ku konci dlužno připomenouti, že největší zásluha o krásný zdar této slavnosti přináležeti panu předsedovi Lud. Bělohoubkovi. X.

TELNICKÉ PŘEZDÍVKY – V

Z podkladů pana Jiřího Netolického a pana Jana Krále jsme pro vás připravili již pátou sérii telnických přezdívek. Všechny pocházejí z minulého století. Některé se v rodině ustálí a přecházejí z otce na syna a jiné jsou čistě originálem jen pro daného jedince. Některé vznikly z praktického hlediska, aby se například odlišili dva lidé stejného jména a a příjmení. V Telnici se velká část pře-

zdívek zrodila při trénincích a utkáních v házené. Na každý pád vzpomínku tu máme. Někteří pamětníci jich budou mít hned několik. Správné odpovědi si můžete ověřit na straně 65.

Džigo
Konópek
Ušák
Pája

Prasečkář
Boňa
Drobeček
Miróch

Sic
Večerníček
Santos
Donald
Trobky
Iša
Bagr
Dodyna

Cvrček
Mlynář
Tygr
Mélóš
Mini Tony
Maxi Tony
Rafin
Kakajičko

Ivana Mifková

ŘEPAŘSKÁ ÚZKOKOLEJKA S PLÁNOVANOU ODBOČKOU DO TELNICE

Když začal cukrovar v Židlochovicích vyrábět cukr, koňské povozy již pro svoz řepy nestačily. Rodina Robertů proto v roce 1901 vybudovala osm kilometrů dlouhou úzkokolejnou trať ze Židlochovic, která vedla od cukrovaru okolo nádraží přes centrum města, poté odbočovala do knížecího lesa, až se dostala ke dvoru Boudky. Zanedlouho bylo vše hotovo a začal provoz se třemi parními lokomotivami – dvěma od firmy Krauss München a jedné od firmy Arnold Jung. Všechny pocházely z Německa.

Cukrové řepy ale bylo čím dál více, a proto, aby se nemusela z polí řepa dovážet na statek Boudky, prodloužila se trať v roce 1922 ke statku Zeleňák, dále k nákladnímu u odbočky na Nový Dvůr, odkud pak vedla z trati asi kilometr dlouhá odbočka na statek Nový Dvůr. Dále trať vedla na dvůr Jalovisko, u kterého bylo mimochodem i nákladíště pro řepu sváženou povozy ze statků Albrechtov a Karlov. Dále trať pokračovala ke statku Mařín a odtamtud přes Měninou bažantnici až ke konco-

Lokomotiva Krauss Linz, sbírka Roman Jeschke

vé stanici Měnin Dvůr, která se nacházela za mostem přes Cézavu. Železnice jezdila hlavně na podzim, kdy probíhala řepná kampaň. Používala se ale i na jaře či v létě, např. k rozvozu hnoje atd. do statků.

V roce 1924 byla zakoupena rakouská lokomotiva od firmy Krauss Linz, původ-

ně určená k provozu na jedné slovenské lesní železnici (ta však byla zrušena, a tak lokomotivu koupil židlochovický cukrovar). V roce 1929 byla zakoupena další lokomotiva od firmy Henschel und Sohn Kassel. V roce 1929 tedy čítal vozový park 5 lokomotiv: 2 od fy. Kraus v Mnichově

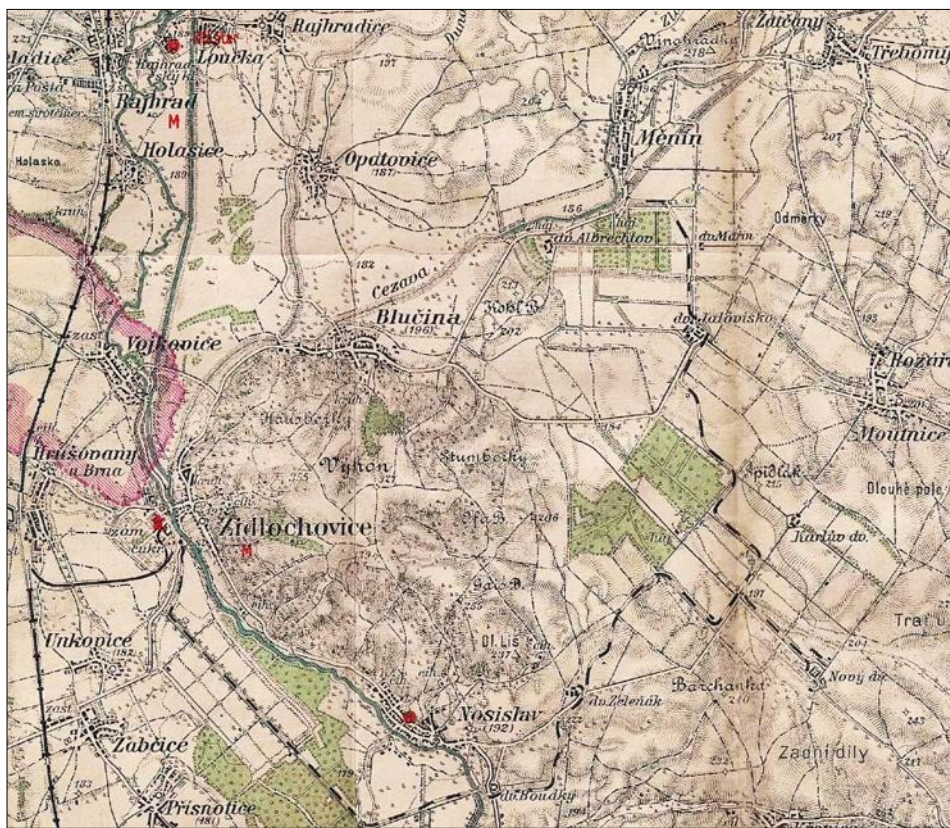
Těleso dráhy

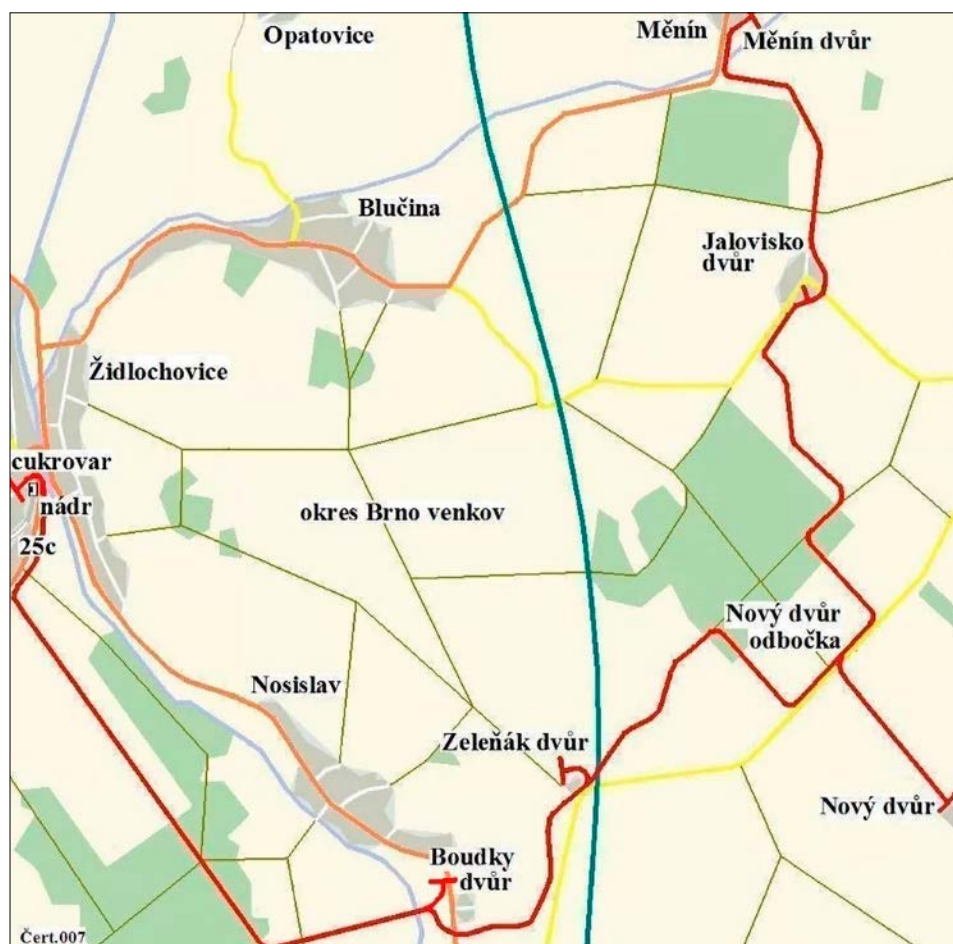
Některé z mých nalezených částí dráhy

z roku 1901, 1 od fy. Arnold Jung z roku 1901, 1 od fy. Krauss v Linci z roku 1924 a 1 od fy. Henschel u. Sohn v Kasselu z roku 1929. Vozů bylo 61, všechny čtyř-

osé a každý měl nosnost 8 tun. Jeden vůz byl upraven pro pojízdnou dílnu na opravu parních strojů jak dráhy, tak i statků. Celkem 48 vozů bylo od fy. Rosenmann

Mapa s dráhou v roce 1940 – historická

Mapa s dráhou v roce 1940

Opěrná zeď mostku

Praha, 6 od fy. Orenstein & Koppel a 7 od fy. Koloferra (dnes Kovolit) Modřice. Poslední lokomotiva přibyla někdy v letech 1930–1935. Byla to velká a mohutná čtyřšosá lokomotiva Kraus Linz, kterou cukrovar zakoupil jako vyřazenou ze slovenské železnice Lednické Rovné.

Později v 50. letech začala trať chátrat: pražce na trati postavené v roce 1922 se pomalu rozpadaly a na trati postavené v roce 1908 se některé po skoro 50 letech povětrnostních vlivů rozpadly úplně. Kvůli tomu se na trati stalo i pár nehod. Rozvoj nákladních automobilů zasadil trati smrtelnou ránu. Po řepné kampani v roce 1959 byl na trati zastaven provoz, koleje byly vytrhány v roce 1960 a do roku byly 1962 rozorány násypy v polích. Do dnešních dnů se zachovaly tyto pozůstatky trati: cihlový mostek u Boudek, násep nákladíště na Novém Dvoře, cihlové opěrné zdi mostu přes potůček kousek za odbočkou Nový Dvůr a násep v měninské bažantnici. V poli mezi Jaloviskem a Měním v místě bývalého tělesa jsem při procházce našel podkladnice pod koleje, hřeby na přibití kolejnic k pražcům i kousek kolejnice.

Málokdo ví, že v době rozkvětu této trati byla údajně plánována také odbočka do Telnice. Ale zůstala jen na papíře. Podle jednoho pamětníka, který již bohužel 20 let nežije, měl přijít ve 30. letech nápad o prodloužení trati. Trať měla vést od měninského nákladíště podél Řičky, tehdy Zlatého potoka. Někde v půli cesty mezi Telnicí a Měním se měla oddělit další odbočka směrem do Otmarova, kde měla být další odbočka na dvůr Vladimírov. Odbočka do Telnice měla vést ulicí V dědině, přes náměstí a ulicí Palackého podél silnice až k nádraží Sokolnice-Telnice, kde se z normálních vlaků měla řepa překládat na úzkokolejné. Podle všeho to byla ale jen úvaha, která se nikdy neseťkala s úspěchem. Kdyby se tak ale stalo, mohl nám přes obec jezdit parní vláček...

Filip Křen

ARCHIVNÍ SLOHOVÉ PRÁCE DĚTÍ Z TELNICKÉ ŠKOLY

ODLET PTACTVA

Nastává podzim. Příroda se chystá k zimnímu spánku. Všechno odumírá. Rostliny žloutnou a listy opadávají. V poli čeká na sklizeň řepa. Sadaři česají jablka, tažní ptáci již od nás odletěli. Z rána bývá chladno. Odletí i vlaštovky. Shromažďují se na elektrických drátech. Loučí se s domovem. V zimě nám zůstanou věrní vrány, vrabci, chocholouši a strnadi.

J. Rozkydalová, 7. šk. rok, 1929

ŠKOLNÍ VYCHÁZKA

Ve středu 20. listopadu jsme byli na vycházce. Šli jsme po nové silnici kolem Otmarova, pod chrlické vinohrady a po silnici od Tuřan domů. Chlapci si vyprávěli a děvčata zpívala. Polem bylo mnoho bláta. Někteří chlapci přeskakovali kaluže. Sem tam mihl se na zimu již přibarvený zajíc. Když jsme přišli k písčivému dolům, kde pan Mrkvica vykopával staré nádoby, pravil Jahoda: „Zde byl hrob mého prapradědečka.“ Všichni jsme se smáli. Když jsme přišli domů, bylo půl páté.

Alžběta Doležalová, 8. šk. rok, 1929

PRVNÍ SNÍH

V pátek o jedenácti hodinách začal padat sníh. Všichni jsme měli radost, že se budeme moci voziti na saních a na bruslích. O dvanácti hodinách sníh padati přestal. A o půl jedné zase začal. Když vyšli hoši ze školy, zkoušeli, jdou-li dělat koule. Sněhu bylo málo a hoši se těšili, že se budou brzy voziti na sánkách. Sníh padal až do večera.

Josef Jeniš, 6. šk. rok, 1932

ČETBA

Nastala zima. Venku je sychravo. Jsou dlouhé večery. Příjemné chvíle prožívám v teplé světnici při čtení zábavné

i poučné knihy. Vždy se na tu chvíli těším. Knihy si vypůjčuji ze žákovské knihovny. Knihu čtu pozorně a pomalu. Pěkné myšlenky a krásná líčení si zapisuji. Po přečtení knihy napíšu si stručný obsah. Přečtenou knihu vrátím. Knihy jsou majetkem všech žáků. Také žáci, kteří teprve do školy přijdou, budou si chtít knihu přečíst. Proto knih šetřím. Než začnu číst, umyji si ruce. Nekladu knihu na nečistý stůl. Nečtu při jídle. Hledím, aby se kniha nedostala do rukou malým dětem. Přestanu-li číst, uložím do knihy proužek papíru. Nepřekládám rohy. Dbám, abych knihu uchovala v čistotě. Nejradyji čtu povídky.

Marie Sklenářová, 6. šk. rok, 1930

PTÁCI V ZIMĚ

Na podzim od nás někteří ptáci odletěli. Jsou to hmyzožraví ptáci, kteří by se u nás neuživili. Zůstali u nás: kos, vrabci, strnadi, sýkory a pěnkavy. Vrabci přilétají na dvory a kradou slepicím zrní. Také mají rádi kukuřici. Celá hejna sedají na kukuřičné klasy. Také sýkorky přilétají na dvůr. Když jsme zabíjeli, pověsili jsme jim odpadky masa pod okap. Sýkorky přiletěly a zobaly. Popřejme ptáčkům teď v zimě potravu, oni se nám odmění zpěvem. Hmyzožraví ptáci budou sbírat housenky.

J. Kramářová, 7. šk. rok, 1929

MILÍ PŘÁTELE

Je velká zima. Nemáme se čeho najíst. Je naváto mnoho sněhu a potrava je pod sněhem. Prosíme vás, milí přátelé naši, abyste na nás nezapomněli a nějakou potravu nám dali. Neodhánějte nás od svých domů. Pamatujte na nás. My se vám odměníme v létě. Budeme vám stromy čistit od škodlivého hmyzu. Tedy nezapomeňte. Pozdravují vás vaše sýkorky.

Anežka Jurková, 5. šk. rok, 1933

PRVNÍ SNÍH

Dne 9. prosince o 10. hodině padal první sníh. Byli jsme ve škole. Když jsme šli ze školy, kulovali jsme se, ale nešlo to. Koule se rozsypávaly, protože bylo málo sněhu. Také jsme zkoušeli klouzačky. Klouzali jsme se v řadě, jeden za druhým. Někteří upadli a za nimi celá řada byla na zemi.

Emil Mrkvica, 6. šk. rok, 1933

NA LEDĚ

Nastala zima. Rybník zamrzl. Sotva děti přijdou ze školy, běží i s knížkami na rybník. Někteří jezdí na bruslích, druzí na saních a nezbedové kužkují. Často se některý zkoupe. Tak si hrají do večera. Večer některé maminky jdou děti hledat. Večer doma vykládají, kdo se zkoupal, nebo co se na ledě přihodilo. Když led roztaje, najdou si děti jinou zábavu.

Alois Jahoda, 6. šk. rok, 1929

ZIMA

Nastala zima. Ticho vládne v bílých polích. Nikde není vidět života. Jen havrani a vrány krouží nad umrzlým polem. Sem tam přeběhne hladový zajíc. Rostliny jsou zapadlé sněhem. Z oblohy se často sypou bílé sněhové hvězdičky. Studený vítr honí je sem tam jako peří. I ve vesnici je mrtvý klid. Mráz ověnil stromy třpytnou jinovatkou a okna pomaloval květy. Zamrzlé potoky a rybníky se lesknou jako zrcadlo. Holé stromy smutně čnějí k nebi. Domácí zvířata odpočívají v teplých chlěvech. Na dvůr často přiletí vrabec a jiní ptáci a živí se se slepicemi. Soucitní lidé často nasypají ptákům zrní a zvířatům zakládají seno. Pro děti má zima mnoho radosti. Jezdí na saních, bruslích a koulují se. Lidé derou peří a chodí na besedy. Všichni však se těší na jaro.

Alžběta Pešlová, 8. šk. rok, 1930

Připravila Marta Klanicová

70 LET MÍSTNÍHO ROZHLASU V TELNICI

V letošním roce si připomínáme 70 let od instalace místního rozhlasu. Když se rozhlédneme po ulicích, objevíme sice už moderní digitální řešení, dokonce bezdrátové a vzdáleně dostupné pro integrovaný záchranný systém. O tom se jistě nikomu v roce 1950 ani nesnilo. Nicméně si připomeňme, co o zahájení vysílání říká naše telnická kronika:

„Prvá zmínka o rozhlasovém zařízení v naší obci je z 13. 5. 1948, kdy v radě

MNV Telnice byla přečtena nabídka elektrozávodu Jurák v Brně na zařízení místního rozhlasu. Podle zprávy zaznamenané o schůzi výboru KSČ byl ředitel školy Karel Matějka pověřen, aby vešel ve styk s různými firmami a získal informace a nabídky. Dne 3. 12. 1949 schválila rada MNV vybudování rozhlasu a jmenovala budovatelskou komisi, která práci povede. V čele komise byl K. Matějka. Už za týden zadala rada vybudování rozhlasu

firmě Jan Ošlejšek v Brně a usnesla se poukázati zálohu 112 000 Kčs, což plénum následujícího dne potvrdilo. Náklad byl rozpočten na 211 000 Kčs.“

Instalace pokračovala poměrně rychle včetně vedení po sloupech do nádražní čtvrti. V zápise ze schůze rady 20. 4. 1950 je psáno: „Dne 23. 4. 1950 má být dán do provozu místní rozhlas. Rada se usnáší: Na hlášení zpráv se stanoví doba v 19.30 hod., zprávy neodkladné budou vysílány

Žně v roce 1958. Sušení obilí na cestě.

v 12.30 hod. Poplatek za hlášení soukromých zpráv pro cizí občany je 50 Kčs, pro místní občany 30 Kčs.“ Za týden však tyto sazby byly sníženy o 10 Kčs a v červnu stanovena jednotná sazba 20 Kčs.

Instalace rozhlasu však neprobíhala hladce. Z historických záznamů lze říci, že technické potíže (pravděpodobně ne zcela kvalitní dodávka od komunálního podniku města Brna) se snažili představitelé obce řešit až do roku 1953. Složitá situace také nastala, když (citujeme): „Energovod ve Slavkově sdělil, že 15. 11. 1953 bude dána do provozu stavba velmi vysokého napětí. Napíšeme, že dosud vedení rozhlasu není dáno pod touto sítí do země.“

Původní rozhlasová aparatura byla v šedesátých letech nahrazena zařízením modernějším, ale to stále také vyžadovalo opravy. Vedení obecního rozhlasu do nádražní čtvrti bylo odstraněno kolem r. 1960. Jak píše kronikář: „Snad bude obnoveno v roce 1975, kdy má být provedena generální oprava aparatury i rozhlasové sítě, která několik let není v pořádku.“

Možná se ptáte, jaké zprávy v té době místní rozhlas hlásil? I k tomu si můžeme vzít ku pomoci naši kroniku: „V okresním archivu v Rajhradě je uložena naše Rozhlasová kniha. Počínaje dnem 2. prosince 1950 je tam doslovné znění všeho toho, co bylo v té době hlášeno. A bylo toho mnoho. Velmi mnoho se týkalo zemědělců.“

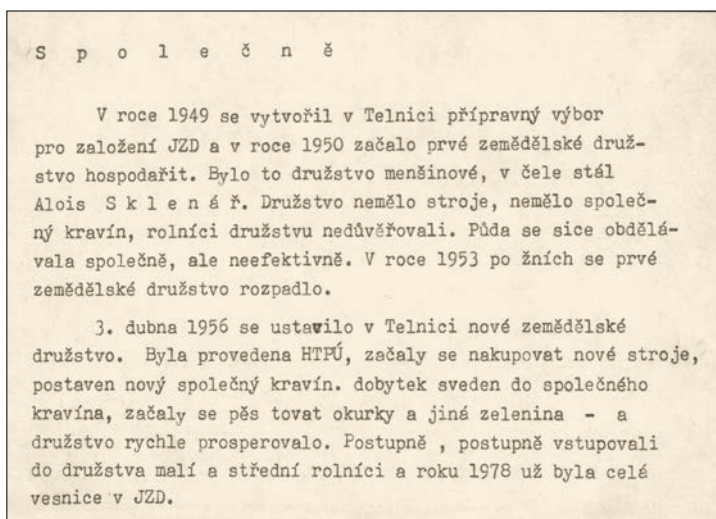
Ano, jistě, praktických informací pro telnické venkovské zemědělství bylo jistě zapotřebí, avšak rozhlas sloužil zejména k propagaci družstevní kolektivizace. Jak opět píše o hlášení ke dni 13. května 1950 telnický kronikář: „V neděli 14. 5. v 9 hod. dopoledne přijede do obce traktorista s traktorem. Povede instruktáž mládeže i dospělých zájemců o správném zacházení se strojem a jeho dobrém využití na vesnici. Zájemci mají možnost vyzkoušet i prakticky svoje schopnosti.“ Anebo 16. září 1950: „Občany, kterým byly doručeny přihlášky do JZD a nemíní je podepsat, žádáme, aby přihlášky vrátili dnes večer od ½ 8 do 8 hod. večer v kanceláři MNV.“

Snahou také bylo vypořádat se s těmi, kteří nechtěli do JZD vstoupit. Proto od představitelů komunistické strany přicházely pokyny pro vyrovnání se s tzv. místními boháči. K vyhlášení sloužil i náš místní rozhlas. Takto byli např. označeni Antonín Rozkydal, Antonín Jeniš (č. p. 74) aj. Tyto návrhy byly vysloveny v naší vesnici a dlužno dodat, jak píše kronikář, že: „...navrhovatelé projevovali osobní zášť proti některým a využívali své příslušnosti ke straně. Bylo štěstím, že přece jen ve vedení organizace (místní KSC, pozn. aut.) se už našli lidé, kteří tyto snahy dovedli usměrnit, a tak nedošlo k velmi nešťastnému řešení celé otázky zemědělské v obci. Návrhy byly zamítnuty s odůvodněním.“

V souvislosti s ideologickým využitím rozhlasu lze vzpomenout i tzv. měsíc československo-sovětského přátelství v prosinci 1950, kdy se v rámci nabitého programu odehrála odpoledne před Štědrým dnem na sokolovně vzpomínka na 72. narozeniny J. V. Stalina, večer pak byl rozsvícen u (staré) orlovní vánoční strom republiky a v rozhlasu byla vysílána řada relací o ruské a vůbec sovětské hudbě, literatuře, Komsomolu, „fyzkultuře“ atd. Probíhal také kurz ruštiny.

V dubnu 1951 dorazila na zdravotní referát Okresního národního výboru stížnost, v níž si Čs. pojišťovna v Brně stěžuje na naprostý nedostatek čistoty v naší obci. I takové hlášení bylo rozhlasem vyhlášeno. V tehdejší době jistě nelze tuto stížnost klást za vinu vedení vesnice, spíše jednotlivým znečišťovatelům.

Jak jsme uvedli v minulém vydání Telnického zpravodaje, pomáhal obecní rozhlas i v boji s mandelinkou. Již v červnu 1950 vyhlášovala rada MNV

Propagace žní na prodejně Jednoty (pravděpodobně 1958).

Telnice, že každý zemědělec je povinen prohlédnout bramborové porosty, zda se již u nás neobjevila mandelinka. Vyhlášeno bylo i několik hledacích akcí, k nimž byly o prázdninách svolány rozhlaselem telnické školní děti.

V roce 1952 byla na radě MNV Telnice projednávána žádost místního farního úřadu, kterou jí postoupil Okresní národní výbor k vyjádření. Místní farní úřad žádal o povolení procesí do Tuřan na den 16. srpna 1952. V zápise rady najdeme doslova: „Souhlasíme, když farář František Hrubý promluví do místního rozhlasu a vyzve zemědělce, aby si s výmlatem pospíšili, a tak dodávky obilí urychlili.“

V archivu KSČ se zachoval koncept proslovu z roku 1952, který byl připraven pro dožínky toho roku pořádané, ve které se porovnávají výhody strojového sklizení úrody oproti ručním pracím. Tento proslov byl ukončen těmito slovy Blažeje Podlouckého: „Všem dodavatelům obilí děkuji za pochopení, že včas a nad 100 % splnili předepsaný kontingent. Rovněž děkuji všem za včasné provedení všech žňových prací. V žádné obci nemáme ve žních zapomenout na kulturu vesnice. Proto každý zemědělec má přispět na tuto kulturu jedním snopem obilí od každého druhu. My potřebujeme v obci peníze na zaplacení nedoplatku místního rozhlasu. Nechceme vás obtěžovat sbírkou, ať v obilí nebo v penězích na zábavu, přispějete na kulturní počín v obci, doplatek rozhlasu. Na šťastné zakončení žni přejí vám všem veselou zábavu při dnešních dožínkách.“

V prosinci tohoto roku pak kronikářka zaujala hlášení – spíše proslovy, které byly vysílány přímo ve vánočním období:

25. 12. – Nové stanovy JZD. Bylo to ve vztahu k místnímu JZD, které tehdy hospodařilo druhým rokem.

26. 12. – Vesnický boháč škůdcem JZD.

27. 12. – Budujeme ochranu proti požárům.

30. 12. – Pravidelně kontrolujeme uskladněné brambory.

Na podzim 1953 se kancelář MNV Telnice z domu č. 8 přestěhovala do 1. poschodí domu č. 243 (současná budova OÚ Telnice). Byla sem přenesena také ústředna místního rozhlasu. (Ta už ale od roku 2014 naší vesnici neslouží a spolu s původním drátovým místním

Žně v roce 1958. Zleva Alžběta Špánková, Marie Sobotková, Františka Sýkorová, Františka Sedláková, Květa Sedláková a Blanka Popelová.

rozhlasem skončila v tříděném komunálním odpadu. Již šest let využívá naše vesnice úvodem zmíněného moderního bezdrátového řešení.)

Ke zmíněné Rozhlasové kronice v rajhradském archivu jsme se sice bohužel v těchto dnech (kdy je všechno uzavřeno) nedostali, avšak věříme, že i tak jsme vám s pomocí telnických kronik přinesli zajímavý dobový exkurz do prvních let tohoto místního informačního média. Jistě se všechny zprávy netýkaly jen družstevní kolektivizace, zemědělství a oslav svátků socialistického zřízení. Pamětníci však jistě potvrdí, že k tomuto účelu byl místní rozhlas využíván velmi často. Je dobré si to připomínat, abychom na tuto dobu nezapomněli.

Na závěr bychom šli ještě o kousek dále do historie. Někteří pamětníci si možná ještě vzpomenou na to, když byl v roce 1938 na telnické škole vy-

věšen vlastně první „místní rozhlas“ s jedním veřejným tlapačem. Dejme slovo opět telnické kronice: „...Proto byl prezident dr. Ed. Beneš nucen vyhlásit všeobecnou mobilizaci dne 23. září. Zprávu tuto přinesl večer téhož dne náš rozhlas a každou chvíli ji opakoval. Poněvadž v obci bylo poměrně ještě málo rozhlasových přijímačů a bylo třeba zprávu tu rychle rozšířit v obci, stalo se tak ihned večer bubnem. Zapojen byl i rozhlas ve škole s jedním tlapačem na ulici, aby občané na ulici byli stále informováni o nových událostech. Všichni jsme s nadšením vítali tuto mobilizaci, mužové povinni nastoupit vojenskou službu se připravovali k odjezdu prvním ranním vlakem. V obci skoro nikdo po celou noc nespál a na ulicích byly davy lidu, živě a nadšeně hovořících.“

S použitím telnických kronik připravil František Kroutil

Žně v roce 1958. Obilí bylo třeba vysušit. Sušilo se na návsi i na sokolském hřišti.

TELNICKÝ VÁNOČNÍ STROM REPUBLICKY O VÁNOCÍCH 1968

Přinášíme vám vzpomínku z telnické kroniky na vánoční strom v památném roce 1968:

Před farou roste asi osm metrů vysoký smrk, který zde byl zasazen koncem dubna 1946 nebo 1947 pěčí myslivce-kého kroužku v upomínku osvobození 1945. Člen kroužku Jan Konečný, rolník, společně s Tomášem Holánkem jeli pro něj do lesa u obce Jezera. Stál blízko u silnice, měl pravidelné větve a byl asi 1,10 m vysoký. S dovolením hajného jej vyryli i s kořeny, pokud možno nejdelšími a s jílovitou hlínou, která na kořenech dobře držela, jej dovezli a zasadili. Po několik let rostl jen málo i když byl zaléván. Nyní má každoročně pěkné přírůstky. Letos byl proměněn ve vánoční strom republiky. Instalaci elektrického proudu z fary k 30 žárovkám provedl důchodce František Sedláček, elektro-technik. Náklad uhradil MNV, částečně

JZD. Poprvé byl rozsvícen v sobotu 21. prosince zvečera. Z gramofonové desky byly vysílány koledy a staré české asfodely, nevyužita tentokrát zůstala gramofonová deska s nahrávkou Rybovy Vánoční mše. Instalaci amplionu provedl předseda MNV Telnice Jan Vlach. Letos byly vánoční stromy republiky v mnohých městech a obcích

a výtěžek sbírek pod nimi pořádaných byl určen na budování vesniček SOS (= zvláštní organizace péče o opuštěné děti). My jsme stromu v tomto směru nevyužili, třebaže zájem byl a občanům se strom velmi líbil. Nejkrásnější byl ve dnech 2. a 3. ledna 1969, kdy jej nejvíce nazdobil čerstvě napadlý sníh. Naposledy svítil 6. ledna.

Dnes už tam tento strom nestojí. Vzpomenejte si na něj? FK

BITVA U SLAVKOVA Z PERA P. FRANTIŠKA HRUBÉHO A ANTONÍNA DVOŘÁČKA

Při svém pátrání po starých telnických pohlednicích jsem narazila na materiály týkající se slavkovské bitvy. Byly to části deníků z pozůstalosti pana Josefa Vaverky (1903–1981) z Holešova. Kontaktovala jsem syna pana Vaverky a od něj jsem se dozvěděla, že jeho táta měl přátele, kteří se zajímali o slavkovské bojiště. Mezi ně patřil pan Antonín Dvořáček z Bla-

žovic, který ho provázel po místech napoleonské bitvy. Při svých cestách ho přivedl i do Telnice, kde se setkal s P. Františkem Hrubým, děkanem telnickým a spolužákem z holešovského gymnázia. A právě on i pan Dvořáček vepsali své poznatky a vzpomínky na tuto bitvu do deníků pana Vaverky. Jsou zde popsány okamžiky, které se odehrály přímo v Telnici. Jistě jsme už

všichni četli různé zápisky, které popisovaly tuto bitvu a jistě ten obsah a průběh bude stejný. Ale je to i vzpomínka na člověka, který žil v Telnici, kterého jsme znali, strávil zde skoro 30 let svého života, a nakonec odsud i odešel na věčnost.

Dovolím si krátce představit také osobnost, kterou možná někteří neznáte. Antonín Dvořáček se narodil

Napoleon u nás.

Francouzové vpadli na Moravu dne 19. listopadu 1805, když spojená armáda ruská, rakouská přes Dunaj couvla.

Nejdříve přiláhal sbor 7.000 mužů na výštinu Měnišské k Telnici pod velitelstvím francouzského generála markýze de Vassera; přední sbor se nepokojovaly celou nov telnického faráře Petra Křidlovského a celou obec, žádající následujícího dne chleba, maso a všeho druhu potraviny, než odšli všichni k Slavkovu. Od toho dne, 20. listopadu byla nepří-

teř francouzská vojska Telnici od Kajha-du, Měnišna a Fídlochovic. Dnem tábořilo u nás 2.000 mužů, mezi jinými 55. granátnický pluk pod generálem Varre, kteří se chovali sice pokojně, ale všim potřebným naspatření byli musili. Počesdy, shovorování a bytování vojska trvalo až do 30. listopadu. Jakmile však ve čtvrtek, dne 28. listopadu počalo se mluvit o nastávající bitvě, jevila vojska veliký nepokoj; neustále musili jsme pro ně vařit a všechno potřebné hýnou měrou jim dodávat. Cisáři Napoleon Bonaparte odpočíval

dvě hodiny na faře na slámně, načež všechno vojsko odšlo do ležení. Od soboty do neděle byla Telnice vojska prázdná, až na přední francouzské stráž. V neděli, dne 1. prosince o 4. hodině odpoledne přijel na velkého domova rakouský rytmistr hrabě Lažanský, v průvodu ruské pěchoty, rakouskými husary a ruským rytmistrem knížetem Gallicinem do Telnice, vypudil odtud k Bonnu francouzské přední stráž, z nichž několik bylo zastřeleno a zůstal zde až do 3. hod. ráno. Sedm důstojníků bylo ve faře

mnoho mrtvých, kteří byli od telnických pohřbeni. Na farském poli byly vykopány tři velké jámy, které byly mrtvolami (140) naplněny.

Po bitvě vstěhli Francouzi v velikém množství do Telnice, všude hojně drancující. Na faře vrali 2 koně, 4 krávy, tele, 200 měric ovsu a seno, 16 kusů černého dobytka, všechny drůbež, ne sčítají 44 věder vína, všechny pohároviny, ošiv a všechno prádlo, tak že faráři nemohli leda kabát, košile a pár bot. - Pro veliké množství ubytovaných a pro surové chování generála Vandammů (jehož byl dříve rakouským polním lékařem).

3. hod. ráno, 2. prosince 1805, v pondělí, byli jmenovaní ruské a rakouské císařské sbory probuzeny děsným pokřikem, že se nepřítel blíží, načež daly se na útek k Žabčanicům. Začala velká, památná bitva (v dějinách u Slavkova vrana); začala o 6. hod. ráno a skončila se teprve o 4. hod. odpo. u Sokolnic a Telnice.

Ža bitvy událo se v osadě telnické několik potýček; Francouzi ukryli se na hdi hřbitova, odkudž mnoho škody Rusům způsobili. Ve farské káhlade zůstalo 3 mrtvých Francouzů, z nichž bylo v noci odneseno a pochováno.

musel farář faru opustiti a odejiti do kostela, kdež na křatelně hladov spal. Nemoha děle své útrapy snášeti, odešel k sedláku Karlu Schustrovi č. 40 ku svému velikému štěstí. Neboť ještě téže noci vrazili Francouzi do kostela, vypáčili vše dřevo a vyloupili jej. - Kromě toho poslyl farář všechno hospodářské nářadí, vozy, pluhy, brány, nábytek, dříví; hospodářské pak stavení ležlo na bitvém popelém. Žhába byla proň tím citelnější, ježto přišel na faru teprve 10. března 1805 a tím do velkých dluhů upadl.

Následkem velmi prudké střelby byla nedobře všechna okna v kostele rozbita, nýbrž na klenbě ukazaly se také velké

Farská budova hrěla velice; neboť koule lítaly okny až do světnice, tak, že farář musel se svými domácími utéci do koutku jídelny, aby život svůj zachránil. Dělové koule padaly na stěhy kolem fary na silnici. (Dobud lze viděti dělovou kouli na věži kostelní) Z telnických nebyl nikdo raněn, až na mlynáře Haaga, jenž byl ve svém pokoji kouli zasažen, ale brzy se pozdravil.

Ža hojně bitvy byli v osadě brzy Rusové, brzy Francouzi; faru museli jome několikrát otevřiti, protože se v ni ubýhli Rusové. Po bitvě leželo u nás

žehliny. Kostel byl silněji svoy staven a opraven nákladem dobročinné společnosti Ex. hraběte Fr. Dieblichsteina.

Kromě jmenovaných tří generálů, že Vassera, Vandammů a Vassels byli v Telnici po bitvě Murat, Soult, Saint Hilaire, Bernadotte a jiní

Ze nedělních nápisů milému kolegovi ze studií v Kolesově
vepsal

25. 1. 1964. Saint. Kuloj,
Telnice u Sokolnic.

Ze zápisů
"Bitva tří císařů"

U pondělí, dne 2. prosince 1805 bylo chladné jaro a celý kraj byl zatažen hustou mlhou. V táboře francouzském bylo ticho, zatímco v táboře spojenců uhasínala světla. U nich však bylo dobře vidět, jak spojenci opouštějí dle plánu výhodná postavení na Prateckém kopci a scházejí pomalu do více nových postavení. Z těchto pohybů poznal Napoleon skoro do podrobnosti plán spojenců a dobře věděl, že opouštěním dosavadních postavení, spěchá vojsko spojenců do jisté ráhuby. Jediný, kdo předvídal tuto ráhubu, byl Kutuzov. Bránil se do poslední chvíle tím, aby opustil výšiny pratecké, bránil se ofenzivně a hádal boj defenzivně, ale musil poslechnouti tvrdého rozkazu císaře.

Krátko po sedmé hodině ráno začal boj v Telnici, která byla obsazena francouzským vojskem a

která se zahrady, vinohrady a malinko roztroušeným lesem poskytovala výborné místo pro obranu. Pětkrát unikli Rusové do Telnice, kde se francouzové opěrně a pětkrát museli ustoupit směrem k Vyšradu. K deváté hodině přiklusal nenadále malý oddíl francouzské jízdy od Rajhradu, ale ani s jím nepomocí Francouzové nemohli Telnici, tak, že před polednem byla již v rukou spojenců. Nejprve kolem čtvrté hodiny odpoledne, když ústup spojenců byl všeobecný, opustili Rusové Telnici a v doměnce, že se v Sokolnicích připraví ke spojeneckému vojsku, odešli do Sokolnic, kdež u panské syčky jich bylo zřetelně kolem 3.000 a jen část se podařilo utéci směrem k Ratčanskému rybníku.

Dne 28. listopadu 1805 spal Napoleon asi dvě hodiny ve fázi na slámně.

V Telnici mimo Vasevera, Vandamna a Varrého byli po bitvě Murat, Soult, Saint-Hilaire, Bernadotte a jiní.

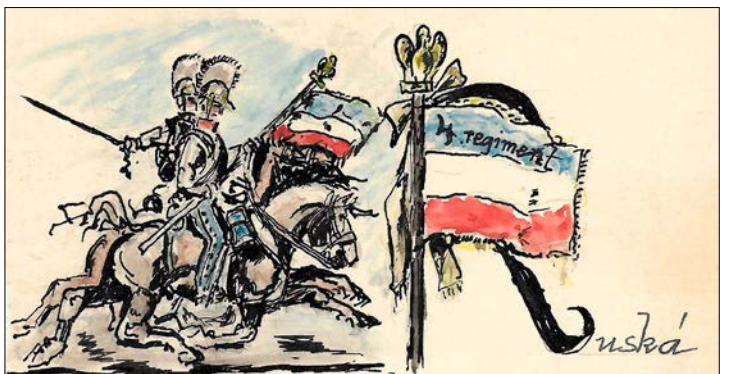
Po bitvě leželo ve vesnici mnoho mrtvých. Na farském poli byly vykopány tři jámy, které byly naplněny 140 mrtvolami.

Tehdejší farář Telnický P. Petr Křídlovský musel se uchýlit na bitvu do kouta jídelny vradu, neboť do jeho bytu z předu padaly dělové koule. Polom vrazili do fary Francouzi a úplně ji vydrancovali. Farář zbylo jen to, co měl na sobě. Za dalších proměnlivých bojů utekl farář na karatelnu, zde se skrýval a o hladu nespál. Pak se skrýval u polníka Karla Šustra č. 40 a tím se zachránil. Kned po jeho odchodu uniklo francouzské vojsko do kosela a vydrancovalo jej, při čemž by byl farář přišel o život. Z telnických občanů nepříšel nikdo o život a raněn byl pouze mlynář Alexius Haag, ale brzy se uzdravil.

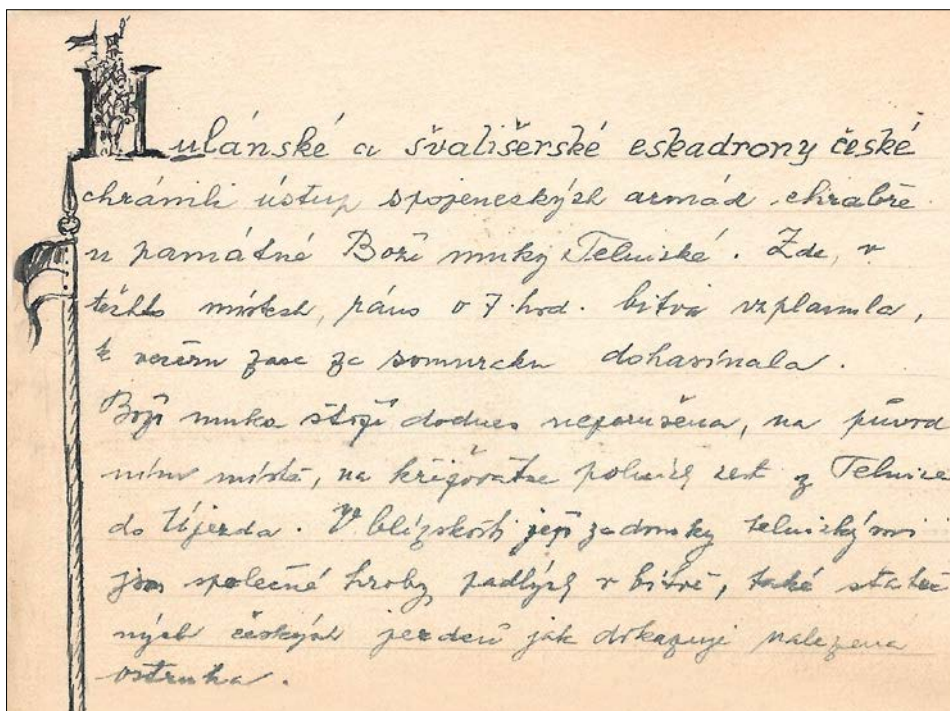
Ant. Hubý

Boží muka Telnická.

Kavaleriá unáší praporek franc. pl. č. 4. dobytý v boji na Starých vinohradech.

23. června 1901. Vystudoval Zemskou střední hospodářskou školu v Přerově a po maturitě se stal adjunktem na statku ve Šlapanicích. V polovině dvacátých let minulého století byl ustanoven hospodářským správcem na dvoře Vladimírov u Sokolnic, ke kterému patřil ještě statek Ovčírna v Sokolnicích. Tam zůstal až do odchodu do důchodu v roce 1963. Byl pokrokovým hospodářem a měl vynikající výsledky. Měl malířské nadání a svou velkou lásku, koně, kreslil v klidu, v pohybu, při práci

i v boji. Přátelil se s významnými umělci, např. s Maxem Švabinským. Lásku ke koním byla i cestou k zájmu o vojenskou historii i k bitvě tří císařů, protože bydlel ve středu kraje, ve kterém se odehrála. Četl všechno, co se týkalo její historie. Na svých obrázcích zpodobňoval jezdce z napoleonských válek a doplňoval je říkadly a příslovími. Chodil po zoraných polích na Starých Vinohradech, kde v roce 1805 bojovala garda proti gardě, a nacházel knoflíky, kuličky, přezky a podkovy. Antonín Dvořáček byl

znalcem archeologie rodného kraje. Sám vykopal řadu hrobů a zachránil cenné památky, které jsou uloženy v Moravském zemském muzeu. Spolu s jiříkovickými občany byl iniciátorem a zakladatelem každoroční tradice zapalování ohňů v předvečer výročí bitvy tří císařů na Žuráni. Psal příležitostné články do tisku, hlavně do okresních novin Směr. Pan Antonín Dvořáček, znalec a průkopník připomínání tradic slavkovské bitvy, sběratel a kreslíř zemřel 23. února 1981 a je pohřben na blažovickém hřbitově.

Marta Korábová, telnická rodačka

Převzato z www.austerlitz.org.
Redakčně zkráceno.

TELNICKÉ PŘEZDÍVKY – V – ŘEŠENÍ

Džigo – Stanislav Mrkvica, v házené byl jako žihadlo
Konópek – Miroslav Šustr, veselý povahy, srandista
Ušák – Jiří Král, gólman v házené, říkalo se, že vychytá balón i ušima
Pája – Pavel Laštůvka, zdrobnělina jména
Prasečkář – Antonín Jahoda, krmil prasata ve mlýně
Boňa – Ladislav Veselý, měl psa boxera jménem Bonifác
Drobeček – Alois Gregorovič, byl mohutné postavy
Miróch – Miroslav Sklenář, zkomolenina jména
Sic – Josef Fiala, šil sedla a sedánky na motorky
Večerniček – Jiří Večeřa, podle jména

Santos – Pavel Dvořák, podle známého fotbalisty, byl dobrý v obraně
Donald – Antonín Jahoda ml., srandista, podle kačera Donalda
Trobky – František Brumla, podle úzkých kalhot
Iša – Jiří Chudáček, zkomolenina křestního jména
Bagr – Jaroslav Konečný, nosil na vojně lžici v kapse
Dodyna – Josef Konečný, zkomolenina křestního jména
Cvrček – Jiří Přerovský, podle drobné postavy
Mlynář – Jiří Netolický, pochází ze mlýna
Tygr – Josef Linhart, výborný házenkář
Mélóš – Miloš Blaženka, zkomolenina jména

Mini Tony – Antonín Jahoda, vzniklo na zahraničním zájezdu házené
Maxi Tony – Antonín Mrkvica, vzniklo na zahraničním zájezdu házené
Rafin – Rafael Konečný, odvozeno od křestního jména
Kakajíčko – Zdeněk Konečný (syn Rafina), má rád kakao

Snad vás i tento příspěvek pobavil a zavzpomínali jste. Víme, že zůstala spousta přezdívek nezmíněných. Snahou těchto článků je připomenout si ty pěkné. Pokud někdo obdržel přezdívkou nelichotivou, nezveřejnili jsme ji. Děkujeme panu Janu Královi a Jiřímu Netolickému za cenný čas a materiál, bez kterých by tento článek nebylo možné uveřejnit. V příštím čísle zpravodaje se můžete těšit na přezdívkou mladší generace.

Ivana Mifková

VÁNOČNÍ SBÍRKA HRAČEK PRO KLOKÁNEK

KLOKÁNEK
BRNO

**Máte doma přebytečné
dětské hračky, se kterými si
vaše ratolesti již nehrají?**

U příležitosti mimořádné telnické sbírky pro účely brněnského Klokánku můžete své dary nosit **do pondělí 21. prosince 2020**, k Ivaně Fretichové domů, pro bližší informace můžete volat: 723 173 336. Po domluvě je možné si i pro věci přijet. Noste, prosíme, pouze takové hračky které je možné znovu použít.

Děkujeme za vaši pomoc.

Potřebujete zavést k lékaři, do lékárny třeba do Brna, Újezda či Sokolnic? Anebo třeba někam na nákup? Nechcete tím zatěžovat své příbuzné anebo prostě nemáte komu o tuto službu říct? Jste imobilní nebo máte potíže s cestováním v hromadné dopravě? Máme pro vás řešení!

Obec Telnice ve spolupráci s taxislužbou Michal Drápal nabízí svým občanům (především 60+ a držitelům průkazu ZTP a ZTP/P) novou službu SENIOR TAXI.

Služba je dostupná každý pracovní den od 1. ledna do 30. června 2021 od 7 do 15 hod. za cenu jízdy 9 Kč/km a 10 Kč za každý nástup.

Stačí jen zavolat na Obecní úřad Telnice na tel. číslo:

rodinná
politika jmk

544 224 410

audit
familyfriendlycommunity

a službu si den před jízdou objednat. Šťastnou cestu!

HALÓ, ZDE OTEC OLDŘICH!

NABÍZÍME OBZVLÁŠTĚ NAŠIM SENIORŮM,
KTEŘÍ SE CÍTÍ OSAMĚLÍ, BEZ OHLEDU NA VYZNÁNÍ,
MOŽNOST TELEFONICKÉHO SETKÁNÍ A ROZHOVORU

S P. OLDŘICHEM CHOCHOLÁČEM,
FARÁŘEM V TELNICI, SOKOLNICÍCH A PRACI.

O TRPĚLIVOSTI O JARU O SAMOTĚ O RADOSTI O ZAHRADĚ O SVĚTĚ
O TĚŽKOSTECH O SPORTU O RODINĚ O DŮVĚŘĚ O POVZBUZENÍ
O VÍŘĚ O UMĚNÍ O PŘÍRODĚ O ŽIVOTĚ
O RADOSTI O NADĚJI O BOHU O ŠERMU O ČEMKOLIV
O DĚTECH O NEMOCECH O PRÁCI O OLYMPIÁDĚ
O PEJSČÍCH

730 526 726

STAČÍ ZAVOLAT, JEN PROZVONIT NEBO POSLAT SMS

POHŘEBNÍ SLUŽBA NOHEL

OZNAMUJE UKONČENÍ SVÉ ČINNOSTI
K 31. 12. 2020, DĚKUJE VŠEM
ZA 25 LETOU SPOLUPRÁCI
A PŘEJE VŠE DOBRÉ.

CERTIFIKÁT

ENVIRONMENTÁLNÍHO VYÚČTOVÁNÍ

Telnice

ZA ROK 2019 JSTE VYTŘÍDILI 5 338,71 kg A TÍM USPOŘILI:

 93,16 MWh elektrické energie	 3,54 t primárních surovin
 8 057,87 l ropy*	 336,78 m³ vody**
 366,04 kg SO ₂ ekv. = snížení okyselení prostředí	 10,91 t CO ₂ ekv. = snížení produkce skleníkových plynů

* Úspora takového množství ropy se rovná spotřebě stejného množství potřebného k ujetí 118 498,12 km v běžném osobním automobilu.

** Úspora takového množství vody se rovná stejnému množství, které je spotřebováno při 4 520,57 sprchováních.

 asekol
ZE STARÉHO NOVÉ!

Mgr. Jan Vrba
předseda představenstva
ASEKOL a.s.

doctor optic
Moravia

Vánoční soutěž je opět tady!

**KUPTÉ SI U NÁS BRÝLE
A VYHRAJTE ŠEK NA 10.000 Kč**

**Rozdáme
540.000 Kč**

Každá prodejna soutěží
samostatně
o svého výherce!

**Vánoční šek
na 10.000 Kč**
pouze v doctor optic

Masarykovo náměstí 1665/8, ŠLAPANICE
tel.: 773 260 803, email: slapanice@droptik.cz

 DrOptikMoravia **dr.optik_moravia** **www.doctoroptic.cz**

Vánoční soutěž od 1. 10. 2020 do 31. 12. 2020 v prodejnách Doctor Optic.
Pravidla soutěže najdete na www.doctoroptic.cz.

KALENDÁŘ SVOZOVÝCH DNŮ V ROCE 2021

	LEDEN					ÚNOR					BŘEZEN				
Po	28 Ž+M	4	11	18	25 Ž+M	1	8	15	22 Ž+M	1	8	15	22 Ž+M	29	
Út	29	5	12	19	26	2	9	16	23	2	9	16	23	30	
St	30	6	13	20	27	3	10	17	24	3	10	17	24	31	
Čt	31	7	14	21 Č	28	4	11	18 Č	25	4	11	18 Č	25		
Pá	1	8	15	22	29	5	12	19	26	5	12	19	26		
So	2	9	16	23	30	6	13	20	27	6	13	20	27		
Ne	3	10	17	24	31	7	14	21	28	7	14	21	28		
	DUBEN					KVĚTEN					ČERVEN				
Po		5	12	19 Ž+M	26	3	10	17 Ž+M	24	31	7	14 Ž+M	21	28	
Út		6	13	20	27	4	11	18	25		1	8	15	22	
St		7	14	21	28	5	12	19	26		2	9	16	23	
Čt	1 H	8	15 Č+H	22	29 H	6	13 Č+H	20	27 H		3	10 Č+H	17	24 H	
Pá	2	9	16	23	30	7	14	21	28		4	11	18	25	
So	3	10	17	24		1	8	15	22	29	5	12	19	26	
Ne	4	11	18	25		2	9	16	23	30	6	13	20	27	
	ČERVENEC					SRPEN					ZÁŘÍ				
Po		5	12 Ž+M	19	26	2	9 Ž+M	16	23	30		6 Ž+M	13	20	27
Út		6	13	20	27	3	10	17	24	31		7	14	21	28
St		7	14	21	28	4	11	18	25		1	8	15	22	29
Čt	1	8 Č+H	15	22 H	29	5 Č+H	12	19 H	26		2 Č+H	9	16 H	23	30 Č+H
Pá	2	9	16	23	30	6	13	20	27		3	10	17	24	
So	3	10	17	24	31	7	14	21	28		4	11	18	25	
Ne	4	11	18	25		1	8	15	22	29	5	12	19	26	
	ŘÍJEN					LISTOPAD					PROSINEC				
Po		4 Ž+M	11	18	25	1 Ž+M	8	15	22	29 Ž+M	6	13	20	27 Ž+M	
Út		5	12	19	26	2	9	16	23	30	7	14	21	28	
St		6	13	20	27	3	10	17	24		1	8	15	22	29
Čt		7	14 H	21	28 Č+H	4	11 H	18	25 Č+H		2	9	16	23 Č	30
Pá	1	8	15	22	29	5	12	19	26		3	10	17	24	31
So	2	9	16	23	30	6	13	20	27		4	11	18	25	
Ne	3	10	17	24	31	7	14	21	28		5	12	19	26	

Třídění odpadu do popelnic:

Č – černá (směsný komunální odpad)

H – hnědá (bioodpad)

M – modrá (papír)

Ž – žlutá (plast, nápojový karton)

Veterán bus Kříž a Setkání přátel koní

Co není zakázáno

Čtení knih.
Uklízení šuplíků.
Vaření dobrého jídla.
Vytrídění šatníku.
Uspořádávání fotek.
Cestování s Google Earth.
Hra na schovku v bytě.
Pečení bábovky.
Skládání origami.
Kreslení autoportrétů.
Telefonování kamarádům.
Smažení palačinek k snídani.
Spánek.
Psaní deníku.
Chození do přírody.

Skládání puzzle.
Hraní deskovek.
Studium čehokoliv.
Vyprávění vtipů.
Mazlení se psem.
Poslouchání audioknih.
Výroba slizu.
Stavění si z Lega.
Sledování TED Talku.
Tancování.
Povídání si s rodinou.
Stavění bunkru pod stolem.
Psaní dopisů.
Modlitba.
Chovat se k druhým laskavě.

mezi řečí

